

Порівняльна таблиця
до проекту Закону України

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань функціонування банківської системи»

	Чинна редакція	Редакція з урахуванням пропонованих змін
Закон України «Про банки та банківську діяльність»		
1.	<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>банківська холдингова компанія - фінансова холдингова компанія, в якій переважною діяльністю фінансових установ, що є її дочірніми та асоційованими компаніями, є банківська діяльність;</p> <p>державний реєстр банків – реєстр, що ведеться Національним банком України і містить відомості про державну реєстрацію усіх банків;</p> <p>дочірня компанія – юридична особа, яка контролюється іншою юридичною особою (материнською компанією);</p> <p>вклад (депозит) - це кошти в готівковій або у безготівковій формі, у валюті України або в іноземній валюті, які розміщені клієнтами на їх іменних рахунках у банку на договірних засадах на визначений строк зберігання або без зазначення такого строку і підлягають виплаті вкладнику відповідно до законодавства України та умов договору;</p> <p>ділова репутація – відомості, зібрані Національним банком України, про відповідність діяльності юридичної або фізичної особи, у тому числі керівників юридичної особи та власників істотної участі у такій юридичній особі, вимогам закону, діловій практиці та професійній етиці, а також відомості про порядність, професійні та управлінські здібності фізичної особи;</p>	<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>...</p> <p>банківська холдингова компанія - фінансова холдингова компанія, в якій переважною діяльністю фінансових установ, що є її дочірніми та асоційованими компаніями, є банківська діяльність;</p> <p>Державний реєстр банків – реєстр, що ведеться Національним банком України і містить визначені Національним банком України відомості про банки та їх відокремлені підрозділи, а також філії та представництва іноземних банків в Україні;</p> <p>дочірня компанія – юридична особа, яка контролюється іншою юридичною особою (материнською компанією);</p> <p>вклад (депозит) - це кошти в готівковій або у безготівковій формі, у валюті України або в іноземній валюті, які розміщені клієнтами на їх іменних рахунках у банку на договірних засадах на визначений строк зберігання або без зазначення такого строку і підлягають виплаті вкладнику відповідно до законодавства України та умов договору;</p> <p>ділова репутація – відомості, зібрані Національним банком України, про відповідність діяльності юридичної або фізичної особи, у тому числі керівників юридичної особи та власників істотної участі у такій юридичній особі, вимогам закону, діловій практиці та професійній етиці, а також відомості про порядність, професійні та управлінські здібності фізичної особи;</p>
	Vідсутній	внутрішня ліквідність – обсяг необхідної ліквідності для

		покриття ризиків ліквідності та фінансування, визначеній банком/банківською групою згідно з вимогами Національного банку України;
	Відсутній	колективна приєднаність - наявність у членів ради банку, членів правління банку спільних/сумісних знань, навичок, професійного та управлінського досвіду в обсязі, необхідному (достатньому) для розуміння усіх аспектів діяльності банку, адекватної оцінки ризиків, на які банк може наражатися, прийняття виважених рішень, а також забезпечення ефективного управління та контролю за діяльністю банку в цілому з урахуванням покладених на такий орган законом, статутом банку та його внутрішніми документами функцій;
	ключовий учасник юридичної особи - будь-яка фізична особа, яка володіє корпоративними правами такої юридичної особи, юридична особа, яка володіє двома і більше відсотками корпоративних прав такої юридичної особи, і при цьому:	ключовий учасник юридичної особи, у тому числі ключовий учасник у структурі власності банку (далі – ключовий учасник юридичної особи або ключовий учасник у структурі власності банку) - будь-яка фізична особа, яка володіє часткою у статутному капіталі (акціями) такої юридичної особи, юридична особа, яка володіє часткою (пакетом акцій) у розмірі двох і більше відсотків у статутному капіталі такої юридичної особи, і при цьому:
	<p>1) якщо юридична особа має більше ніж 20 учасників - фізичних осіб, ключовими учасниками вважаються 20 учасників - фізичних осіб, частки яких є найбільшими;</p> <p>2) якщо однакові за розміром пакети корпоративних прав юридичної особи належать більше ніж 20 учасникам - фізичним особам, ключовими учасниками вважаються всі фізичні особи, які володіють двома і більше відсотками корпоративних прав такої юридичної особи;</p> <p>3) вважається, що публічна компанія не має ключових учасників;</p>	<p>1) якщо юридична особа має більше ніж 20 учасників - фізичних осіб, ключовими учасниками вважаються 20 учасників - фізичних осіб, частки яких є найбільшими;</p> <p>2) якщо однакові за розміром частки (пакети акцій) у статутному капіталі юридичної особи належать більше ніж 20 учасникам - фізичним особам, ключовими учасниками вважаються всі фізичні особи, які володіють частками (пакетом акцій) у розмірі двох і більше відсотків у статутному капіталі такої юридичної особи;</p> <p>3) вважається, що публічна компанія не має ключових учасників;</p>
	материнський банк - український банк, серед дочірніх та/або асоційованих компаній якого є банк та/або інша фінансова установа та який не є дочірньою компанією іншого українського банку або	материнський банк - український банк, який не є дочірньою компанією іншого українського банку або банківської холдингової компанії та серед дочірніх та/або асоційованих

	банківської холдингової компанії;	компаній якого є банк та/або інша фінансова установа та/або компанія, для якої надання фінансових послуг є переважним видом діяльності;
	публічна компанія - іноземна юридична особа, створена у формі публічного акціонерного товариства, акції якої включені до біржових списків (пройшли процедуру лістингу) фондових бірж, які відповідають критеріям, визначеним Національним банком України;	професійне судження – вмотивований та обґрунтowany висновок та/або оцінка Національного банку України щодо фактів, подій, обставин, осіб, що ґрунтуються на знаннях і досвіді Національного банку України, а також на комплексному та всебічному аналізі інформації та документів, поданих до Національного банку України в межах передбачених законодавством процедур та отриманих Національним банком України, у тому числі в результаті здійснення ним банківського регулювання та нагляду, а також інформації з відкритих джерел; профіль ризику банку – рівень вразливості банку до ризиків, розрахований банком на певну дату до врахування заходів для мінімізації ризику або з урахуванням таких заходів, в агрегованому вигляді та в розрізі всіх видів ризиків, з використанням історичних даних або на підставі прогнозних (на майбутнє) припущень;
	реорганізація банку - злиття, приєднання, <u>виділення</u> , поділ банку, зміна його організаційно-правової форми (перетворення), наслідком яких є передача, прийняття його майна, коштів, прав та обов'язків правонаступникам;	публічна компанія - іноземна юридична особа, створена у формі публічного акціонерного товариства, акції якої включені до біржових списків (пройшли процедуру лістингу) фондових бірж, які відповідають критеріям, визначеним Національним банком України;
	учасники банківської групи - банки, інші фінансові установи, банківські холдингові компанії, компанії з надання допоміжних послуг, які мають спільногоКонтролера;	реорганізація банку - злиття, приєднання, <u>виділ</u> , поділ банку, зміна його організаційно-правової форми (перетворення), наслідком яких є передача, прийняття його майна, коштів, прав та обов'язків правонаступникам;
	учасники банківської групи - банки, інші фінансові установи, компанії, для яких надання фінансових послуг є переважним видом діяльності, банківські холдингові компанії, компанії з надання допоміжних послуг, які мають спільногоКонтролера;	учасники банківської групи - банки, інші фінансові установи, компанії, для яких надання фінансових послуг є переважним видом діяльності, банківські холдингові компанії, компанії з надання допоміжних послуг, які мають спільногоКонтролера;

	<p>Терміни "асоційована компанія", "материнська компанія", "фінансова холдингова компанія", "компанія з надання допоміжних послуг", вживаються в значеннях, визначених Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг".</p>	<p>Терміни "асоційована компанія", "материнська компанія", "фінансова холдингова компанія", "компанія з надання допоміжних послуг", "фінансові послуги", "фінансова установа" вживаються в значеннях, визначених Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг".</p>
2.	<p>Стаття 34. Істотна участь</p> <p>Юридична або фізична особа, яка має намір набути істотної участі у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50 та 75 і більше відсотками статутного капіталу банку чи правом голосу акцій (паїв) у статутному капіталі банку та/або незалежно від формального володіння справляти значний вплив на управління або діяльність банку, зобов'язана повідомити про свої наміри цей банк і Національний банк України за три місяці до набуття істотної участі або її збільшення (крім стратегічних інвесторів, які подають заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону України "Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава").</p> <p>Особи, зазначені в частині першій цієї статті, зобов'язані надати Національному банку України разом з повідомленням повний пакет документів, визначених цим Законом і нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Національний банк України розглядає документи, визначені у цій статті, протягом трьох місяців з дня отримання повного пакета відповідних документів (крім стратегічних інвесторів, які подають заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону України "Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава"). У разі якщо зазначений у частині першій цієї статті банк має ліцензію на провадження професійної діяльності на фондовому ринку, Національний банк України інформує Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про зазначених осіб, які мають наміри набути або збільшити істотну участь у такому банку.</p>	<p>Стаття 34. Істотна участь та структура власності</p> <p>Особа, яка має намір набути істотну участь у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо та/або опосередковано, самостійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50 та 75 і більше відсотками статутного капіталу банку чи правом голосу за акціями (паями) у статутному капіталі банку та/або незалежно від формального володіння справляти значний вплив на управління або діяльність банку зобов'язана повідомити про свої наміри цей банк і Національний банк України з одночасним поданням Національному банку України повного пакета документів, визначених цим Законом і нормативно-правовими актами Національного банку України, для погодження набуття або збільшення істотної участі у банку.</p> <p>Набуття або збільшення істотної участі в банку без погодження Національного банку України не допускається, крім випадків, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України, у яких допускається наступне погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку.</p> <p>У визначених Національним банком України випадках особа зобов'язана звернутись до Національного банку України за погодженням набутої або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення у строки та у порядку, що встановлені Національним банком України. Національний банк України, до прийняття відповідного рішення, має право тимчасово заборонити використання такій особі права голосу щодо відповідних акцій (паїв) банку у визначеному статтею 73 цього Закону порядку.</p>

Національний банк України надає (надсилає) рішення про заборону набувати або збільшувати істотну участь у банку відповідній особі із зазначенням підстав такої заборони.

У разі якщо Національний банк України у строк, визначений частиною третьою цієї статті, не надіслав відповідній особі рішення про заборону набувати або збільшувати істотну участь у банку, таке набуття або збільшення вважається погодженим.

Особи, зазначені в частині першій цієї статті, зобов'язані повідомити банк про погодження Національним банком України набуття або збільшення істотної участі у банку та надати інформацію про свою структуру власності та розмір частки істотної участі у банку.

Юридична чи фізична особа, яка має намір передати істотну участь у банку будь-якій іншій особі або зменшити таку участь настільки, що її частка у статутному капіталі банку або право голосу виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, або передати контроль над банком іншій особі, має повідомити про це банк та Національний банк України в установленому ним порядку.

Юридична особа, яка має намір набути або збільшити істотну участь у банку, зобов'язана надати банку та Національному банку України в установленому ним порядку:

1) документи, визначені Національним банком України, що підтверджують істотну участь у банку для юридичної особи, яка має намір збільшити істотну участь у банку;

2) документи, визначені Національним банком України, що дають змогу зробити висновок про:

ділову репутацію самої юридичної особи, членів її виконавчого органу і наглядової ради, власників істотної участі та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі у банку;

фінансовий стан самої особи;

наявність достатньої кількості власних коштів для здійснення заявленого внеску до статутного капіталу банку, джерела походження таких коштів;

3) копії документів, визначених Національним банком України,

Особа, яка має намір передати істотну участь у банку будь-якій іншій особі або зменшити таку участь настільки, що її частка у статутному капіталі банку або право голосу виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, або передати контроль над банком іншій особі, зобов'язана повідомити про це банк та Національний банк України в установленому ним порядку.

Національний банк України має право заборонити власнику істотної участі у банку на строк до шести місяців відчужувати акції (пай) банку, що йому належать, та/або частку у статутному капіталі (пакет акцій) юридичної особи, через яку така особа володіє істотною участю в банку, у разі, якщо до банку застосовано захід впливу у вигляді віднесення банку до категорії проблемного або обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій, у тому числі, операцій із пов'язаними з банком особами, та/або якщо у Національного банку України є підстави вважати, що вчинення такого правочину може створити суттєві загрози належному управлінню банком, інтересам вкладників та інших кредиторів банку та/або негативно вплинути на його фінансовий стан.

Структура власності банку повинна відповісти вимогам Національного банку України щодо прозорості. Банк зобов'язаний щорічно подавати до Національного банку України відомості про свою структуру власності, а також повідомляти Національний банк України про всі зміни структури власності банку у порядку та строки, встановлені Національним банком України. Власники істотної участі в банку та ключові учасники у структурі власності банку зобов'язані протягом десяти робочих днів з моменту настання відповідних змін надавати банку інформацію та документи, необхідні для формування відомостей про структуру власності банку.

<p>необхідні для ідентифікації самої юридичної особи та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі у банку;</p> <p>4) відомості про свою структуру власності відповідно до вимог Національного банку України;</p> <p>5) висновок Антимонопольного комітету України у випадках, передбачених законодавством України.</p> <p>Іноземна юридична особа, яка має намір набути або збільшити істотну участь у банку, додатково подає Національному банку України такі документи:</p> <p>1) копію рішення уповноваженого органу управління іноземної юридичної особи про участь у банку в Україні;</p> <p>2) письмовий дозвіл на участь іноземної юридичної особи у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом країни, в якій зареєстровано головний офіс іноземної юридичної особи, якщо законодавством такої країни вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення іноземної юридичної особи про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу;</p> <p>3) витяг із торговельного, банківського, судового реєстру або інший офіційний документ, що підтверджує реєстрацію іноземної юридичної особи в країні, в якій зареєстровано її головний офіс;</p> <p>4) копію аудиторського звіту аудитора іноземної держави, підтверженого українською аудиторською фірмою, про фінансовий стан іноземної юридичної особи на кінець останнього повного календарного року.</p> <p>Фізична особа, яка має намір набути або збільшити істотну участь у банку, зобов'язана надати банку та Національному банку України в установленому ним порядку:</p> <p>1) документи, визначені Національним банком України, що підтверджують істотну участь у банку для фізичної особи, яка має намір збільшити істотну участь у банку;</p> <p>2) документи, визначені Національним банком України, що дають змогу зробити висновок про ділову репутацію самої особи та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння</p>	<p>Банк зобов'язаний повідомити Національний банк України про факти набуття або збільшення істотної участі в цьому банку, а також про факти зменшення істотної участі особи в цьому банку настільки, що розмір участі такої особи у цьому банку виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, протягом трьох робочих днів з дня, як йому стало про це відомо.</p> <p>Банк зобов'язаний оприлюднювати інформацію про структуру своєї власності та усі зміни до неї в обсязі та порядку, що визначаються Національним банком України.</p> <p>Власник істотної участі у банку зобов'язаний повідомляти Національний банк України про всі зміни в інформації, яку він надає згідно із цим Законом, в обсязі та порядку, що встановлюються Національним банком України.</p> <p>Національний банк України має право визначати наявність значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи, у тому числі банку, та визнавати особу власником істотної участі в банку у визначеному ним порядку. Ознаки наявності значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи, в тому числі банку, визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Національний банк України, у разі невідповідності ділової репутації та/або фінансового/майнового стану власника істотної участі у банку вимогам цього закону або нормативно-правових актів Національного банку України, та/або якщо у Національного банку України є підстави вважати, що володіння такою особою істотною участю у банку може створити суттєві загрози належному управлінню банком, інтересам вкладників та інших кредиторів банку та/або негативно вплинути на його фінансовий стан, має право тимчасово заборонити такому</p>
---	--

<p>істотною участю у банку;</p> <p>3) документи, визначені Національним банком України, що дають змогу зробити висновок про майновий стан самої особи та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю у банку;</p> <p>3¹) документи, визначені Національним банком України, що дають змогу зробити висновок про джерела походження коштів, які використовуватимуться фізичною особою для набуття або збільшення істотної участі у банку;</p> <p>4) копії документів, необхідних для ідентифікації фізичної особи та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі у банку;</p> <p>5) відомості за формулою, установленою Національним банком України, про асоційованих осіб фізичної особи;</p> <p>6) відомості за формулою, установленою Національним банком України, про юридичних осіб, у яких фізична особа є керівником та/або контролером.</p> <p>Фізична особа - іноземець, яка має намір набути або збільшити істотну участю у банку, додатково подає Національному банку України письмовий дозвіл на участь у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом країни, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством такої країни вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.</p> <p>Документи, зазначені в цій статті, що подаються іноземною юридичною особою та фізичною особою - іноземцем, мають бути нотаріально засвідчені за місцем видачі та легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p> <p>Документи, зазначені в цій статті, складені іноземною мовою, мають супроводжуватися нотаріально завіреним перекладом українською мовою.</p> <p>Національний банк України погоджує набуття або збільшення</p>	<p>власнику істотної участі використання права голосу. Національний банк України розмішує відповідне рішення на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня з дня його прийняття.</p> <p>Набуття істотної участі в банку не повинно здійснюватися за рахунок непідтверджених джерел, а також за рахунок коштів або майна, використання яких для формування статутного капіталу заборонено законом.</p>
---	---

істотної участі іноземною юридичною та фізичною особою за таких умов:

1) держава, в якій зареєстрована (має постійне місце проживання) іноземна особа, на належному рівні забезпечує виконання міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму;

2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстрована (має постійне місце проживання) іноземна особа, за оцінкою відповідних міжнародних органів в цілому відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду.

Національний банк України має право заборонити юридичній або фізичній особі набувати або збільшувати істотну участь у банку, у разі якщо:

1) подано неповний пакет документів, документи містять недостовірну інформацію або не відповідають вимогам законів України чи нормативно-правових актів Національного банку України;

2) ділова репутація особи, а для юридичної особи і членів її виконавчого органу та/або наглядової ради, власників істотної участі у ній та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі у банку, не відповідає вимогам щодо її бездоганності, установленим Національним банком України;

3) фінансовий стан юридичної особи та/або майновий стан фізичної особи та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю у банку, не відповідають вимогам, установленим Національним банком України;

4) особа не має власних коштів для набуття або збільшення істотної участі у банку;

5) набуття або збільшення особою істотної участі у банку загрожуватиме інтересам вкладників та інших кредиторів банку або суперечитиме антимонопольному законодавству України;

6) структура власності юридичної особи не відповідає вимогам щодо її прозорості, установленим Національним банком України.

	<p>Набуття або збільшення істотної участі в банку без погодження Національного банку України не допускається, крім визначених нормативно-правовими актами Національного банку України випадків, у яких допускається погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення. У визначеннях Національним банком України випадках особа зобов'язана звернутися до Національного банку України за погодженням набутої або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення у строки та порядку, встановлені Національним банком України. Для погодження набутої або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення особа подає до Національного банку України документи, визначені цією статтею для осіб, які мають намір набути або збільшити істотну участь у банку. Національний банк України до прийняття рішення у визначеному ним порядку має право тимчасово заборонити такій особі використання права голосу щодо відповідних акцій банку. Національний банк України має право відмовити особі у погодженні набутої або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення з підстав, визначених у частині п'ятнадцятій цієї статті.</p> <p>Юридична особа, яка має істотну участь у банку, зобов'язана повідомляти Національний банк України у встановленому ним порядку про всі зміни структури її власності, а також надавати інформацію щодо ділової репутації новопризначених керівників у місячний строк з моменту настання відповідних змін.</p> <p>Фізична особа, яка має істотну участь у банку, зобов'язана повідомляти Національний банк України у встановленому ним порядку про всі зміни в інформації, яку вона надає згідно з вимогами цієї статті.</p> <p>Національний банк України має право визначати наявність значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи.</p>	
3.		<p>Стаття 34¹. Порядок погодження набуття або збільшення істотної участі в банку</p> <p>Особа, яка має намір набути істотну участь у банку або</p>

	<p>збільшити її з перевищеннем граничних значень, визначених частиною першою статті 34 цього Закону (далі – заявник), подає до Національного банку України:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) повідомлення про намір набуття або збільшення істотної участі в банку; 2) документи та відомості, визначені Національним банком України, необхідні для ідентифікації: заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в банку; всіх юридичних осіб, у яких заявник та особи, які здійснюватимуть володіння істотною участю в банку, є власниками істотної участі та/або керівниками; асоційованих осіб кожної фізичної особи, яка володітиме істотною участю в банку. 3) документи та відомості, визначені Національним банком України, що доводять відповідність ділової репутації заявитика та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в банку, встановленим Національним банком України вимогам; 4) документи, визначені Національним банком України, що доводять відповідність фінансового/майнового стану заявитика та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі у банку, в тому числі про наявність власних коштів для набуття або збільшення істотної участі в банку та джерела їх походження, встановленим Національним банком України вимогам; 5) схематичне зображення структури власності банку з урахуванням набуття або збільшення істотної участі в банку; 6) висновок та/або дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законодавством України; 7) копію договору або іншого документа (або його проекту), на підставі якого набуватиметься або збільшуватиметься істотна участь у банку; 8) бізнес-план банку на три роки, складений відповідно до
--	--

	<p>встановлених Національним банком України вимог (подається, якщо внаслідок набуття або збільшення істотної участі особа (самостійно або спільно з іншими особами) набуватиме контроль над банком).</p> <p>Іноземна юридична особа, яка має намір набути або збільшити істотну участі у банку, додатково подає Національному банку України такі документи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) копію рішення уповноваженого органу управління іноземної юридичної особи про участь у банку України; 2) письмовий дозвіл на участь іноземної юридичної особи у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом країни, в якій зареєстровано головний офіс іноземної юридичної особи, якщо законодавством такої країни вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення іноземної юридичної особи про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу. <p>Фізична особа - іноземець, яка має намір набути або збільшити істотну участі у банку, додатково подає Національному банку України письмовий дозвіл на участь у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом країни, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством такої країни вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.</p> <p>Особи, що мають намір набути або збільшити істотну участі в банку, зобов'язані довести Національному банку України відповідність свого фінансового/майнового стану та ділової репутації встановленим Національним банком України вимогам.</p> <p>Національний банк України погоджує набуття або збільшення істотної участі іноземною юридичною особою та фізичною особою-іноземцем за таких умов:</p>
--	--

	<p>1) держава, в якій зареєстрована/має постійне місце проживання іноземна особа, на належному рівні забезпечує виконання міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;</p> <p>2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстрований іноземний банк, що набуває або збільшує істотну участь, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації, в цілому, відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду, у тому числі в частині забезпечення ефективного нагляду на консолідований основі;</p> <p>3) законодавство держави, в якій зареєстрована/має постійне місце проживання іноземна особа, за оцінкою Національного банку України, здійсненою у встановленому ним порядку, не містить положень, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави, та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень.</p> <p>Національний банк України розглядає документи, подані для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку, та приймає рішення за результатами такого розгляду протягом двох місяців з дня отримання повного пакета відповідних документів у визначеному Національним банком України порядку (крім випадків розгляду пакетів документів, поданих стратегічними інвесторами, які подають заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону України "Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава"). Вимоги до оформлення документів, що подаються до Національного банку України, визначаються Національним банком України. Національний банк України за результатами розгляду документів приймає рішення про</p>
--	---

	<p>погодження або заборону набуття або збільшення істотної участі в банку.</p> <p>Особа, для погодження набутої або збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення, подає документи, визначені цією статтею. Національний банк України за результатами розгляду документів приймає рішення про погодження набутої/збільшеної істотної участі або про відмову у погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку.</p> <p>Національний банк України має право заборонити особі набувати або збільшувати істотну участь у банку або відмовити у погодженні набутої/збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення, у разі якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) подано неповний пакет документів, документи містять недостовірну інформацію або не відповідають вимогам законів України та/або нормативно-правових актів Національного банку України, особою не було розкрито Національному банку України (було приховано від Національного банку України) інформацію, яка має істотне значення для вирішення питання про погодження набуття або збільшення істотної участі у банку; 2) ділова репутація особи, а для юридичної особи також членів її виконавчого органу та/або наглядової ради, хоча б одного з власників істотної участі у ній та/або хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль істотної участі у банку, не відповідає вимогам, установленим Національним банком України; 3) фінансовий стан юридичної особи та/або майновий стан фізичної особи або хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю у банку, не відповідають вимогам, установленим Національним банком України; 4) у особи не достатньо власних коштів для набуття або збільшення істотної участі у банку або не підтверджено джерела їх походження; 5) набуття або збільшення особою істотної участі у банку
--	---

загрожуватиме інтересам вкладників та інших кредиторів банку або суперечитиме антимонопольному законодавству України або може привести до погіршення фінансового стану банку;

6) структура власності юридичної особи та/або структура власності банку після набуття або збільшення істотної участі не відповідає/не відповідатиме вимогам щодо прозорості, встановленим Національним банком України;

7) набуття або збільшення особою істотної участі у банку може негативно вплинути на забезпечення належного управління банком;

8) набуття або збільшення особою істотної участі у банку може перешкоджати здійсненню Національним банком України ефективного банківського нагляду;

9) у разі невиконання хоча б однієї з умов, зазначених в частині п'ятій цієї статті.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення, повідомляє заявника у письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді з дотриманням вимог законодавства), про рішення, прийняте за результатами розгляду пакета документів, та надає (надсилає) копію такого рішення. У рішенні про заборону набуття або збільшення істотної участі, а також у рішенні про відмову у погодженні набутої/збільшеної істотної участі у банку після її фактичного набуття або збільшення вказуються підстави прийняття такого рішення.

У разі якщо Національний банк України не повідомив заявника про заборону набувати або збільшувати істотну участь у банку або про відмову у погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку у строк, визначений у цій статті, таке набуття або збільшення вважається погодженим.

Особа, якій Національним банком України погоджено набуття або збільшення істотної участі у банку, має право на реалізацію

	<p>свого наміру протягом шести місяців з дня отримання погодження. Цей строк може бути продовжений Національним банком України за обґрунтованим клопотанням такої особи, але не більше ніж на шість місяців. У разі спливу строку для реалізації наміру набути або збільшити істотну участь особа зобов'язана повторно погодити таке набуття або збільшення у порядку, встановленому цією статтею.</p> <p>Особа зобов'язана повідомити банк про погодження Національним банком України набуття або збільшення істотної участі у банку та надати банку інформацію про свою структуру власності та розмір істотної участі у банку.</p> <p>Національний банк України має право скасувати рішення про погодження набуття або збільшення істотної участі та вимагати відчуження відповідних акцій (пайв) банку, у разі, якщо виявлено, що документи, подані для такого погодження, містять недостовірну інформацію.</p> <p>Національний банк України розміщує інформацію про прийняті рішення щодо погодження або заборону набуття або збільшення істотної участі в банках, про погодження набутої/збільшеної істотної участі або про відмову у погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня з дня їх прийняття.</p>
4.	<p>Стаття 34². Наслідки порушення порядку набуття або збільшення істотної участі в банку</p> <p>Правочин, внаслідок вчинення якого особа набула або збільшила істотну участь у банку без погодження Національного банку України, у тому числі усупереч забороні Національного банку України, за виключенням випадків, у яких допускається наступне погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі згідно з частиною 2 статті 34 Закону, - є нікчемним.</p>

	<p>Національний банк України інформує банк, сторони за таким правочином та депозитарну установу, яка обслуговує відповідний рахунок у цінних паперах, про нікчемність такого правочину, а також розмішує відповідну інформацію на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України, не пізніше наступного робочого дня як йому стало відомо про його вчинення.</p> <p>У разі, якщо особа не звернулась до Національного банку України за погодженням фактичного набуття або збільшення істотної участі у випадках та у строки, визначені Національним банком України, або Національний банк України відмовив такій особі у погодженні набутої або збільшеної істотної участі в банку, Національний банк України має право тимчасово заборонити такому власнику істотної участі використання права голосу та/або вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку.</p> <p>Правочин, вчинений особою за наявності заборони Національного банку України відчужувати акцій (паї) банку, що належать такій особі, та/або частку у статутному капіталі (пакет акцій) юридичної особи, через яку така особа володіє істотною участю в банку, є нікчемним. Національний банк України інформує банк, сторони за таким правочином та депозитарну установу, яка обслуговує відповідний рахунок у цінних паперах, про нікчемність такого правочину, а також розмішує відповідну інформацію на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України, не пізніше наступного робочого дня як йому стало відомо про його вчинення.</p>
5.	<p>Стаття 35. Достатність (адекватність) регулятивного капіталу</p> <p>Банк та кожний власник істотної участі зобов'язані підтримувати норматив достатності (адекватності) регулятивного капіталу банку на рівні, встановленому Національним банком України.</p> <p>Стаття 35. Достатність капіталу</p> <p>Банк та кожний власник істотної участі зобов'язані на постійній основі підтримувати капітал банку на рівні, достатньому для одночасного дотримання:</p> <p>1) нормативного значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та нормативу достатності</p>

	<p><u>Національний банк України має право встановлювати мінімальний коефіцієнт співвідношення основного капіталу до сукупних активів.</u></p> <p><u>Національний банк України має право встановлювати мінімальний коефіцієнт співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань банку.</u></p> <p>Національний банк України, враховуючи потреби забезпечення стабільності банківської системи та загальноприйняті в міжнародній практиці принципи і стандарти, визначає мінімальний розмір регулятивного капіталу банку, мінімальне значення та порядок обчислення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу, нормативу достатності основного капіталу, коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів та коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань банку.</p> <p><u>Банк зобов'язаний подати на розгляд до Національного банку України план заходів щодо відновлення рівня регулятивного капіталу, якщо цей рівень зменшиться до мінімально встановленого Національним банком України. План заходів надається банком протягом 10 днів з дня встановлення факту зменшення рівня регулятивного капіталу та має визначати порядок і строки виконання запланованих заходів.</u></p> <p><u>Банку забороняється виплачувати дивіденди чи розподіляти</u></p>	<p>основного капіталу, встановлених Національним банком України;</p> <p>2) значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та нормативу достатності основного капіталу, встановлених Національним банком України згідно з частиною 6 статті 67 цього Закону;</p> <p>3) комбінованого буферу капіталу.</p> <p>Виключити</p> <p>Національний банк України, враховуючи потреби забезпечення стабільності банківської системи та загальноприйняті в міжнародній практиці принципи і стандарти, визначає мінімальний розмір регулятивного капіталу банку, мінімальне значення та порядок обчислення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу, нормативу достатності основного капіталу, коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів та коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань банку.</p> <p>Національний банк України має право встановлювати коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.</p> <p>Банк зобов'язаний на постійній основі дотримуватися встановленого Національним банком України коефіцієнту левериджу.</p> <p>Виключити</p> <p>Банку забороняється виплачувати дивіденди чи розподіляти</p>
--	---	--

	<p>капіталу в будь-якій формі, якщо така виплата чи розподіл призведе до порушення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу.</p> <p>Банк має право здійснювати виплату дивідендів один раз на рік за підсумками календарного року за рахунок прибутку звітного року, що залишається в розпорядженні банку. Банк здійснює виплату дивідендів у порядку, передбаченому статутом банку.</p>	<p>власний капітал в будь-якій формі, якщо така виплата чи розподіл призведе до зменшення розміру капіталу банку нижче рівня, необхідного для забезпечення вимог, встановлених цією статтею.</p> <p>Виключити</p>
6.		<p>Стаття 35² Достатність ліквідності</p> <p>Банк зобов'язаний на постійній основі підтримувати рівень ліквідності та фінансування, достатній для забезпечення своєчасного та повного виконання своїх зобов'язань і одночасного дотримання:</p> <p>1) мінімальних значень нормативів ліквідності, встановлених Національним банком України;</p> <p>2) рівня достатності внутрішньої ліквідності;</p> <p>3) значень нормативів ліквідності, встановлених Національним банком України згідно з частиною 6 статті 67 цього Закону.</p> <p>Національний банк України визначає вимоги щодо оцінки банком достатності внутрішньої ліквідності.</p>
7.	<p>Стаття 37. Органи управління та контролю банку</p> <p>Вищим органом управління банку є загальні збори учасників банку.</p> <p>Виконавчим органом банку, що здійснює поточне управління, є правління банку.</p> <p>Банк зобов'язаний створити наглядову раду (далі – рада банку), що здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, захист прав вкладників, інших кредиторів та учасників банку. Рада банку не бере</p>	<p>Стаття 37. Органи управління банку</p> <p>Вищим органом управління банку є загальні збори учасників банку.</p> <p>Виконавчим органом банку, що здійснює поточне управління, є правління банку.</p> <p>Банк зобов'язаний створити наглядову раду (далі – рада банку). Рада банку здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, захист прав та інтересів банку, його вкладників та інших</p>

<p>участі в поточному управлінні банком.</p> <p>Розподіл функцій між органами управління банку має забезпечувати ефективну систему внутрішнього контролю:</p> <p>Система внутрішнього контролю банку для забезпечення ефективності її функціонування повинна включати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) контроль керівництва за дотриманням законодавства України та внутрішніх процедур банку; 2) розподіл обов'язків під час здійснення діяльності банку; 3) контроль за функціонуванням системи управління ризиками; 4) контроль за інформаційною безпекою та обміном інформацією; 5) процедури внутрішнього контролю; 6) моніторинг системи внутрішнього контролю; 7) процедури внутрішнього аудиту. <p>Члени ради та правління банку несуть відповідальність за діяльність банку у межах своїх повноважень.</p>	<p>кредиторів, а також учасників банку, якщо це не суперечить правам та інтересам банку, його вкладників та інших кредиторів. Рада банку не бере участі в поточному управлінні банком.</p> <p>Виключити</p> <p>Члени ради та правління банку несуть відповідальність за діяльність банку у межах своїх повноважень.</p> <p>Рада банку та правління банку повинні мати колективну придатність, яка відповідає розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, а також враховує особливості діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.</p> <p>Національний банк України, у визначеному ним порядку, визначає наявність у ради та правління банку колективної придатності та здійснює оцінку забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку, з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, а також особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк. Критерії оцінки колективної придатності ради та правління банку визначаються Національним банком України.</p>
--	--

		<p>Члени ради та правління банку зобов'язані відмовитися від участі у прийнятті рішень, якщо конфлікт інтересів не дає їм змоги повною мірою виконувати свої обов'язки в інтересах банку, його вкладників та учасників.</p>	<p>Національний банк України має право вимагати зміни персонального складу ради та/або правління банку, якщо у нього є підстави вважати, що поточний склад цих органів не забезпечує ефективне управління та контроль за діяльністю банку в межах їх повноважень.</p> <p>Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо зміни персонального складу ради та/або правління банку.</p> <p>Виключити</p>
8.	<p>Стаття 38. Загальні збори учасників банку</p> <p>До виключної компетенції загальних зборів учасників банку належить вирішення питань, віднесених законом до виключної компетенції загальних зборів <u>учасників акціонерного товариства</u>. Крім зазначених питань, до компетенції загальних зборів учасників банку статутом банку можуть бути віднесені також і інші питання, за винятком тих, які законом або статутом віднесені до виключної компетенції ради банку.</p> <p><u>У разі якщо рада банку відповідно до статті 39 цього Закону ухвалює рішення про внесення на розгляд загальних зборів учасників банку будь-якого питання, яке законом або статутом віднесено до виключної компетенції ради банку, загальні збори учасників банку мають право розглянути таке питання та прийняти рішення щодо нього.</u></p> <p>Національний банк України має право вимагати позачергового скликання загальних зборів учасників банку, а також внесення питання на розгляд вищого органу державного банку.</p> <p><u>Рішення загальних зборів учасників банку (рішення єдиного учасника банку) не має юридичної сили у разі його прийняття з використанням права голосу належних або контролюваних акцій (наїв) осіб, яким Національний банк України у порядку, визначеному</u></p>	<p>Стаття 38. Загальні збори учасників банку</p> <p>До виключної компетенції загальних зборів учасників банку належить вирішення питань, віднесених законом до виключної компетенції загальних зборів акціонерів акціонерного товариства. Крім зазначених питань, до компетенції загальних зборів учасників банку статутом банку можуть бути віднесені також і інші питання, за винятком тих, які законом або статутом віднесені до виключної компетенції ради банку.</p> <p>Виключити</p>	<p>Національний банк України має право вимагати позачергового скликання загальних зборів учасників банку, а також внесення питання на розгляд вищого органу державного банку.</p> <p>Рішення загальних зборів учасників банку/рішення єдиного учасника банку не має юридичної сили у разі:</p> <p>1) прийняття рішення з використанням права голосу особами,</p>

	<p>ним Законом, заборонив користуватися правом голосу належних або контролюваних акцій (пайв).</p>	<p>яким Національний банк України тимчасово заборонив використання права голосу на загальних зборах учасників банку та/або висунув вимогу про відчуження акцій (пайв) банку;</p> <p>2) прийняття рішення з використанням права голосу за акціями, набутими внаслідок вчинення правочину, який є нікчемним.</p>
9.	<p>Стаття 42. Керівники банків</p> <p>...</p> <p>Керівники банку повинні відповісти кваліфікаційним вимогам щодо ділової репутації та професійної придатності.</p> <p>Керівники банку повинні мати бездоганну ділову репутацію.</p> <p>...</p> <p>Не менше половини членів ради банку повинні мати досвід роботи у банківському та/або фінансовому секторі.</p> <p>Головний бухгалтер банку та його заступники повинні мати винну єсвіту у сфері бухгалтерського обліку та аудиту і досвід роботи за фахом у банківському та/або фінансовому секторі у сукупності не менше п'яти років - для головного бухгалтера, двох років - для заступників головного бухгалтера.</p> <p>...</p> <p>Національний банк України у встановленому ним порядку погоджує на посади керівників банку (кандидатів на посади керівників банку). Національний банк відмовляє у погодженні керівника банку (кандидата на посаду керівника банку), якщо він не відповідає <u>кваліфікаційним вимогам, а щодо незалежних директорів - також/або вимогам щодо незалежності</u></p> <p>Голова правління банку та головний бухгалтер банку вступають на</p>	<p>Стаття 42. Керівники банків</p> <p>...</p> <p>Керівники банку повинні відповісти кваліфікаційним вимогам. Кваліфікаційними вимогами є вимоги щодо ділової репутації та професійної придатності, щодо керівників державного банку - також вимоги, визначені статтею 7 цього Закону, а щодо незалежного директора банку – вимоги щодо незалежності.</p> <p>Керівники банку повинні мати бездоганну ділову репутацію.</p> <p>...</p> <p>Не менше половини членів ради банку, включаючи голову ради, повинні мати досвід роботи у банківському та/або фінансовому секторі не менше трьох років для голови ради та для кожного такого члена ради.</p> <p>Головний бухгалтер банку та його заступники повинні мати досвід роботи за фахом у банківському та/або фінансовому секторі у сукупності не менше п'яти років - для головного бухгалтера, двох років - для заступників головного бухгалтера.</p> <p>...</p> <p>Національний банк України у встановленому ним порядку погоджує на посади керівників банку (кандидатів на посади керівників банку). Національний банк відмовляє у погодженні керівника банку (кандидата на посаду керівника банку), якщо він не відповідає або не доведе Національному банку України свою відповідність кваліфікаційним вимогам.</p> <p>Голова правління банку, головний бухгалтер банку, голова та</p>

<p>посаду після їх погодження Національним банком України.</p> <p>...</p> <p>Керівники банку протягом усього часу обіймання відповідних посад повинні відповідати кваліфікаційним вимогам, а незалежні директори — також вимогам щодо їх незалежності. Банк повинен самостійно перевіряти відповідність керівників банку кваліфікаційним вимогам, а щодо незалежних директорів — також вимогам щодо їх незалежності, та забезпечувати контроль такої відповідності на постійній основі.</p> <p>Національний банк України має право вимагати заміни будь-кого з керівників банку, якщо він не відповідає вимогам щодо ділової репутації, а щодо незалежних директорів - також/або вимогам щодо незалежності, та/або якщо керівник банку не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення банком вимог законодавства, виявлених під час здійснення банківського нагляду у порядку, визначеному цим Законом. Банк зобов'язаний вжити заходів щодо заміни такого керівника банку у порядку, визначеному Національним банком України.</p> <p>...</p> <p>Керівники банку несуть відповідальність перед банком за збитки, завдані банку їхніми діями (бездіяльністю), згідно із законом. Якщо відповідальність згідно з цією статтею несуть декілька осіб, їх відповідальність перед банком є солідарною.</p>	<p>члени ради банку вступають на посаду після їх погодження Національним банком України.</p> <p>...</p> <p>Керівники банку протягом усього часу обіймання відповідних посад повинні відповідати кваліфікаційним вимогам. Банк повинен самостійно перевіряти відповідність керівників банку кваліфікаційним вимогам та забезпечувати контроль такої відповідності на постійній основі.</p> <p>Національний банк України має право вимагати припинення повноважень будь-кого з керівників банку, якщо він не відповідає кваліфікаційним вимогам та/або якщо керівник банку не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення вимог законодавства. Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо припинення повноважень такого керівника банку, а також обрання/призначення іншої особи на відповідну посаду, якщо це вимагається законодавством України.</p> <p>Керівник банку, щодо якого Національний банк України висунув вимогу про припинення повноважень у зв'язку з відмовою у погодженні такого керівника банку, зобов'язаний утриматися від вчинення дій, прийняття рішень та припинити виконання покладних на нього посадових обов'язків з моменту отримання банком такої вимоги Національного банку України.</p> <p>...</p> <p>Керівники банку несуть відповідальність перед банком за збитки, завдані банку їхніми діями (бездіяльністю), згідно із законом. Якщо відповідальність згідно з цією статтею несуть декілька осіб, їх відповідальність перед банком є солідарною.</p> <p>Керівники банку зобов'язані запобігати виникненню конфліктів інтересів та сприяти їх врегулюванню. Керівники банку зобов'язані утримуватися від вчинення дій та/або</p>
--	--

		прийняття рішень, якщо це може призвести до виникнення конфлікту інтересів та/або перешкоджати належному виконанню такими особами своїх посадових обов'язків в інтересах банку.
10.	<p>Стаття 52. Пов'язані з банком особи</p> <p>Для цілей цього Закону пов'язаними з банком особами є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) контролери банку; 2) особи, які мають істотну участь у банку, та особи, через яких ці особи здійснюють опосередковане володіння істотною участю у банку; 3) керівники банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів банку; 4) споріднені та афілійовані особи банку, у тому числі учасники банківської групи; 5) особи, які мають істотну участь у споріднених та афілійованих особах банку; 6) керівники юридичних осіб та керівники банків, які є спорідненими та афілійованими особами банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів цих осіб; 7) асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 6 цієї частини; 8) юридичні особи, в яких фізичні особи, зазначені в цій частині, є керівниками або власниками істотної участі; 9) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині, та на яку здійснюють вплив нід чає нпроведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, привільні та інні відносини. 	<p>Стаття 52. Пов'язані з банком особи</p> <p>Для цілей цього Закону пов'язаними з банком особами є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) контролери банку; 2) особи, які мають істотну участь у банку, та особи, через яких ці особи здійснюють опосередковане володіння істотною участю у банку; 3) керівники банку, керівник підрозділу внутрішнього аудиту, головний ризик – менеджер, головний комплайанс – менеджер, керівники та члени комітетів ради та правління банку; 4) споріднені та афілійовані особи банку, у тому числі учасники банківської групи; 5) власники істотної участі у споріднених та афілійованих особах банку; 6) керівники юридичних осіб та керівники банків, які є спорідненими та афілійованими особами банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів цих осіб; 7) асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 6 цієї частини; 8) юридичні особи, в яких фізичні особи, зазначені в цій частині, є керівниками або власниками істотної участі; 9) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині. <p>Особа вважається пов'язаною з банком із моменту виникнення підстав для визначення такої особи пов'язаною з банком відповідно до вимог цієї статті.</p> <p>Банк зобов'язаний з'ясовувати пов'язаність особи до</p>

Банк зобов'язаний подавати Національному банку України інформацію про пов'язаних із банком осіб у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.

~~Національний банк України при здійсненні банківського нагляду має право визначати пов'язаними з банком особами фізичних та юридичних осіб, зазначених у пунктах 1 – 9 частині першої цієї статті, за наявності ознак, визначених у нормативно-правових актах Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із банком. Протягом 15 робочих днів з дня отримання повідомлення Національного банку України про визначення особи пов'язаною з банком не доведе протилежного.~~

...

Поточними ринковими умовами не вважаються, зокрема:

...

7) нарахування відсотків за вкладами (депозитами), залученими банком від пов'язаних із банком осіб, які є більшими, ніж звичайні.

встановлення договірних відносин та/або проведення з такою особою операції, яка може змінити обсяг активних операцій банку з пов'язаними особами та/або може бути здійснена не на поточних ринкових умовах. Банк зобов'язаний здійснювати постійний моніторинг проведених банком операцій, що можуть змінити обсяг активних операцій банку з пов'язаними особами.

Банк зобов'язаний визначати пов'язаних осіб, зазначених у частині першій цієї статті. Банк зобов'язаний визначати пов'язаних осіб, зазначених у пункті 9 частині першої цієї статті, із застосуванням ознак, установлених нормативно-правовими актами Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій і наявності інших зв'язків із банком.

Банк зобов'язаний подавати Національному банку України інформацію про пов'язаних із банком осіб у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України при здійсненні банківського нагляду має право визначати пов'язаними з банком особами фізичних та юридичних осіб, зазначених у частині першої цієї статті, якщо вони не визначені пов'язаними самим банком. Національний банк України має право визначати пов'язаними з банком осіб, у тому числі із застосуванням ознак, визначених у нормативно-правових актах Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із банком. Рішення Національного банку України щодо визначення особи пов'язаною з банком набирає чинності з дня, наступного за днем його прийняття. Національний банк України у день прийняття такого рішення доводить до відома банку інформацію про прийняте рішення у письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді з дотриманням вимог законодавства).

...

Поточними ринковими умовами не вважаються, зокрема:

...

7) нарахування відсотків за вкладами (депозитами), залученими

	<p>Банку забороняється надавати кредити будь-якій особі для погашення цією особою будь-яких зобов'язань перед пов'язаною з банком особою; придбання активів пов'язаної з банком особи, за винятком продукції, що виробляється цією особою; придбання цінних паперів, розміщених чи підписаних пов'язаною з банком особою.</p>	<p>банком від пов'язаних із банком осіб, які є більшими, ніж звичайні;</p> <p>8) передача у користування пов'язаній з банком особі майна, плата за яке є нижчою, ніж та, яку банк отримав бі від особи, яка не є пов'язаною, або отримання від пов'язаної з банком особи майна у користування за завищеною платою.</p> <p>Банку забороняється надавати кредити будь-якій особі для:</p> <p>1) погашення цією особою будь-яких зобов'язань перед пов'язаною з банком особою;</p> <p>2) придбання активів пов'язаної з банком особи, за винятком продукції, що виробляється цією особою;</p> <p>3) придбання цінних паперів, розміщених чи підписаних пов'язаною з банком особою або права на які має пов'язана з банком особа.</p>
11.	<p>Стаття 53. Забезпечення конкуренції у банківській системі</p> <p>Банкам забороняється укладати договори з метою обмеження конкуренції та монополізації умов надання кредитів, інших банківських послуг, встановлення процентних ставок та комісійної винагороди.</p> <p>Банку забороняється встановлювати процентні ставки та комісійні винагороди на рівні нижче собівартості банківських послуг у цьому банку.</p> <p>Банку забороняється вчиняти будь-які дії щодо впровадження у своїй практиці недобросовісної конкуренції.</p> <p>Факти недобросовісної конкуренції щодо надання банком тих чи інших банківських послуг або здійснення операцій є підставою для заборони цьому банку подальшого надання таких послуг або здійснення операцій.</p>	<p>Стаття 53. Забезпечення конкуренції у банківській системі</p> <p>Банкам забороняється укладати договори з метою обмеження конкуренції та монополізації умов надання кредитів, інших банківських послуг, встановлення процентних ставок та комісійної винагороди.</p> <p>Виключити.</p> <p>Банку забороняється вчиняти будь-які дії щодо впровадження у своїй практиці недобросовісної конкуренції.</p> <p>Факти недобросовісної конкуренції щодо надання банком тих чи інших банківських послуг або здійснення операцій є підставою для заборони цьому банку подальшого надання таких послуг або здійснення операцій.</p>
12.	<p>Стаття 57. Гарантування вкладів фізичних осіб</p> <p>Вклади фізичних осіб банків гарантуються в порядку і розмірах, передбачених законодавством України.</p>	<p>Стаття 57. Гарантування вкладів фізичних осіб</p> <p>Вклади фізичних осіб та фізичних осіб - підприємців у банках гарантуються в порядку і розмірах, передбачених законодавством</p>

	<p>Вклади фізичних осіб Державного ощадного банку України гарантується державою.</p>	<p>України. Вилучити</p>
13.	<p>Стаття 60. Банківська таємниця</p> <p>Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам при наданні послуг банку, є банківською таємницею.</p> <p>Банківською таємницею, зокрема, є:</p> <p>...</p> <p>2) операції, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, <u>здійснені ним угоди;</u></p> <p>...</p> <p>Інформація про банки чи клієнтів, що збирається під час проведення банківського та валютного нагляду, становить банківську таємницю.</p> <p>Інформація про банки чи клієнтів, отримана Національним банком України відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від органу банківського нагляду іншої держави.</p>	<p>Стаття 60. Банківська таємниця</p> <p>Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним або стала відомою третім особам при наданні послуг банку, є банківською таємницею.</p> <p>Банківською таємницею, зокрема, є:</p> <p>...</p> <p>2) операції, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, вчинені ним правочини;</p> <p>...</p> <p>10) інформація про банки чи клієнтів, що збирається від банків під час здійснення банківського нагляду, валутного нагляду, нагляду (оверсайту) платіжних систем та систем розрахунків, а також перевірок з питань дотримання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброй масового знищення;</p> <p>11) інформація про банки чи клієнтів банків, отримана Національним банком України відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від органу банківського нагляду іншої держави;</p> <p>12) рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемних.</p> <p>Інформація з системи депозитарного обліку, що знаходиться у володінні Національного банку України та банків як учасників депозитарної системи України, не є банківською таємницею. Розкриття та захист інформації, що міститься в системі депозитарного обліку, здійснюється Національним банком</p>

	<p>взаємності від органу банківського нагляду іншої держави для використання з метою банківського нагляду або запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, чи фінансуванню тероризму, становить банківську таємницю.</p> <p>Положення цієї статті не поширюються на інформацію, яка підлягає опублікуванню. Перелік інформації, що підлягає обов'язковому опублікуванню, встановлюється Національним банком України та додатково самим банком на його розсуд.</p> <p>Національний банк України видає нормативно-правові акти з питань зберігання, захисту, використання та розкриття інформації, що становить банківську таємницю, та надає роз'яснення щодо застосування таких актів.</p>	<p>України та банками на підставі та у порядку, встановлених законом про депозитарну систему України.</p> <p>Положення цієї статті не поширюються:</p> <ul style="list-style-type: none"> на інформацію, яка підлягає опублікуванню. Перелік інформації, що підлягає обов'язковому опублікуванню, встановлюється Національним банком України; на відомості про боржників, які є пов'язаними із банком особами, що прострочили виконання зобов'язань (за основною сумою та відсотками) перед банком на строк понад 180 днів та про вимоги банків до таких боржників. <p>Національний банк України видає нормативно-правові акти з питань зберігання, захисту, використання та розкриття інформації, що становить банківську таємницю, та надає роз'яснення щодо застосування таких актів.</p> <p>Положення інших законів України щодо обсягу та порядку розкриття інформації, що становить банківську таємницю, діють в частині, що не суперечить цьому Закону.</p>
14.	<p>Стаття 61. Зобов'язання щодо збереження банківської таємниці</p> <p>Банки зобов'язані забезпечити збереження банківської таємниці шляхом:</p> <p>...</p> <p>Службовці банку при вступі на посаду підписують зобов'язання щодо збереження банківської таємниці. Керівники та службовці банків зобов'язані не розголошувати та не використовувати з вигодою для себе чи для третіх осіб конфіденційну інформацію, яка стала відома їм при виконанні своїх службових обов'язків.</p> <p>Банк має право надавати інформацію, яка містить банківську таємницю, приватним особам та організаціям для забезпечення виконання ними своїх функцій або надання послуг банку відповідно</p>	<p>Стаття 61. Зобов'язання щодо збереження банківської таємниці</p> <p>Банки та Національний банк України зобов'язані забезпечити збереження банківської таємниці шляхом:</p> <p>...</p> <p>Службовці банку та Національного банку України при вступі на посаду підписують зобов'язання щодо збереження банківської таємниці. Керівники та службовці банків, Національного банку України, зобов'язані не розголошувати та не використовувати з вигодою для себе чи для третіх осіб інформацію, що становить банківську таємницю, яка стала відома їм при виконанні своїх службових обов'язків.</p> <p>Вилучити</p>

до укладених між такими осібами (організаціями) та банком договорів, у тому числі про відступлення права вимоги до клієнта, за умови, що передбачені договорами функції та/або послуги стосуються діяльності банку, яку він здійснює відповідно до статті 47 цього Закону.

Органи державної влади, юридичні та фізичні особи, які при виконанні своїх функцій, визначених законом, або наданні послуг банку безпосередньо чи опосередковано отримали в установленому законом порядку інформацію, що містить банківську таємницю, зобов'язані забезпечити збереження такої інформації, не розголошувати цю інформацію і не використовувати її на свою користь чи на користь третіх осіб.

~~У разі заподіяння банку чи його клієнту збитків шляхом витоку інформації про банки та їх клієнтів з органів, які уповноважені здійснювати банківський нагляд, збитки відшкодовуються винними органами.~~

Органи державної влади, юридичні та фізичні особи, які при виконанні своїх функцій, визначених законом, або наданні послуг банку безпосередньо чи опосередковано отримали в установленому законом порядку інформацію, що становить банківську таємницю, зобов'язані забезпечити збереження такої інформації, не розголошувати цю інформацію і не використовувати її на свою користь чи на користь третіх осіб.

Особи, винні в порушенні порядку розкриття та використання банківської таємниці, несуть відповідальність згідно із законами України.

Особи, винні в розголошенні інформації, що становить банківську таємницю та/або її використанні на свою користь чи на користь третіх осіб, що заподіяло банку чи його клієнту збитки, зобов'язані відшкодувати завдані збитки та моральну шкоду відповідно до закону.

Обмеження стосовно отримання інформації, що становить банківську таємницю, передбачені статтями 62 та 62² цього Закону, не поширюються на службовців Національного банку України або уповноважених ним осіб, які в межах повноважень, наданих законом, здійснюють функції банківського нагляду, валютного нагляду, нагляду (оверсайту) платіжних систем та систем розрахунків, а також перевірки банків з питань дотримання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Обмеження стосовно отримання інформації, що становить банківську таємницю, передбачені статтями 62 та 62² цього

		<p>Закону, не поширюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні ними функцій і повноважень, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</p> <p>Фонд гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні заходів щодо підготовки до запровадження процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку має право розкривати інформацію, що становить банківську таємницю, попередньо-кваліфікованим особам, приймаючому банку, переходіному банку, інвестору, що придбаває неплатоспроможний або переходій банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що становить банківську таємницю.</p>
15.	<p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці</p> <p>Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p>1) на нисьмовий запит або з письмового дозволу відповідної юридичної чи фізичної особи. Інформація щодо рахунка умовного зберігання (ескроу) та операцій за ним розкривається також на письмовий запит бенефіціара. Інформація про залишок коштів на банківському рахунку, майнові права на кошти на якому є предметом обтяження, операцій за ним, обтяження, стосовно яких до банку надійшли повідомлення, у тому числі взяті банком на облік, інші обмеження права розпоряджання рахунком розкривається також на письмовий запит обтяжувача, якщо право обтяжувача на отримання відповідної інформації передбачено правочином, на підставі якого виникає таке обтяження;</p> <p>2) за рішенням суду;</p> <p>3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Державному бюро розслідувань, Національній поліції, Національному</p>	<p>Стаття 62. Порядок розкриття банками банківської таємниці</p> <p>Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, що становить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p>1) на запит або з письмового дозволу відповідної юридичної чи фізичної особи. Інформація щодо рахунка умовного зберігання (ескроу) та операцій за ним розкривається також на письмовий запит бенефіціара. Інформація про залишок коштів на банківському рахунку, майнові права на кошти на якому є предметом обтяження, операцій за ним, обтяження, стосовно яких до банку надійшли повідомлення, у тому числі взяті банком на облік, інші обмеження права розпоряджання рахунком розкривається також на письмовий запит обтяжувача, якщо право обтяжувача на отримання відповідної інформації передбачено правочином, на підставі якого виникає таке обтяження;</p> <p>2) за рішенням суду;</p> <p>3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Державному бюро розслідувань, Національній поліції,</p>

<p>антикорупційному бюро України, Антимонопольного комітету України - на їх письмову вимогу стосовно операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності за конкретний проміжок часу;</p> <p>4) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) на його письмову вимогу щодо наявності банківських рахунків; б) підпункт "б" пункту 4 частини першої статті 62 виключено в) підпункт "в" пункту 4 частини першої статті 62 виключено <p>5) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, на його запит щодо фінансових операцій, пов'язаних з фінансовими операціями, що стали об'єктом фінансового моніторингу (аналізу) згідно із законодавством щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також учасників зазначених операцій;</p> <p>6) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям на їхню письмову вимогу з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", стосовно наявності та/або стану рахунків боржника, руху коштів та операцій на рахунках боржника за конкретний проміжок часу, а також про інформацію щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання</p>	<p>Національному антикорупційному бюро України, Антимонопольного комітету України, Національному агентству з питань запобігання корупції, Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів – на їх запит стосовно банківських рахунків клієнтів та операцій, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та щодо конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи – підприємця про: наявність рахунків, номери рахунків, залишок коштів на рахунках, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки, призначення платежу, ідентифікаційні дані контрагента, номер рахунку контрагента та код банку контрагента;</p> <p>4) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику на його запит щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) наявності банківських рахунків; б) підпункт "б" пункту 4 частини першої статті 62 виключено в) підпункт "в" пункту 4 частини першої статті 62 виключено г) ненадходження від нерезидентів виручки у іноземній валюті в установлениі строки; <p>5) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, на його запит щодо фінансових операцій, пов'язаних з фінансовими операціями, що стали об'єктом фінансового моніторингу (аналізу) згідно із законодавством щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, а також учасників зазначених операцій;</p> <p>6) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям на їх запит з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України "Про виконавче провадження" – стосовно банківських рахунків клієнтів та операцій, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретно</p>
---	---

<p>боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;</p>	<p>визначену дату або за конкретний проміжок часу та щодо конкретної юридичної або фізичної особи – підприємця про: наявність рахунків, номери рахунків, залишок коштів на рахунках, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки, призначення платежу, ідентифікаційні дані контрагента, номер рахунку контрагента та код банку контрагента, а також щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;</p>
<p>7) Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у випадках самостійного подання банком інформації про банк як емітент та адміністративних даних відповідно до законів про цінні папери та фондовий ринок;</p>	<p>7) Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у випадках самостійного подання банком інформації про банк як емітент та адміністративних даних відповідно до законів про цінні папери та фондовий ринок;</p>
<p>8) за рішенням суду Національному агентству з питань запобігання корупції стосовно наявності та стану рахунків, операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи, фізичної особи суб'єкта підприємницької діяльності відповідно до Закону України "Про запобігання корупції";</p>	<p>вилючити</p>
<p>9) іншим банкам у випадках, передбачених цим Законом та Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";</p>	<p>9) іншим банкам, відповідальній особі банківської групи - на їх запит у випадках, передбачених цим Законом та Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";</p>
<p>10) Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корумпійних та інших злочинів, на його письмову вимогу у зв'язку із здійсненням ним виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, щодо наявності та стану рахунків, операцій за рахунками конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи суб'єкта підприємницької діяльності;</p>	<p>вилючити</p>
<p>10) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, на його письмовий запит під час бюджетного процесу з метою проведення верифікації і перевірки достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування та отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій, заробітних плат, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів</p>	<p>10) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, на його запит під час бюджетного процесу з метою проведення верифікації і перевірки достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування та отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій,</p>

	<p>державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, та своєчасного і в повному обсязі їх здійснення, надається інформація щодо відкритих на їхнє ім'я рахунків (поточних, кредитних, депозитних тощо), операцій та залишків за ними. У разі нарахування та отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, призначених на сім'ю або домогосподарство, інформація надається щодо кожного з членів сім'ї або домогосподарства.</p>
	<p>заробітних плат, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, та своєчасного і в повному обсязі їх здійснення, надається інформація щодо відкритих на їхнє ім'я рахунків (поточних, кредитних, депозитних тощо), операцій та залишків за ними. У разі нарахування та отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, призначених на сім'ю або домогосподарство, інформація надається щодо кожного з членів сім'ї або домогосподарства;</p> <p>11) особам, зазначеним власником рахунку (вкладу) у відповідному розпорядженні банку, у разі смерті такого власника рахунку (вкладу) – на їх запит щодо наявності рахунків (вкладів) померлого власника та залишку коштів на рахунках (вкладах);</p> <p>12) державним нотаріальним конторам, приватним нотаріусам, посадовим особам органів місцевого самоврядування, уповноваженим на вчинення нотаріальних дій, іноземним консульським установам (для вчинення такими особами нотаріальних дій з охорони спадкового майна, з видачі свідоцтв про право на спадщину, про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя) – на їх запит щодо наявності рахунків (вкладів) та залишку коштів на рахунках (вкладах) померлих власників цих рахунків та/або щодо рухомого майна таких осіб, що перебуває на збереженні та/або у заставі банку в якості закладу, щодо наявності індивідуального банківського сейфа та/або договорів про надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, та/або щодо наявності рахунків умовного зберігання (ескроу) та грошових коштів на цих рахунках, призначених для перерахування померлим бенефіціарам.</p> <p>Вимога відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, повинна:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми; 2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його <p>Вимоги до форми та змісту запиту на отримання інформації, що становить банківську таємницю, у тому числі до запитів органів державної влади, їхніх посадових і службових осіб, встановлюються Національним банком України.</p>

<p>заступника), скріпленого гербовою печаткою;</p> <p>3) містити передбачені цим Законом підстави для отримання цієї інформації;</p> <p>4) містити посилання на норми закону, відповідно до яких державний орган має право на отримання такої інформації;</p> <p>5) містити прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податку клієнта банку - фізичної особи або серію та номер паспорта/ номер паспорта у формі картки (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта, або для фізичних осіб-нерезидентів), або найменування та ідентифікаційний код в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань клієнта банку - юридичної особи.</p>	
<p>Довідки по рахунках (вкладах) у разі смерті їх власників надаються банком особам, зазначеним власником рахунку (вкладу) у відповідному розпорядженні банку, державним нотаріальним конторам або приватним нотаріусам, посадовим особам органів місцевого самоврядування, уповноваженим на вчинення нотаріальних дій, іноземним консульським установам для вчинення такими особами нотаріальних дій з охорони спадкового майна, з видачі свідоцтв про право на спадщину, про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя. Довідки щодо рухомого майна померлих клієнтів, що перебуває на збереженні та/або у заставі банку в якості закладу, щодо наявності індивідуального банківського сейфа та/або договорів про надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа надаються банком державним нотаріальним конторам або приватним нотаріусам, посадовим особам органів місцевого самоврядування, уповноваженим на вчинення нотаріальних дій, іноземним консульським установам для вчинення такими особами нотаріальних дій з охорони спадкового майна, з видачі свідоцтв про право на</p>	<p>Виключити</p>

	<p>енадіїнну, про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя.</p>	
	<p>Банку забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого банку, навіть якщо їх імена зазначені у документах, угодах та операціях клієнта.</p>	<p>Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, юридичним та фізичним особам для забезпечення виконання ними своїх функцій або надання послуг банку відповідно до укладених між такими особами (організаціями) та банком договорів, у тому числі про відступлення права вимоги до клієнта, за умови, що передбачені договорами функції та/або послуги стосуються діяльності банку, яку він здійснює відповідно до статті 47 цього Закону. Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, суду, третейському суду, міжнародному комерційному арбітражу, для захисту своїх прав та законних інтересів у справах, учасником у яких він є, як в Україні так і за кордоном.</p>
	<p>Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, іншим банкам та Національному банку України в обсягах, необхідних при наданні кредитів, банківських гарантій, а також при здійсненні валютного нагляду, у тому числі в разі запровадження Національним банком України заходів захисту відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції".</p>	<p>Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, іншим банкам та Національному банку України в обсягах, необхідних при наданні кредитів, банківських гарантій, а також при здійсненні валютного нагляду, у тому числі в разі запровадження Національним банком України заходів захисту відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції".</p>
	<p>Банк має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, особі (в тому числі яка уповноважена діяти від імені держави), на користь якої відчужуються активи та зобов'язання банку при виконанні заходів, передбачених програмою фінансового оздоровлення банку, або під час здійснення процедури ліквідації. Національний банк України має право надавати центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування державної фінансової політики, інформацію, яка містить банківську таємницю щодо банків, участь у капіталізації яких бере держава.</p> <p>Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, передбачені цією статтею, не понирюються на службовців Національного банку України або уповноважених ними осіб, які в межах повноважень, наданих законом, здійснюють функції</p>	<p>Банк має право розкривати інформацію, що становить банківську таємницю, особі (в тому числі яка уповноважена діяти від імені держави), на користь якої відчужуються активи та зобов'язання банку при виконанні заходів, передбачених програмою фінансового оздоровлення банку, або під час здійснення процедури ліквідації.</p>

	<p><u>банківського нагляду або валютного нагляду.</u></p> <p><u>Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську тасмницю, передбачені цією статтею, не понилюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні ними функцій і повноважень, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</u></p>	
	<p><u>Національний банк України має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську тасмницю, у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</u></p>	<u>Виключити</u>
	<p><u>Національний банк України зобов'язаний надавати банкам доступ до інформації з Кредитного реєстру, що становить банківську тасмницю, яка складається з відомостей, визначених частиною одинадцятою статті 67¹ цього Закону.</u></p>	<u>Виключити</u>
	<p><u>Національний банк України має право розкривати інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську тасмницю, органам державної влади, уповноваженим здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення.</u></p>	<u>Виключити</u>
	<p><u>Національний банк України має право надавати органам державної виконавчої служби для примусового виконання своїх рішення про застосування до банку, філії іноземного банку заходу впливу у вигляді накладення штрафу, які відповідно до цього Закону є виконавчими документами та містять інформацію, що становить банківську тасмницю. У такому разі органи державної виконавчої служби мають право розкривати одержану від Національного банку України інформацію, що містить банківську тасмницю, учасникам виконавчого провадження та особам, які залучаються до проведення виконавчих дій.</u></p>	<u>Виключити</u>

<p>Національний банк України має право надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформацію про банки, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську тасмницю, у випадках, передбачених Законом України "Про режим сільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи".</p> <p>При здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку Фонд гарантування вкладів фізичних осіб має право розкривати інформацію, що містить банківську тасмницю, приймаючому банку, переходному банку, інвестору, що придбаває неплатоспроможний або переходний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації і ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що містить банківську тасмницю.</p> <p>Національний банк України відповідно до міжнародного договору України або за принципом взаємності має право надавати інформацію, отриману при здійсненні нагляду за діяльністю банків, органу банківського нагляду іншої держави, а також отримувати від органу банківського нагляду іншої держави таку інформацію. Надана (отримана) інформація може бути використана виключно з метою банківського нагляду або запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, чи фінансуванню тероризму.</p>	
<p>Положення частин другої та четвертої цієї статті не поширюються на випадки подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, інформації у випадках, передбачених законом, та органам доходів і зборів - інформації про відкриття (закриття) рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України.</p>	<p>Положення частини другої цієї статті не поширюються на випадки подання банками інформації:</p> <p>центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення - у випадках, передбачених законом;</p> <p>центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику - про відкриття та закриття рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України;</p> <p>органам державної виконавчої служби або приватним</p>

	<p>Державний банк надає інформацію, що містить банківську таємницю, членам наглядової ради державного банку, а також центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, в обсязі, необхідному для здійснення моніторингу діяльності державного банку та стану виконання стратегії розвитку державного банку.</p>	<p>виконавцям – про відкриття та закриття рахунків фізичних осіб відповідно до статті 9 Закону України «Про виконавче провадження»;</p> <p>Рахунковий палаті та Національному агентству з питань запобігання корупції – про відкриття та закриття рахунків політичних партій, місцевих організацій політичних партій, які в установленому порядку набули статусу юридичної особи, відповідно до статті 14 Закону України «Про політичні партії в Україні».</p> <p>Державний банк надає інформацію, що становить банківську таємницю, членам наглядової ради державного банку, а також центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, в обсязі, необхідному для здійснення моніторингу діяльності державного банку та стану виконання стратегії розвитку державного банку.</p>
	<p>Особи, винні в порушенні порядку розкриття та використання банківської таємниці, несуть відповідальність згідно із законами України.</p>	Виключити
16.	<p>Стаття 62¹. Надання інформації про рахунки боржників</p> <p>У разі відкриття або закриття рахунка фізичної особи банк зобов'язаний перевірити наявність інформації про внесення такої особи до Єдиного реєстру боржників.</p> <p>У разі відкриття рахунка на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунка такою особою банк зобов'язаний у день відкриття або закриття рахунка повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.</p> <p>Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством юстиції України.</p>	Виключити
17.		Стаття 62². Порядок розкриття банківської таємниці Національним банком України

Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, що становить банківську таємницю, розкривається Національним банком України у встановленому ним порядку:

- 1) на запит відповідної фізичної особи;
- 2) на запит відповідної юридичної особи стосовно інформації про таку особу, яка міститься в документах, переданих Національному банку України на зберігання Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до статті 52¹ Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";
- 3) за рішенням суду.

Національний банк України має право надавати центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування державної фінансової політики, інформацію, що становить банківську таємницю, щодо банків, участь у капіталізації яких бере держава.

Національний банк України має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час здійснення банківського або валютного нагляду, нагляду (оверсайту) платіжних систем та систем розрахунків, перевірки банку з питань дотримання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброй масового знищення, і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Національний банк України має право надавати банкам доступ до інформації з Кредитного реєстру, яка становить банківську таємницю, у обсязі, визначеному частиною тринадцятою статті 67¹ цього Закону.

Національний банк України має право розкривати органам державної влади інформацію, яка становить банківську таємницю та була зібрана ним під час виконання ним його

функцій, якщо така інформація може свідчити про правопорушення та/або використовуватися для попередження, виявлення, припинення, розслідування правопорушень, притягнення винних осіб до відповідальності за їх вчинення.

Національний банк України має право надавати органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям для примусового виконання своїх рішення про застосування до банку, філії іноземного банку заходу впливу у вигляді накладення штрафу, які відповідно до цього Закону є виконавчими документами та містять інформацію, що становить банківську таємницю. У такому разі органи державної виконавчої служби мають право розкривати одержану від Національного банку України інформацію, що становить банківську таємницю, учасникам виконавчого провадження та особам, які залучаються до проведення виконавчих дій.

Національний банк України має право надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформацію про банки, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи».

Національний банк України відповідно до міжнародного договору України або за принципом взаємності має право надавати інформацію, отриману при здійсненні нагляду за діяльністю банків, органу банківського нагляду іншої держави, а також отримувати від органу банківського нагляду іншої держави таку інформацію. Національний банк України має право розкривати інформацію, що становить банківську таємницю і була отримана ним від органу банківського нагляду іншої держави, винятково за згодою такого органу.

Національний банк України для забезпечення виконання покладених на нього функцій та/або захисту своїх законних інтересів має право надавати інформацію, яка становить банківську таємницю та була зібрана ним під час виконання ним

		<p>його функцій, юридичним та фізичним особам відповідно до укладених між такими особами та Національним банком України договорів.</p> <p>Національний банк України для забезпечення виконання покладених на нього функцій та/або захисту своїх законних інтересів має право надавати інформацію, яка становить банківську таємницю та була зібрана ним під час виконання ним його функцій, судовим, правоохоронним та/або контролюючим органам інших держав.</p> <p>Національний банк України має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, суду для захисту своїх прав та законних інтересів у справах, учасником яких він є.</p>
18.	<p>Стаття 67. Мета, організація, підстави та обсяг нагляду</p> <p>Метою банківського нагляду є стабільність банківської системи та захист інтересів вкладників і кредиторів банку щодо безпеки зберігання коштів клієнтів на банківських рахунках.</p> <p>Наглядова діяльність Національного банку України охоплює всі банки, їх відокремлені підрозділи, афілійованих та споріднених осіб банків, банківські групи, учасників банківських груп на території України та за кордоном, установи іноземних банків в Україні, а також інших юридичних та фізичних осіб у частині дотримання вимог цього Закону щодо здійснення банківської діяльності.</p> <p>Національний банк України для цілей банківського нагляду має право отримувати від державних органів та інших осіб інформацію, у тому числі конфіденційну, щодо фінансового/майнового стану засновників банку та осіб, що набувають або збільшують істотну участь у банку, їх ділової репутації, джерел походження коштів, що використовуватимуться для формування статутного капіталу банку.</p> <p>Державні органи та інші особи зобов'язані протягом 20 днів з дня отримання запиту Національного банку України надати йому відповідну інформацію.</p> <p>При здійсненні банківського нагляду Національний банк України має право вимагати від банків та їх керівників, банківських груп,</p>	<p>Стаття 67. Мета, організація, підстави та обсяг нагляду</p> <p>Метою банківського нагляду є стабільність банківської системи та захист інтересів вкладників і кредиторів банку щодо безпеки зберігання коштів клієнтів на банківських рахунках.</p> <p>Наглядова діяльність Національного банку України охоплює всі банки, їх відокремлені підрозділи, афілійованих та споріднених осіб банків, ключових учасників у структурі власності банків, банківські групи, учасників банківських груп на території України та за кордоном, установи іноземних банків в Україні, а також інших юридичних та фізичних осіб у частині дотримання вимог цього Закону щодо здійснення банківської діяльності.</p> <p>Національний банк України має право застосовувати професійне судження в процесі прийняття рішень у межах своєї компетенції.</p> <p>Професійне судження формується Національним банком України з урахуванням таких принципів :</p> <ul style="list-style-type: none"> - рівноцінності сутності та форми (оцінка правочинів, операцій, обставин та подій з точки зору їх суті та форми); - співмірності (пропорційності) (урахування обставин та умов конкретної ситуації, щодо якої формується професійне судження та приймається відповідне рішення (зокрема розмір банку,

учасників банківських груп усунення порушень банківського законодавства, виконання нормативно-правових актів Національного банку України для уникнення або подолання небажаних наслідків, що можуть поставити під загрозу безпеку коштів, довірених таким банкам, або завдати шкоди належному веденню банківської діяльності. У разі якщо Національний банк України при здійсненні банківського нагляду дійшов висновку, що система управління ризиками банку є неефективною та/або неадекватною, банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України невідкладно розробити та подати на погодження Національному банку України відповідний план заходів, спрямованих на усунення недоліків.

Національний банк України має право запровадити особливий режим контролю за діяльністю банку та призначити куратора банку. Особливий режим контролю є додатковим інструментом банківського нагляду. Під час здійснення особливого режиму контролю за діяльністю банку Національний банк України має право заборонити банку використовувати для розрахунків прямі кореспондентські рахунки та/або вимагати від банку проведення розрахунків виключно через консолідований кореспондентський рахунок.

Куратор банку має право вимагати виключно в письмовій формі від керівників банку усунення порушень банківського законодавства, виконання нормативно-правових актів Національного банку України, надання письмових пояснень з питань дотримання банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України, виконання вимог та обмежень у діяльності банку, встановлених Національним банком України, а також щодо проведення банком будь-яких операцій.

Куратор банку має право отримувати згідно з вимогами, встановленими нормативно-правовими актами Національного банку України, від вкладників та інших кредиторів банку інформацію, необхідну для забезпечення контролю за станом виконання банком своїх зобов'язань.

При здійсненні банківського нагляду Національний банк України може користуватися послугами інших установ за окремими угодами.

У разі відклікання у банку банківської ліцензії Національний банк

складність, обсяг, види, характер здійснюваних ним операцій, організаційна структура банку, профіль ризику банку, особливості діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу), діяльність банківської групи, до складу якої входить банк, фінансовий стан банку та власників істотної участі в ньому тощо);

обґрунтованого сумніву (здійснення додаткової/поглибленої перевірки/аналізу правочинів, операцій, обставин та/або подій, щодо яких формується професійне судження та приймається відповідне рішення, за наявності обґрунтованого сумніву щодо них);

комплексного аналізу (дослідження всіх обставин та умов конкретної ситуації при формуванні професійного судження та прийнятті відповідного рішення).

Професійне судження може застосовуватись Національним банком України під час будь-якої оцінки осіб, правочинів, операцій, обставин, подій (як за якісними, так і за кількісними параметрами), що здійснюється Національним банком України в межах виконання покладених на нього наглядових функцій, зокрема оцінки фінансового стану банку, ризиків, притаманних його діяльності, життєздатності бізнес-моделі банку, адекватності капіталу та ліквідності банку ризикам, на які наражається або може наражатися банк, якості корпоративного управління в банку, ефективності систем управління ризиками та внутрішнього контролю, впливу ризиків і стрес-факторів на надійне та розсудливе управління банком, фінансову стабільність і захист інтересів вкладників та інших кредиторів банку.

Національний банк України має право визначати величину ризиків у діяльності банку, у тому числі із застосуванням статистичних методів, зокрема методу екстраполяції.

Національний банк України за результатами оцінки банку, проведеної ним під час банківського нагляду в порядку та способі, визначених Національним банком України, має право:

встановлювати значення нормативів достатності капіталу та ліквідності;

України повідомляє про це відповідні органи банківського нагляду інших держав, в яких банк мав філії або кореспондентські та інші рахунки.

Національний банк України здійснює банківський нагляд у формі інспекційних перевірок та безвізіного нагляду.

Національний банк України у межах безвізіного нагляду має право письмово вимагати від банку копії документів, а також письмові пояснення з питань його діяльності.

Банк зобов'язаний надавати на письмову вимогу Національного банку України відповідну інформацію та копії документів.

Національний банк України у разі розгляду питань щодо застосування заходів впливу до конкретного банку має право запрошувати для надання пояснень голову правління або голову ради цього банку.

При здійсненні нагляду за установами, що ведуть банківську діяльність в інших державах, Національний банк України співпрацює з відповідними органами цих держав. Повідомлення, надіслане відповідними органами інших держав, може використовуватися тільки в таких цілях:

- для перевірки ліцензії установи на право ведення діяльності;
- для перевірки права на здійснення банківської діяльності.

Національний банк України під час здійснення нагляду співпрацює з іншими державними органами, які здійснюють регулювання ринків фінансових послуг в Україні, та з відповідними органами нагляду за фінансовими установами іноземних держав. Співпраця відбувається на підставі укладених договорів, меморандумів чи в інших формах.

вимагати від банку, його керівників, власників істотної участі вжиття заходів, спрямованих на поліпшення фінансового стану банку, підтримання на достатньому рівні капіталу та ліквідності для покриття усіх суттєвих ризиків його діяльності, підвищення якості корпоративного управління, у тому числі систем внутрішнього контролю та управління ризиками.

Банк зобов'язаний подати план заходів щодо виконання вимог Національного банку України, який має відповісти вимогам Національного банку України, та забезпечити його виконання у визначені строки.

Національний банк України має право встановлювати для банку підвищенні значення економічних нормативів з огляду на бізнес-модель банку, притаманні його діяльності ризики, якість корпоративного управління та системи управління ризиками в банку.

Національний банк України для цілей банківського нагляду має право отримувати від державних органів, у тому числі від державних органів іноземних держав, та інших осіб інформацію, у тому числі конфіденційну, щодо фінансового/майнового стану засновника (засновників) банку, ключових учасників у структурі власності банку та осіб, що набувають або збільшують істотну участь у банку, їх ділової репутації, джерел походження коштів, що використовуватимуться для формування статутного капіталу банку та/або для набуття або збільшення істотної участі у банку, а також іншу інформацію, яка є необхідною для виконання Національним банком України функцій державного регулювання та нагляду.

Державні органи та інші особи зобов'язані протягом 20 днів з дня отримання запиту Національного банку України надати йому відповідну інформацію.

При здійсненні банківського нагляду Національний банк України має право вимагати від банків та їх керівників, банківських груп, учасників банківських груп усунення порушень банківського законодавства, виконання нормативно-правових актів Національного банку України для уникнення або

подолання небажаних наслідків, що можуть поставити під загрозу безпеку коштів, довірених таким банкам, або завдати шкоди належному веденню банківської діяльності.

При здійсненні банківського нагляду Національний банк України має право користуватися послугами інших, у тому числі іноземних юридичних та фізичних осіб, за окремими угодами.

У разі відкликання у банку банківської ліцензії Національний банк України повідомляє про це відповідні органи банківського нагляду інших держав, в яких банк мав філії або кореспондентські та інші рахунки.

Національний банк України здійснює банківський нагляд у формі інспекційних перевірок та безвійзного нагляду.

Національний банк України у межах безвійзного нагляду:
має право письмово вимагати від банку копії документів, а також письмові пояснення з питань його діяльності;

уповноважує службовця (службовців) Національного банку України на здійснення нагляду за діяльністю банку.

Банк зобов'язаний надавати на письмову вимогу Національного банку України відповідну інформацію та копії документів.

Уповноважений службовець Національного банку України має право:

вільного доступу у робочий час до всіх приміщень банку;
вільного доступу до інформації банку щодо його діяльності і щодо проведення ним будь-яких операцій, а також всіх документів банку, у тому числі тих, що містять інформацію з обмеженим доступом, як у паперовому так і у електронному вигляді;

вільного доступу до систем автоматизації банківських операцій;

виготовляти та вилучати (виносити за межі банку) копії документів, у тому числі копії документів, що свідчать про порушення законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку України;

бути присутнім на загальних зборах учасників банку,

	<p>засіданнях ради, правління та комітетів банку.</p> <p>Керівники банку зобов'язані забезпечити уповноваженому службовцю Національного банку України вільний доступ у робочий час до всіх приміщень банку, доступ у режимі перегляду до усіх інформаційних систем банку та консультаційну підтримку з питань функціонування таких систем, а також забезпечити надання інформації, документів та письмових пояснень з питань діяльності банку, в тому числі щодо проведення банком будь-яких операцій. Банк зобов'язаний завчасно інформувати уповноваженого службовця Національного банку України про проведення загальних зборів учасників банку, засідань ради, правління та комітетів банку з наданням інформації про питання, які плануються до розгляду, та створити умови для його участі у таких зборах/засіданнях.</p> <p>Національний банк України у разі розгляду питань щодо застосування заходів впливу до банку має право запрошувати для надання пояснень голову правління або голову ради цього банку.</p> <p>При здійсненні нагляду за установами, що ведуть банківську діяльність в інших державах, Національний банк України співпрацює з відповідними органами цих держав.</p> <p>Національний банк України під час здійснення нагляду співпрацює з іншими державними органами, які здійснюють регулювання ринків фінансових послуг в Україні, та з відповідними органами нагляду за фінансовими установами іноземних держав. Співпраця відбувається на підставі укладених договорів, меморандумів чи в інших формах.</p>
19.	<p>Стаття 71. Інспекційні перевірки банків</p> <p>...</p> <p>Банки зобов'язані забезпечити уповноваженим Національним банком України особам умови для проведення інспекційної перевірки та вільний доступ у робочий час до всіх приміщень банку.</p> <p>Керівники та працівники банку зобов'язані безоплатно надавати уповноваженим Національним банком України особам доступ до системи автоматизації банківських операцій, а також інформацію,</p> <p>Стаття 71. Інспекційні перевірки банків</p> <p>...</p> <p>Банки зобов'язані забезпечити уповноваженим Національним банком України особам умови для проведення інспекційної перевірки та вільний доступ у робочий час до всіх приміщень банку.</p> <p>Керівники банку зобов'язані забезпечити безоплатне надання уповноваженим Національним банком України особам доступ у режимі перегляду до усіх інформаційних систем банку, необхідних</p>

	<p>документи та письмові пояснення з питань діяльності банку, а в разі виявлення порушень законодавства України про банки і банківську діяльність, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, також копії документів у порядку, встановленому Національним банком України.</p>	<p>для проведення перевірок, вибірки та вивантаження необхідної інформації для її подальшого аналізу, консультаційну підтримку з питань функціонування таких систем, а також інформацію, документи та письмові пояснення з питань діяльності банку. Керівники банку зобов'язані забезпечити безоплатне надання уповноваженим Національним банком України особам інформації, копій документів, у тому числі тієї(тих), що зберігається(ються) в інформаційних системах банку, у порядку, встановленому Національним банком України.</p>
20.	<p>Національний банк України може прийняти рішення про проведення позапланової перевірки банку при наявності обґрунтованих підстав. Таке рішення має бути підписане Головою Національного банку України або уповноваженою ним особою.</p>	<p>Національний банк України може прийняти рішення про проведення позапланової перевірки банку при наявності обґрунтованих підстав. Таке рішення має бути підписане Головою Національного банку України або уповноваженою ним особою.</p>
21.	<p>Стаття 73. Заходи впливу</p> <p>У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до цього Закону, банківського, валютного законодавства, законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, нормативно-правових актів Національного банку України, його вимог, встановлених відповідно до статті 66 цього Закону, або здійснення ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, застосування іноземними державами або міждержавними об'єднаннями або міжнародними організаціями</p>	<p>Уповноважені Національним банком України особи мають право одержувати від банку інформацію, документи та їх копії, письмові пояснення з питань діяльності банку, вилучати (виносити за межі банку) письмові пояснення, а також виготовляти та вилучати (виносити за межі банку) копії документів, у тому числі копії документів, що свідчать про порушення законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України.</p> <p>Глава 14¹. ЗАХОДИ ВПЛИВУ</p> <p>Стаття 73. Заходи впливу</p> <p>У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до цього Закону, банківського, валютного законодавства, законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, нормативно-правових актів Національного банку України, його вимог, встановлених відповідно до статей 66, 67 цього Закону, здійснення ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, застосування іноземними державами або міждержавними об'єднаннями або</p>

санкцій до банків чи власників істотної участі у банках, що становлять загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку та/або стабільності банківської системи, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню такої загрози має право застосувати заходи впливу, до яких належать:

- 1) письмове застереження;
- 2) скликання загальних зборів учасників, ради банку, правління банку;
- 3) укладення письмової угоди з банком, за якою банк чи визначена угодою осіб зобов'язується вжити заходів для усунення порушень, поліпшення фінансового стану банку, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо;
- 4) зупинення виплати дивідендів чи розподілу капіталу в будь-якій іншій формі;
- 5) встановлення для банку підвищених економічних нормативів;
- 6) підвищення резервів на покриття можливих збитків за кредитами та іншими активами;
- 7) обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій, у тому числі операцій із пов'язаними з банком особами;
- 8) заборона надавати бланкові кредити;
- 9) накладення штрафів на:
банк відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України, але у розмірі не більш як 1 відсоток суми зареєстрованого статутного капіталу;
банк за невиконання вимог куратора банку у розмірі від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
власників істотної участі у банку за невиконання прийнятих на себе зобов'язань про надання необхідної фінансової допомоги банку в рамках вжиття заходів з метою приведення діяльності проблемного банку у відповідність із вимогами законодавства у розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
особу, яка набула або збільшила істотну участь у банку з

міжнародними організаціями санкцій до банків чи власників істотної участі у банках, що становлять загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку та/або стабільності банківської системи, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню або рівню такої загрози має право застосувати заходи впливу, до яких належать:

- 1) письмове застереження;
 - 2) скликання загальних зборів учасників, ради банку, правління банку;
 - 3) укладення письмової угоди з банком, за якою банк зобов'язується сплатити визначене грошове зобов'язання та/або вжити заходів для усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, поліпшення фінансового стану банку, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо;
- За невиконання або имена не виконання банком умов письмової угоди Національний банк України має право застосувати інші заходи впливу, передбачені цією частиною;
- 4) зупинення виплати дивідендів чи розподілу капіталу в будь-якій іншій формі;
 - 5) встановлення для банку підвищених економічних нормативів;
 - 6) обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій, у тому числі операцій із пов'язаними з банком особами та/або здійснюваної банком діяльності;
 - 7) заборона надавати бланкові кредити;
 - 8) накладення штрафів на:
банк відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України, але у розмірі не більш як 1 відсоток суми зареєстрованого статутного капіталу;
власників істотної участі у банку за невиконання прийнятих на себе зобов'язань про надання необхідної фінансової допомоги банку в рамках вжиття заходів з метою приведення діяльності проблемного банку у відповідність із вимогами законодавства у

порушенням вимог статті 34 цього Закону щодо порядку набуття або збільшення істотної участі у банку в розмірі до 10 відсотків:

номінальної вартості придбаних акцій (паїв) банку, якщо особа набула або збільшила пряму істотну участі у банку;

номінальної вартості акцій (паїв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого особа набула або збільшила істотну участі у банку, якщо особа набула або збільшила опосередковану істотну участі у банку.

Штраф за порушення порядку набуття або збільшення істотної участі у банку накладається на особу, яка набула або збільшила істотну участі у банку, або на будь-яку з осіб у структурі власності банку, через яку така особа набула або збільшила істотну участі у банку.

10) тимчасова, до усунення порушення, заборона використання власником істотної участі у банку права голосу (тимчасова заборона права голосу);

11) тимчасове, до усунення порушення, відсторонення посадової особи банку від посади;

12) віднесення банку до категорії проблемного або неплатоспроможного;

13) відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку.

Тимчасова заборона права голосу застосовується шляхом заборони використання права голосу:

щодо власника прямої істотної участі у банку - належних власнику істотної участі акцій (паїв) банку, а за порушення порядку набуття або збільшення істотної участі у банку - придбаних власником істотної участі акцій (паїв) банку;

щодо власника опосередкованої істотної участі у банку - акцій (паїв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого особа набула або збільшила істотну участі у банку.

Тимчасова заборона права голосу може бути застосована додатково до інших заходів впливу, передбачених частиною першою цієї статті.

У разі застосування тимчасової заборони права голосу

розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

особу, яка набула або збільшила істотну участі у банку з порушенням вимог статей 34, 34¹ цього Закону щодо порядку набуття або збільшення істотної участі у банку в розмірі до 10 відсотків:

номінальної вартості придбаних акцій (паїв) банку, якщо особа набула або збільшила пряму істотну участі у банку;

номінальної вартості акцій (паїв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого особа набула або збільшила істотну участі у банку, якщо особа набула або збільшила опосередковану істотну участі у банку.

Штраф за порушення порядку набуття або збільшення істотної участі у банку накладається на особу, яка набула або збільшила істотну участі у банку, або на будь-яку з осіб у структурі власності банку, через яку така особа набула або збільшила істотну участі у банку.

9) тимчасова заборона використання власником істотної участі у банку права голосу на загальних зборах учасників (пайовиків) банку (тимчасова заборона права голосу);

10) вимога до власника істотної участі в банку про відчуження акцій (паїв) банку;

11) відсторонення посадової особи банку від посади;

12) віднесення банку до категорії проблемного або неплатоспроможного;

13) відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку.

Прийняття рішення щодо застосування конкретного заходу впливу із переліку заходів впливу, визначених у частині першій цієї статті, є виключною компетенцією Національного банку України, що визначена законом. Таке рішення може бути оскаржено до суду відповідно до закону.

Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу обов'язково має містити:

відомості про встановлені обставини (факти);

кількісні, якісні оцінки та висновки Національного банку

Національний банк України призначає довірену особу, якій передається право голосу щодо відповідних акцій (паїв) і право будь-яким чином брати участь в управлінні банком.

Національний банк України не має права призначати довірену особу осіб, яка є власником істотної участі в цьому банку.

Довірена особа зобов'язана під час голосування діяти в інтересах кваліфікованого та зваженого управління банком. Довірена особа зобов'язана протягом усього часу, упродовж якого вона зберігає свій статус, відповісти вимогам, установленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України щодо бездоганної ділової репутації.

Особу, яку на підставі розпорядження Національного банку України було відсторонено від посади або якій тимчасово заборонено користуватися правом голосу приданих акцій (паїв), може бути поновлено на посаді або відновлено у використанні права голосу приданих акцій (паїв) лише на підставі рішення Національного банку України.

Національний банк України в разі порушення банківською групою, відповідальною особою банківської групи, іншими учасниками банківської групи вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України, здійснення ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників банку, наявності структури банківської групи, що унеможливлює здійснення нагляду на консолідований основі, має право застосувати заходи впливу адекватно вчиненому порушенню, передбачені частиною першою цієї статті та/або будь-які зазначені нижче:

1) установлення для банківської групи підвищених економічних нормативів, лімітів та обмежень щодо здійснення окремих видів операцій;

2) заборона проведення операцій між банком та іншими учасниками банківської групи;

3) вимога до банку щодо відчуження часток участі в статутному капіталі дочірніх компаній, асоційованих компаній, які є членами банківської групи, розірвання угод, на підставі яких, за відсутності формального володіння, здійснюється вирішальний вплив на

України, включаючи обґрунтування адекватності застосування відповідного заходу впливу, основані на встановлених обставинах (фактах);

відомості про результати розгляду заперечень (пояснень) банку або іншої особи, яка стала об'єктом перевірки Національного банку України, щодо якого/якої прийнято рішення (у разі їх наявності).

Тимчасова заборона права голосу застосовується шляхом заборони використання права голосу:

власнику прямої істотної участі у банку – щодо належних йому акцій (паїв) банку;

власнику опосередкованої істотної участі у банку – щодо акцій (паїв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого така особа володіє опосередкованою істотною участю у банку.

Тимчасова заборона права голосу передбачає заборону акціонеру (учаснику) банку голосувати на загальних зборах учасників банку та будь-яким чином брати участь в управлінні банком. У разі застосування тимчасової заборони права голосу Національний банк України визначає кількість акцій (паїв), права за якими обмежуються.

Тимчасова заборона права голосу може бути застосована додатково до інших заходів впливу, передбачених частиною першою цієї статті.

Національний банк України у разі застосування тимчасової заборони права голосу визначає спосіб та строки усунення порушення. У разі не усунення порушення у визначені строки, Національний банк України має право вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку.

Національний банк України у разі застосування тимчасової заборони права голосу та/або вимоги щодо відчуження акцій (паїв) банку може заборонити особі збільшувати участь в цьому банку.

У разі тимчасової заборони права голосу таке право голосу щодо відповідних акцій (паїв) банку, а також право брати участь в управлінні банком, переходять до довіреної особи, призначеної

управління та/або діяльність цих осіб.

Національний банк України в разі порушення небанківськими фінансовими установами, що входять до складу банківської групи, вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України має право звернутися до державних органів, що здійснюють нагляд за такими особами, щодо вживтя до цих осіб адекватних заходів впливу.

Національним банком України.

Національний банк України не має права призначати довіреною особою службовця Національного банку України, особу, яка є пов'язаною особою з банком, для якого Національний банк України визначає довірену особу, або якщо не минуло три роки з дня звільнення особи з посади, у тому числі з посади у Національному банку України, та/або втрати нею відповідного статусу.

Довірена особа зобов'язана протягом усього часу, упродовж якого вона зберігає свій статус, відповідати вимогам, установленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України щодо бездоганної ділової репутації.

Довірена особа зобов'язана під час голосування на загальних зборах учасників або в рамках іншої участі в управлінні банком діяти в інтересах кваліфікованого та зваженого управління банком, виходячи з принципу забезпечення та захисту інтересів банку, його вкладників та інших кредиторів, і повідомляти Національний банк України про прийняті нею рішення/вчинені дії в день їх прийняття/вчинення.

Національний банк України має право надавати довіреній особі завдання щодо голосування на загальних зборах учасників банку, а саме перелік питань порядку денного загальних зборів із зазначенням того, як і за яке (проти якого) рішення потрібно проголосувати, та вказівки щодо участі в управлінні банком. Довірена особа під час голосування на загальних зборах та участі в управлінні банком повинна діяти саме так, як передбачено відповідними завданнями та вказівками (у разі їх отримання від Національного банку України). Дії довіrenoї особи, вчинені усупереч наданим Національним банком України завданням щодо голосування на загальних зборах учасників банку та вказівкам щодо участі в управлінні банком, не мають юридичної сили.

Національний банк України направляє копію прийнятого рішення про тимчасову заборону/відновлення права голосу депозитарій установі, яка обслуговує рахунок у цінних паперах

Національний банк України призначає довірену особу, якій передається право голосу щодо відповідних акцій (пайв) і право будь-яким чином брати участь в управлінні банком.

Національний банк України не має права призначати довіrenoю особою особу, яка є власником істотної участі в цьому банку.

Довірена особа зобов'язана під час голосування діяти в інтересах кваліфікованого та зваженого управління банком. Довірена особа зобов'язана протягом усього часу, упродовж якого вона зберігає свій статус, відповідати вимогам, установленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України щодо бездоганної ділової репутації.

Особу, яку на підставі розпорядження Національного банку України було відсторонено від посади або якій тимчасово заборонено користуватися правом голосу придбаних акцій (пайв), може бути поновлено на посаді або відновлено у використанні права голосу придбаних акцій (пайв) лише на підставі рішення Національного банку України.

Національний банк України в разі порушення банківською групою, відповіальною особою банківської групи, іншими учасниками банківської групи вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України, здійснення ризикової діяльності, яка загрожує інтересам вкладників банку, наявності структури банківської групи, що унеможлилює здійснення нагляду на консолідований основі, має право застосувати заходи впливу адекватно вчиненню порушенню, передбачені частиною першою цієї статті та/або будь-які зазначені нижче:

1) установлення для банківської групи підвищених економічних нормативів, лімітів та обмежень щодо здійснення окремих видів операцій;

2) заборона проведення операцій між банком та іншими учасниками банківської групи;

3) вимога до банку щодо відчуження часток участі в статутному капіталі дочірніх компаній, асоційованих компаній, які є членами банківської групи, розірвання угод, на підставі яких, за відсутності формального володіння, здійснюється вирішальний вплив на

України, включаючи обґрутування адекватності застосування відповідного заходу впливу, основані на встановлених обставинах (фактах);

відомості про результати розгляду заперечень (пояснень) банку або іншої особи, яка стала об'єктом перевірки Національного банку України, щодо якого/якої прийнято рішення (у разі їх наявності).

Тимчасова заборона права голосу застосовується шляхом заборони використання права голосу:

власнику прямої істотної участі у банку – щодо належних йому акцій (пайв) банку;

власнику опосередкованої істотної участі у банку – щодо акцій (пайв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого така особа володіє опосередкованою істотною участю у банку.

Тимчасова заборона права голосу передбачає заборону акціонеру (учаснику) банку голосувати на загальних зборах учасників банку та будь-яким чином брати участь в управлінні банком. У разі застосування тимчасової заборони права голосу Національний банк України визначає кількість акцій (пайв), права за якими обмежуються.

Тимчасова заборона права голосу може бути застосована додатково до інших заходів впливу, передбачених частиною першою цієї статті.

Національний банк України у разі застосування тимчасової заборони права голосу визначає спосіб та строки усунення порушення. У разі не усунення порушення у визначені строки, Національний банк України має право вимагати відчуження відповідних акцій (пайв) банку.

Національний банк України у разі застосування тимчасової заборони права голосу та/або вимоги щодо відчуження акцій (пайв) банку може заборонити особі збільшувати участь в цьому банку.

У разі тимчасової заборони права голосу таке право голосу щодо відповідних акцій (пайв) банку, а також право брати участь в управлінні банком, переходять до довіrenoї особи, призначеної

управління та/або діяльність цих осіб.

Національний банк України в разі порушення небанківськими фінансовими установами, що входять до складу банківської групи, вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України має право звернутися до державних органів, що здійснюють нагляд за такими особами, щодо вживання до цих осіб адекватних заходів впливу.

Національним банком України.

Національний банк України не має права призначати довіреною особою службовця Національного банку України, особу, яка є пов'язаною особою з банком, для якого Національний банк України визначає довірену особу, або якщо не минуло три роки з дня звільнення особи з посади, у тому числі з посади у Національному банку України, та/або втрати нею відповідного статусу.

Довірена особа зобов'язана протягом усього часу, упродовж якого вона зберігає свій статус, відповідати вимогам, установленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України щодо бездоганної ділової репутації.

Довірена особа зобов'язана під час голосування на загальних зборах учасників або в рамках іншої участі в управлінні банком діяти в інтересах кваліфікованого та зваженого управління банком, виходячи з принципу забезпечення та захисту інтересів банку, його вкладників та інших кредиторів, і повідомляти Національний банк України про прийняті нею рішення/вчинені дії в день їх прийняття/вчинення.

Національний банк України має право надавати довіреній особі завдання щодо голосування на загальних зборах учасників банку, а саме перелік питань порядку денного загальних зборів із зазначенням того, як і за яке (проти якого) рішення потрібно проголосувати, та вказівки щодо участі в управлінні банком. Довірена особа під час голосування на загальних зборах та участі в управлінні банком повинна діяти саме так, як передбачено відповідними завданнями та вказівками (у разі їх отримання від Національного банку України). Дії довіреної особи, вчинені усупереч наданим Національним банком України завданням щодо голосування на загальних зборах учасників банку та вказівкам щодо участі в управлінні банком, не мають юридичної сили.

Національний банк України направляє копію прийнятого рішення про тимчасову заборону/відновлення права голосу депозитарній установі, яка обслуговує рахунок у цінних паперах

відповідного акціонера, не пізніше наступного робочого дня з дня прийняття такого рішення.

Вимога до власника істотної участі у банку щодо відчуження акцій (пайв) банку реалізується шляхом:

щодо власника прямої істотної участі у банку – відчуження належних власнику істотної участі акцій (пайв) банку;

щодо власника опосередкованої істотної участі у банку – відчуження акцій (пайв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого особа набула або збільшила істотну участь у банку, або частки у статутному капіталі (пакету акцій) юридичної особи, через яку така особа набула або збільшила істотну участь у банку.

Продаж акцій (пайв) банку на вимогу Національного банку України потребує отримання особою, яка має намір набути істотної участі у банку або збільшити її до рівнів, визначених у частині першій статті 34 цього Закону, погодження Національного банку України на набуття або збільшення істотної участі в банку, а у визначенях законом випадках – дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.

У разі невиконання власником істотної участі у банку у визначений Національним банком України строк вимоги щодо відчуження акцій (пайв) банку, Національний банк України звертається до суду з позовом про примусове відчуження акцій (пайв) банку.

Особу, яку на підставі розпорядження Національного банку України було відсторонено від посади або якій тимчасово заборонено право голосу, може бути поновлено на посаді або відновлено право голосу лише на підставі рішення Національного банку України.

Національний банк України в разі порушення банківською групою, відповідальною особою банківської групи, іншими учасниками банківської групи вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України, здійснення ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників банку, наявності структури банківської групи, що унеможливлює

		<p>здійснення нагляду на консолідований основі, має право застосувати заходи впливу адекватно вчиненому порушенню, передбачені частиною першою цієї статті та/або будь-які зазначені нижче:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) установлення для банківської групи підвищених економічних нормативів, лімітів та обмежень щодо здійснення окремих видів операцій та/або діяльності; 2) заборона проведення операцій між банком та іншими учасниками банківської групи; 3) вимога до банку щодо відчуження часток участі в статутному капіталі дочірніх компаній, асоційованих компаній, які є членами банківської групи, розірвання угод, на підставі яких, за відсутності формального володіння, здійснюється вирішальний вплив на управління та/або діяльність цих осіб. <p>Національний банк України в разі порушення небанківськими фінансовими установами, що входять до складу банківської групи, вимог цього Закону, нормативно-правових актів Національного банку України має право звернутися до державних органів, що здійснюють нагляд за такими особами, щодо вжиття до цих осіб адекватних заходів впливу.</p>
22.	<p>Стаття 74. Порядок застосування заходів впливу</p> <p>Порядок застосування заходів впливу, встановлених статтею 73 цього Закону, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Розмір фінансових санкцій, що застосовуються до банків та інших юридичних осіб, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється законами України та нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків, фізичних осіб, встановлені статтею 73 цього Закону, можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня</p>	<p>Стаття 74. Порядок застосування заходів впливу</p> <p>Порядок застосування заходів впливу, встановлених статтею 73 цього Закону, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України, чинними на момент прийняття рішення Національного банку України про застосування заходів впливу.</p> <p>Розмір фінансових санкцій, що застосовуються до банків та інших юридичних осіб, нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, встановлюється законами України та нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Заходи впливу, встановлені статтею 73 цього Закону, можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня</p>

	<p>виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу є виконавчим документом та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення воно передається Національним банком України до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.</p>	<p>виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Заходи впливу до банків, філій іноземних банків за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення можуть бути застосовані Національним банком України протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.</p> <p>Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу за порушення законодавства, зазначеного у частині першій статті 73 цього Закону, є виконавчим документом, підлягає виконанню протягом строку, визначеного Національним банком України, та набирає законної сили з дня його прийняття. У разі невиконання такого рішення у визначений Національним банком України строк воно передається Національним банком України до органів державної виконавчої служби для примусового виконання.</p>
23.	<p>Стаття 75. Віднесення банку до категорії проблемних</p> <p>Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії проблемних за умови його відповідності хоча б одному з таких критеріїв:</p> <p>1) банк протягом звітного місяця допустив зменшення на 5 і більше відсотків:</p> <p>щоденного розміру регулятивного капіталу нижче встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України мінімального розміру регулятивного капіталу - п'ять і більше разів та/або</p> <p>значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу нижче встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України нормативного значення цього нормативу - два і більше разів;</p> <p>2) банк не виконав вимогу вкладника або іншого кредитора, строк</p>	<p>Стаття 75. Віднесення банку до категорії проблемних</p> <p>Національний банк України зобов'язаний прийняти рішення про віднесення банку до категорії проблемних за умови його відповідності хоча б одному з таких критеріїв:</p> <p>1) банк протягом 30 календарних днів поспіль допустив порушення мінімального значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу, встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України, що розраховується щодекади – два і більше разів;</p> <p style="text-align: right;">виключити</p>

якої настав п'ять і більше робочих днів тому, та/або встановлено факти невідображення в бухгалтерському обліку документів клієнтів банку, що не виконані банком у встановлений законодавством України строк;

3) системне порушення банком законодавства, що регулює питання запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансиування тероризму;

4) банк протягом звітного місяця допустив зменшення на 5 і більше відсотків значення хоча б одного з нормативів ліквідності, нижче мінімальних нормативних значень, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України, що розраховуються:

за щодennimi розрахунками - п'ять і більше разів;
щодекади - два і більше разів;

4¹) обсяг негативно класифікованих активів банку (крімсанційного) становить 40 відсотків і більше загальної суми активів, за якими має оцінюватися ризик та формуватися резерв згідно з нормативно-правовими актами Національного банку України;

5) банк не має ефективних та адекватних систем внутрішнього контролю та/або управління ризиками, що створює загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку;

6) систематичне подання та/або оприлюднення недостовірної інформації або звітності з метою приховування реального фінансового стану банку, у тому числі щодо операцій із пов'язаними з банком особами.

Національний банк України має право віднести банк до категорії проблемних з інших підстав, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії проблемного є банківською таємницею.

Проблемному банку забороняється використовувати для розрахунків прямі кореспондентські рахунки в національній та

4) банк протягом **30 календарних днів поспіль** допустив порушення значення хоча б одного з нормативів ліквідності, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України, що розраховуються:

за щодennimi розрахунками - п'ять і більше разів;
щодекади - два і більше разів;
щомісячно – один раз;

Виключити

Виключити

6) систематичне подання та/або оприлюднення недостовірної інформації або звітності з метою приховування реального фінансового стану банку, у тому числі щодо операцій із пов'язаними з банком особами.

Національний банк України має право віднести банк до категорії проблемних з інших підстав, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України.

Виключити

Проблемному банку забороняється використовувати для розрахунків прямі кореспондентські рахунки в національній валюті. Проведення розрахунків здійснюється виключно через

<p><u>2) зменшення розміру регулятивного капіталу або нормативів капіталу банку до однієї третини від мінімального рівня, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України;</u></p> <p><u>3) невиконання банком протягом п'яти робочих днів поєніль двох і більше відсотків своїх зобов'язань перед вкладниками та інними кредиторами та/або встановлення фактів невідображення в бухгалтерському обліку документів клієнтів банку, що не виконані банком у встановлений законодавством строк, після віднесення банку до категорії проблемних;</u></p> <p>...</p> <p><u>5) виявлення фактів здійснення банком після віднесення його до категорії проблемного операцій (крім нарахування відсотків за вкладами, отримання клієнтами банку заробітної плати, аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат), оформлення (переоформлення) договорів, внаслідок яких зобов'язання перед фізичними особами в межах гарантованої суми відшкодування збільшуються за рахунок зменшення зобов'язань перед фізичними особами, які перевищують гарантовану суму відшкодування, та/або зобов'язань перед фізичними особами, які не підпадають під гарантії Фонду гарантування фізичних осіб, та/або юридичними особами;</u></p> <p><u>6) невиконання банком, віднесеним до категорії проблемного, розпорядження, рішення Національного банку України (у тому числі про застосування заходів впливу/санкцій) протягом визначеного Національним банком України строку.</u></p> <p>Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, повідомляє про це рішення Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</p>	<p><u>2) зменшення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу на 50 і більше відсотків від мінімального рівня, встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України;</u></p> <p>Виключити</p> <p>...</p> <p><u>5) виявлення фактів здійснення банком після віднесення його до категорії проблемного операцій (крім нарахування відсотків за вкладами, отримання клієнтами банку заробітної плати, аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат), оформлення (переоформлення) договорів, внаслідок яких зобов'язання перед фізичними особами в межах гарантованої суми відшкодування збільшуються за рахунок зменшення зобов'язань перед фізичними особами, які перевищують гарантовану суму відшкодування, та/або зобов'язань перед фізичними особами, які не підпадають під гарантії Фонду гарантування фізичних осіб, та/або юридичними особами;</u></p> <p><u>6) невиконання банком, віднесеним до категорії проблемного, розпорядження, рішення Національного банку України (у тому числі про застосування заходів впливу/санкцій) протягом визначеного Національним банком України строку.</u></p> <p>Національний банк України має право прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі, якщо банк не виконав у встановлений договором або визначений законодавством України строк свої зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами через недостатність коштів.</p>
--	--

	<p>Національний банк України має право у будь-який час прийняти рішення про віднесення проблемного банку до категорії неплатоспроможних за наявності підстав, визначених у частинах першій та другій цієї статті, незалежно від строку перебування банку у категорії проблемних.</p> <p>Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) повідомляє про це рішення банк, учасників банку та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб"; 2) оприлюднює повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних. <p>Розпочата процедура виведення неплатоспроможного банку з ринку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних активів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку.</p> <p>Національний банк України не здійснює банківський нагляд за банком, у якому запроваджено тимчасову адміністрацію, здійснюється ліквідація, крім отримання звітності та інформації до Кредитного реєстру в установленому Національним банком України</p>
--	---

<p><u>2) зменшення розміру регулятивного капіталу або нормативів капіталу банку до однієї третини від мінімального рівня, встановленого законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України;</u></p> <p><u>3) невиконання банком протягом п'яти робочих днів поспіль двох і більше відсотків своїх зобов'язань перед вкладниками та іншими кредиторами та/або встановлення фактів невідображення в бухгалтерському обліку документів клієнтів банку, що не виконані банком у встановлений законодавством строк, після віднесення банку до категорії проблемних;</u></p> <p>...</p> <p><u>5) виявлення фактів здійснення банком після віднесення його до категорії проблемного операцій (крім нарахування відсотків за вкладами, отримання клієнтами банку заробітної плати, аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат), оформлення (переоформлення) договорів, внаслідок яких зобов'язання перед фізичними особами в межах гарантованої суми відшкодування збільшуються за рахунок зменшення зобов'язань перед фізичними особами, які перевищують гарантовану суму відшкодування, та/або зобов'язань перед фізичними особами, які не підпадають під гарантії Фонду гарантування фізичних осіб, та/або юридичними особами;</u></p> <p><u>6) невиконання банком, віднесеним до категорії проблемного, розпорядження, рішення Національного банку України (у тому числі про застосування заходів впливу/санкцій) протягом визначеного Національним банком України строку.</u></p> <p>Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, повідомляє про це рішення Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</p>	<p><u>2) зменшення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу на 50 і більше відсотків від мінімального рівня, встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України;</u></p> <p><u>Виключити</u></p> <p>...</p> <p><u>5) виявлення фактів здійснення банком після віднесення його до категорії проблемного операцій (крім нарахування відсотків за вкладами, отримання клієнтами банку заробітної плати, аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат), оформлення (переоформлення) договорів, внаслідок яких зобов'язання перед фізичними особами в межах гарантованої суми відшкодування збільшуються за рахунок зменшення зобов'язань перед фізичними особами, які перевищують гарантовану суму відшкодування, та/або зобов'язань перед фізичними особами, які не підпадають під гарантії Фонду гарантування фізичних осіб, та/або юридичними особами;</u></p> <p><u>6) невиконання банком, віднесеним до категорії проблемного, розпорядження, рішення Національного банку України (у тому числі про застосування заходів впливу/санкцій) протягом визначеного Національним банком України строку.</u></p> <p>Національний банк України має право прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі, якщо банк не виконав у встановлений договором або визначений законодавством України строк свої зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами через недостатність коштів.</p>
--	---

	<p>Національний банк України має право у будь-який час прийняти рішення про віднесення проблемного банку до категорії неплатоспроможних за наявності підстав, визначених у частинах першій та другій цієї статті, незалежно від строку перебування банку у категорії проблемних.</p> <p>Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) повідомляє про це рішення банку, учасників банку та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб"; 2) оприлюднює повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних. <p>Розпочата процедура виведення неплатоспроможного банку з ринку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних активів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку.</p> <p>Національний банк України не здійснює банківський нагляд за банком, у якому запроваджено тимчасову адміністрацію, здійснюється ліквідація, крім отримання звітності та інформації до Кредитного реєстру в установленому Національним банком України</p>
	Національний банк України не здійснює банківський нагляд за банком, у якому запроваджено тимчасову адміністрацію, здійснюється ліквідація, крім отримання звітності та інформації до

	<p>Кредитного реєстру в установленому Національним банком України порядку.</p> <p>Банківський нагляд за перехідним банком, створеним відповідно до частини вісімнадцятої статті 42 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", здійснюється Національним банком України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Національний банк України поновлює банківський нагляд за банком у день отримання рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про припинення повноважень куратора Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у зв'язку з приведенням діяльності банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності.</p>	<p>порядку.</p> <p>Банківський нагляд за перехідним банком, створеним відповідно до частини вісімнадцятої статті 42 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", здійснюється Національним банком України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.</p> <p>Національний банк України поновлює банківський нагляд за банком у день отримання рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про припинення повноважень куратора Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у зв'язку з приведенням діяльності банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності.</p> <p>Національний банк України не здійснює перевірок цього банку з питань дотримання банком законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за період здійснення у банку тимчасової адміністрації.</p>
25.	<p>Стаття 77. Відклікання банківської ліцензії та ліквідація банку</p> <p>Банк може бути ліквідований:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) за рішенням власників банку; 2) у разі відклікання Національним банком України банківської ліцензії з власної ініціативи або за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. <p>Національний банк України має право відклікати банківську ліцензію з власної ініціативи у разі, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виявлено, що документи, надані для отримання банківської ліцензії, містять недостовірну інформацію; 2) банк не виконав жодної банківської операції протягом року з дня отримання банківської ліцензії; 3) встановлено систематичне порушення банком законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, 	<p>Стаття 77. Відклікання банківської ліцензії та ліквідація банку</p> <p>Банк може бути ліквідований:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) за рішенням власників банку; 2) у разі відклікання Національним банком України банківської ліцензії з власної ініціативи або за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. <p>Національний банк України має право відклікати банківську ліцензію з власної ініціативи у разі, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виявлено, що документи, надані для отримання банківської ліцензії, містять недостовірну інформацію; 2) банк не виконав жодної банківської операції протягом року з дня отримання банківської ліцензії; 3) встановлено (виявлено) порушення банком законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів,

одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

Національний банк України приймає рішення про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом п'яти днів з дня отримання такої пропозиції Фонду.

Порядок відкликання банківської ліцензії у банку, що ліквідується за ініціативою власників, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, повідомляє про це банк та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб у день отримання рішення Національного банку України про ліквідацію банку набуває прав ліквідатора банку та розпочинає процедуру його ліквідації відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів

одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення після застосування Національним банком України до банку не менше двох заходів впливу за порушення законодавства у цій сфері протягом двох років;

Національний банк України приймає рішення про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом п'яти днів з дня отримання такої пропозиції Фонду.

Порядок відкликання банківської ліцензії у банку, що ліквідується за ініціативою власників, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:

1) повідомляє про це банк, учасників банку та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

2) оприлюднює повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінках Офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб у день отримання рішення Національного банку України про ліквідацію банку набуває прав ліквідатора банку та розпочинає процедуру його ліквідації відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

	<p>фізичних осіб".</p> <p>Процедура ліквідації банку вважається завершеною, а банк ліквідованим з дня внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.</p> <p>Національний банк України вносить запис до Державного реєстру банків про ліквідацію банку на підставі отриманого від Фонду гарантування вкладів фізичних осіб рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора.</p>	<p>Розпочата процедура ліквідації банку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних активів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку.</p> <p>Процедура ліквідації банку вважається завершеною, а банк як юридична особа ліквідованим з дня внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.</p> <p>Національний банк України вносить запис до Державного реєстру банків про ліквідацію банку на підставі отриманого від Фонду гарантування вкладів фізичних осіб рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора.</p>
26.	<p>Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України</p> <p>Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді в установленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових осіб.</p>	<p>Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України</p> <p>Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді в установленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових та службових осіб.</p> <p>Особливості оскарження рішень (індивідуальних активів) Національного банку України, зокрема, але не виключно про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку, про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку встановлюються Кодексом адміністративного судочинства України.</p> <p>У разі визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення (індивідуального акта) Національного банку України, зазначеного у частині другій цієї статті, учасники банку мають право на відшкодування шкоди, заподіяної таким рішенням (індивідуальним актом), у порядку, встановленому законом.</p>

		<p>Обов'язок доведення заподіяної шкоди покладається на учасників банку, які скористались цим правом.</p> <p>Загальний розмір шкоди, що може бути стягнуто з Національного банку України у разі визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення (індивідуального акта) Національного банку України, зазначеного у частині другій цієї статті, обмежується розміром реальних збитків. Такий розмір визначається із застосуванням міжнародних стандартів фінансової звітності як розмір капіталу банку з урахуванням якості його активів за умови врахування наслідків дострокового погашення усіх зобов'язань такого банку перед кредиторами на день прийняття відповідного рішення та повинен бути підтверджений міжнародно визнаною аудиторською фірмою. Розмір шкоди, заподіяної учасникам банку, визначається пропорційно належним цим особам корпоративним правам у такому банку. Обсяг відповідальності Національного банку України, передбачений цією частиною, є вичерпним.</p>
Закон «Про Національний банк України»		
27.	<p>Стаття 64¹. Правовий захист</p> <p>Члени Правління Національного банку та інші працівники Національного банку, члени Ради Національного банку повинні неухильно дотримуватися Кодексу етики працівника Національного банку та уникати будь-яких ситуацій, внаслідок яких може виникнути конфлікт інтересів.</p> <p>Члени Правління Національного банку та інші службовці Національного банку, члени Ради Національного банку, залучені експерти не несуть відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти Національного банку. Національний банк забезпечує правовий захист</p>	<p>Стаття 64¹. Правовий захист</p> <p>Члени Правління Національного банку та інші працівники Національного банку, члени Ради Національного банку повинні неухильно дотримуватися Кодексу етики працівника Національного банку та уникати будь-яких ситуацій, внаслідок яких може виникнути конфлікт інтересів.</p> <p>Члени Правління Національного банку та інші службовці Національного банку, члени Ради Національного банку, залучені експерти не несуть відповідальності за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Позови, подані проти таких осіб, вважаються позовами, поданими проти Національного банку. Національний банк забезпечує правовий</p>

	<p>членів Правління Національного банку, інших службовців, членів Ради Національного банку, залучених експертів, у тому числі шляхом забезпечення надання правової допомоги адвокатами та іншими фахівцями у галузі права, у разі подання проти них позовів або їх участі в адміністративному чи кримінальному провадженні, що пов'язані із виконанням ними своїх повноважень.</p> <p>...</p>	<p>захист членів Правління Національного банку, інших службовців Національного банку, членів Ради Національного банку, залучених експертів, у тому числі після їх звільнення з посади в Національному банку чи після причинення повноважень члена Ради Національного банку або причинення цивільно-правових відносин з Національним банком, у разі подання проти них позовів або їх участі в адміністративному чи кримінальному провадженні, що пов'язані із виконанням ними своїх повноважень у Національному банку або наданням послуг Національному банку. Національний банк здійснює правовий захист зазначених у цій частині осіб, у тому числі шляхом забезпечення надання їм правової допомоги адвокатами та іншими фахівцями у галузі права, а також має право виступити заставодавцем за заставою як запобіжним заходом щодо таких осіб, підозрюваних чи обвинувачених у вчиненні злочину, пов'язаного із виконанням ними своїх повноважень у Національному банку або наданням послуг Національному банку.</p>
28.	<p>Стаття 74. Оскарження рішень Національного банку</p> <p>Рішення Національного банку України, його службовців можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення законності таких рішень.</p> <p>Оскарження рішення, акта або дії Національного банку України не зупиняє їх виконання. Забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчинити певні дії не допускається.</p>	<p>Стаття 74. Оскарження рішень, дій або бездіяльності Національного банку чи його посадових та службових осіб</p> <p>Рішення (нормативно-правові акти чи індивідуальні акти), дії або бездіяльність Національного банку чи його посадових та службових осіб можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення їх законності. Особливості оскарження окремих рішень Національного банку встановлюються законом.</p> <p>Оскарження рішення або дій Національного банку не зупиняє їх дію. Забезпечення позову шляхом зупинення дій рішень Національного банку, а також встановлення для Національного банку, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії, не допускається.</p>
Цивільний кодекс України		
29.	<p>Стаття 334. Момент набуття права власності за договором відсутнія</p>	<p>Стаття 334. Момент набуття права власності за договором</p> <p>5. Права на майно неплатоспроможного банку, яких набуває</p>

		перехідний або приймаючий банк відповідно до правочинів, укладених відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», виникають з моменту їх підписання та не підлягають обов'язковому нотаріальному посвідченню.
30.	<p>Стаття 530. Строк (термін) виконання зобов'язання</p> <p>2. Якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не випливає із договору або актів цивільного законодавства.</p>	<p>Стаття 530. Строк (термін) виконання зобов'язання</p> <p>2. Якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час, крім випадків, встановлених законом. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не випливає із договору або актів цивільного законодавства.</p>
Кодекс України адміністративного судочинства		
31.	<p>Стаття 12. Formи адміністративного судочинства</p> <p>...</p> <p>4. Виключно за правилами загального позовного провадження розглядаються справи у спорах:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 12. Formи адміністративного судочинства</p> <p>...</p> <p>4. Виключно за правилами загального позовного провадження розглядаються справи у спорах:</p> <p>...</p> <p>6) щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266² цього Кодексу.</p>
32.	<p>Стаття 22. Суд першої інстанції</p> <p>...</p> <p>4. Верховному Суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо встановлення Центральною виборчою комісією результатів виборів або всеукраїнського референдуму, справи за позовом про досркове припинення повноважень народного депутата України, а також справи щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної</p>	<p>Стаття 22. Суд першої інстанції</p> <p>...</p> <p>4. Верховному Суду як суду першої інстанції підсудні справи щодо встановлення Центральною виборчою комісією результатів виборів або всеукраїнського референдуму, справи за позовом про досркове припинення повноважень народного депутата України, а також справи щодо оскарження актів, дій чи бездіяльності Верховної</p>

	<p>Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.</p>	<p>Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266² цього Кодексу.</p>
33.	<p>Стаття 77. Обов'язок доказування</p> <p>1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.</p> <p>2. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дій чи бездіяльності покладається на відповідача.</p> <p>У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилатися на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.</p> <p>3. Докази суду надають учасники справи. Суд може пропонувати сторонам надати докази та збирати докази з власної ініціативи, крім випадків, визначених цим Кодексом.</p> <p>4. Суд не може витребовувати докази у позивача в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, окрім доказів на</p>	<p>Стаття 77. Обов'язок доказування</p> <p>1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.</p> <p>2. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дій чи бездіяльності покладається на відповідача.</p> <p>У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилатися на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.</p> <p>3. В адміністративних справах, визначених у частині першій статті 266² цього Кодексу, обов'язок доведення шкоди, заподіянної протиправними (незаконними) індивідуальними актами Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України та рішеннями Кабінету Міністрів України, покладається на позивача.</p> <p>4. Докази суду надають учасники справи. Суд може пропонувати сторонам надати докази та збирати докази з власної ініціативи, крім випадків, визначених цим Кодексом.</p> <p>5. Суд не може витребовувати докази у позивача в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, окрім доказів на</p>

	<p>підтвердження обставин, за яких, на думку позивача, відбулося порушення його прав, свобод чи інтересів.</p> <p>5. Якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних доказів.</p>	<p>підтвердження обставин, за яких, на думку позивача, відбулося порушення його прав, свобод чи інтересів.</p> <p>6. Якщо учасник справи без поважних причин не надасть докази на пропозицію суду для підтвердження обставин, на які він посилається, суд вирішує справу на підставі наявних доказів.</p>
34.	<p>Стаття 151. Види забезпечення позову</p> <p>3. Не допускається забезпечення позову шляхом:</p> <p>1) зупинення актів Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та встановлення для них заборони або обов'язку вчинити певні дії;</p> <p>2) зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та щодо здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, встановлення заборони або обов'язку вчинити певні дії уповноважений особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку;</p> <p>3) зупинення рішень уповноваженого центрального органу з питань цивільної авіації щодо призупинення дій або анулювання сертифікатів, схвалень, допусків;</p> <p>4) зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчинити певні дії;</p> <p>5) зупинення дій рішення суб'єкта владних повноважень, яке не є предметом оскарження в адміністративній справі, або встановлення заборони або обов'язку вчинити дії, що випливають з такого рішення.</p>	<p>Стаття 151. Види забезпечення позову</p> <p>3. Не допускається забезпечення позову шляхом:</p> <p>1) зупинення актів Верховної Ради України, Президента України, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та встановлення для них заборони або обов'язку вчинити певні дії;</p> <p>2) зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та щодо здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, встановлення заборони або обов'язку вчинити певні дії уповноважений особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, його посадовим особам при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку, а також іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";</p> <p>3) зупинення рішень уповноваженого центрального органу з питань цивільної авіації щодо призупинення дій або анулювання сертифікатів, схвалень, допусків;</p> <p>4) зупинення дій індивідуальних актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії;</p> <p>5) зупинення дій рішення суб'єкта владних повноважень, яке не є предметом оскарження в адміністративній справі, або встановлення заборони або обов'язку вчинити дії, що випливають з такого рішення;</p>

	<p>4. Заходи забезпечення позову, які застосовує суд, не можуть зупиняти, унеможливлювати або в інший спосіб порушувати безперервність процесу призначення, підготовки і проведення виборів.</p> <p>5. Зупинення дії нормативно-правового акта як захід забезпечення позову допускається лише у разі очевидних ознак протиправності такого акта та порушення прав, свобод або інтересів особи, яка звернулася до суду з позовом щодо такого акта.</p>	<p>6) зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, а також індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України.</p> <p>4. Заходи забезпечення позову, які застосовує суд, не можуть зупиняти, унеможливлювати або в інший спосіб порушувати безперервність процесу призначення, підготовки і проведення виборів.</p> <p>5. Зупинення дії нормативно-правового акта як захід забезпечення позову допускається лише у разі очевидних ознак протиправності такого акта та порушення прав, свобод або інтересів особи, яка звернулася до суду з позовом щодо такого акта.</p>
35.	<p>Стаття 264. Особливості провадження у справах щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень</p> <p>1. Правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо:</p> <p>1) законності (крім конституційності) постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України, постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 264. Особливості провадження у справах щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень</p> <p>1. Правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо:</p> <p>1) законності (крім конституційності) постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України (за виключенням рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266² цього Кодексу), постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим;</p> <p>...</p>
36.	Відсутня	<p>Стаття 266¹. Особливості провадження у справах щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб</p> <p>1. Адміністративні справи щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб розглядаються у порядку загального позовного провадження окружним адміністративним судом,</p>

		<p>територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ.</p> <p>2. При розгляді адміністративних справ щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб суд:</p> <p>1) перевіряє, чи прийнятий індивідуальний акт на підставі, у межах повноважень і у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, які визначають повноваження Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;</p> <p>2) використовує як підставу для власної оцінки та покладається виключно на кількісні, якісні оцінки та висновки, що були зроблені Національним банком України та/або Фондом гарантування вкладів фізичних осіб та на підставі яких були прийняті відповідні рішення, за виключенням випадків, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) оскаржуване рішення було прийнято з істотним порушенням встановленого порядку його прийняття; б) кількісні, якісні оцінки та висновки ґрунтуються на очевидно помилкових відомостях та/або не враховують суттєвих обставин (фактів), за умови врахування яких оскаржуване рішення не могло бути прийнято; в) наявні очевидні розбіжності та/або логічні протиріччя між кількісними, якісними оцінками та/або висновками; г) оскаржуване рішення прийнято з перевищенням повноважень.
37.	Відсутня	<p>Стаття 266². Особливості провадження у справах щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України та рішень Кабінету Міністрів України стосовно виведення банків з ринку</p> <p>1. Правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо:</p> <p>1) законності індивідуальних актів Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку,</p>

про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

2) законності індивідуальних актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процедури ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-яких інших індивідуальних актів, прийнятих на його виконання, а також індивідуальних актів щодо призначення уповноважених осіб Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, делегування їм повноважень;

3) законності рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

4) законності індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

2. Право оскаржити індивідуальний акт або рішення, визначені частиною першою цієї статті, має банк, щодо якого застосовано такий акт/рішення, а також учасники цього банку.

3. Позовна заява щодо оскарження індивідуального акта/рішення подається до суду протягом трьох місяців з дня його оприлюднення в порядку, визначеному законом. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

4. Подання позовної заяви, а також відкриття провадження в адміністративній справі не зупиняють дію оскаржуваного індивідуального акта/рішення.

5. Адміністративні справи, зазначені у частині першій цієї статті, розглядаються у порядку загального позовного провадження Верховним Судом.

6. При розгляді адміністративних справ, зазначених у частині першій цієї статті, суд перевіряє, чи прийнятий індивідуальний акт або рішення на підставі, у межах повноважень і у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, які визначають повноваження Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Кабінету Міністрів України

та Міністерства фінансів України.

7. При розгляді адміністративних справ, зазначених у частині першій цієї статті, суд використовує як підставу для власної оцінки та покладається виключно на кількісні, якісні оцінки та висновки, що були зроблені Національним банком України, Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, Кабінетом Міністрів України, Міністерством фінансів України, на підставі яких були прийняті відповідні рішення, за виключенням випадків, якщо:

1) оскаржуване рішення було прийнято з істотним порушенням встановленого порядку його прийняття;

2) кількісні, якісні оцінки та висновки ґрунтуються на очевидно помилкових відомостях та/або не враховують суттєвих обставин (фактів), за умови врахування яких оскаржуване рішення не могло бути прийнято;

3) наявні очевидні розбіжності та/або логічні протиріччя між кількісними, якісними оцінками та/або висновками;

4) оскаржуване рішення прийнято з перевищением повноважень.

8. Суд за наслідками розгляду адміністративних справ, визначених частиною першою цієї статті, може задовільнити позов повністю або частково чи відмовити в його задоволенні повністю або частково. У разі задоволення позову суд може прийняти рішення про:

1) визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта Національного банку України або окремих його положень;

2) визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або окремих його положень;

3) визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення Кабінету Міністрів України або окремих його положень;

4) визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта Міністерства фінансів України або окремих його положень;

5) прийняття одного з рішень, зазначених у пунктах 1-4 цієї

		<p>частини, та стягнення з відповідача коштів на відшкодування шкоди, заподіяної його протиправним (незаконним) індивідуальним актом (якщо така вимога заявлена позивачем одночасно з вимогою про визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта/рішення).</p> <p>9. Визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта та/або рішення, зазначеного у частині першій цієї статті, або окремих його положень:</p> <p>1) не відновлює того становища банку, яке існувало до прийняття такого акта/рішення, включаючи відновлення правового статусу цього банку;</p> <p>2) не може бути підставою для визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльності, прийнятих, вчинених або допущених у процедурі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку.</p> <p>Суд не може прийняти будь-яке інше рішення, що може мати наслідком зупинення/припинення розпочатої процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку та/або ліквідації банку.</p> <p>10. Судом апеляційної інстанції у адміністративних справах, визначених частиною першою цієї статті, є Велика Палата Верховного Суду. Судове рішення Верховного Суду у таких справах набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.</p> <p>11. У разі подання апеляційної скарги судове рішення Верховного Суду, якщо його не скасовано, набирає законної сили після набрання законної сили рішенням Великої Палати Верховного Суду за наслідками апеляційного перегляду.</p>
38.	<p>Стаття 268. Особливості повідомлення учасників справи про дату, час та місце розгляду окремих категорій адміністративних справ</p> <p>1. У справах, визначених статтями 273-277, 280-283, 285-289 цього Кодексу, щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших</p>	<p>Стаття 268. Особливості повідомлення учасників справи про дату, час та місце розгляду окремих категорій адміністративних справ</p> <p>1. У справах, визначених статтями 273-277, 280-283, 285-289¹ цього Кодексу, щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших</p>

	<p>учасників справи шляхом направлення тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку.</p> <p>...</p>	<p>учасників справи шляхом направлення тексту повістки на офіційну електронну адресу, а за її відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку.</p> <p>...</p>
39.	<p>Стаття 269. Особливості подання заяв по суті справи в окремих категоріях адміністративних справ</p> <p>1. У справах, визначених статтями 273-277, 280-283, 285-289 цього Кодексу, заявами по суті справи є позовна заява та відзив на позовну заяву (відзив).</p> <p>...</p>	<p>Стаття 269. Особливості подання заяв по суті справи в окремих категоріях адміністративних справ</p> <p>1. У справах, визначених статтями 273-277, 280-283, 285-289¹ цього Кодексу, заявами по суті справи є позовна заява та відзив на позовну заяву (відзив).</p> <p>...</p>
40.	<p>Стаття 271. Особливості проголошення та вручення судових рішень в окремих категоріях адміністративних справ</p> <p>1. У справах, визначених статтями 273-277, 280-289 цього Кодексу, суд проголошує повне судове рішення.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 271. Особливості проголошення та вручення судових рішень в окремих категоріях адміністративних справ</p> <p>1. У справах, визначених статтями 273-277, 280-289¹ цього Кодексу, суд проголошує повне судове рішення.</p> <p>...</p>
41.	<p>Відсутнія</p>	<p>Стаття 289¹. Особливості провадження у справах за позовом Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо оскарження рішень державних реєстраторів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про відмову у державній реєстрації</p> <p>1. Правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо оскарження рішень державних реєстраторів юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про відмову у державній реєстрації змін до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань про юридичну особу, включаючи (але не обмежуючись) зміни до установчих документів, зміни найменування, зміни організаційно-правової форми, призначення уповноважених осіб Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, їхні повноваження, а також про перебування банку в процедурі виведення з ринку, на</p>

		<p>підставі поданих Фондом гарантування вкладів фізичних осіб документів.</p> <p>2. Право оскаржити рішення, визначене частиною першою цієї статті, має Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.</p> <p>3. Адміністративні справи, зазначені у частині першій цієї статті, розглядаються у порядку загального позовного провадження Верховним Судом.</p> <p>4. Судом апеляційної інстанції у адміністративних справах, визначених частиною першою цієї статті, є Велика Палата Верховного Суду. Судове рішення Верховного Суду у таких справах набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.</p>
Кримінальний процесуальний кодекс України		
42.	<p>Стаття 173. Вирішення питання про арешт майна</p> <p>1. Слідчий суддя, суд відмовляють у задоволенні клопотання про арешт майна, якщо особа, що його подала, не доведе необхідність такого арешту, а також наявність ризиків, передбачених абзацом другим частини першої статті 170 цього Кодексу.</p> <p><u>Не допускається арешт майна/коштів банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, а також майна/коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.</u></p>	<p>Стаття 173. Вирішення питання про арешт майна</p> <p>1. Слідчий суддя, суд відмовляють у задоволенні клопотання про арешт майна, якщо особа, що його подала, не доведе необхідність такого арешту, а також наявність ризиків, передбачених абзацом другим частини першої статті 170 цього Кодексу.</p> <p><u>Не допускається арешт майна/коштів банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», майна/коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також, заборона вчинення дій іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</u></p>
43.	Стаття 182. Застава	Стаття 182. Застава

	<p>...</p> <p>2. Застава може бути внесена як самим підозрюваним, обвинуваченим, так і іншою фізичною або юридичною особою (заставодавцем). Заставодавцем не може бути юридична особа державної або комунальної власності або така, що фінансується з місцевого, державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим, або у статутному капіталі якої є частка державної, комунальної власності, або яка належить суб'єкту господарювання, що є у державній або комунальній власності.</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>2. Застава може бути внесена як самим підозрюваним, обвинуваченим, так і іншою фізичною або юридичною особою (заставодавцем). Заставодавцем не може бути юридична особа державної або комунальної власності або така, що фінансується з місцевого, державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим, або у статутному капіталі якої є частка державної, комунальної власності, або яка належить суб'єкту господарювання, що є у державній або комунальній власності, крім Національного банку України та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що можуть виступати заставодавцями щодо їхніх працівників, у тому числі після звільнення таких працівників, за рахунок власних коштів, що не включаються до державного бюджету.</p>
Цивільний процесуальний кодекс України		
44.	<p>Стаття 23. Суд першої інстанції</p> <p>1. Усі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються місцевими загальними судами як судами першої інстанції, крім справ, визначених частинами другою та третьою цієї статті.</p> <p>2. Справи щодо оскарження рішень третейських судів, оспорювання рішень міжнародних комерційних арбітражів, про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом (за місцезнаходженням арбітражу).</p> <p>3. Справи щодо визнання та надання дозволу на виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу розглядаються:</p> <p>1) якщо місце арбітражу знаходитьться на території України - апеляційними загальними судами за місцезнаходженням арбітражу;</p> <p>2) якщо місце арбітражу знаходитьться поза межами України - апеляційним загальним судом, юрисдикція якого поширюється на місто Київ.</p>	<p>Стаття 23. Суд першої інстанції</p> <p>1. Усі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються місцевими загальними судами як судами першої інстанції, крім справ, визначених частинами другою – четвертою цієї статті.</p> <p>2. Справи щодо оскарження рішень третейських судів, оспорювання рішень міжнародних комерційних арбітражів, про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом (за місцезнаходженням арбітражу).</p> <p>3. Справи щодо визнання та надання дозволу на виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу розглядаються:</p> <p>1) якщо місце арбітражу знаходитьться на території України - апеляційними загальними судами за місцезнаходженням арбітражу;</p> <p>2) якщо місце арбітражу знаходитьться поза межами України - апеляційним загальним судом, юрисдикція якого поширюється на місто Київ.</p>

	<p>4. Верховний Суд як суд першої інстанції розглядає справи щодо відшкодування шкоди, заподіяної визнаними протиправними (незаконними) та скасованими:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) індивідуальними актами Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку, про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку; 2) індивідуальними актами Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процедури ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-якими іншими індивідуальними актами, прийнятими на його виконання, а також індивідуальними актами щодо призначення уповноважених осіб Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, делегування їм повноважень; 3) рішеннями Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, а також індивідуальними актами Міністерства фінансів України, прийнятими на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України.
45.	<p>Стаття 24. Суд апеляційної інстанції</p> <p>1. Апеляційні суди переглядають в апеляційному порядку судові рішення місцевих судів, які знаходяться у межах відповідного апеляційного округу (території, на яку поширюються повноваження відповідного апеляційного суду).</p> <p>2. Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних судів, ухвалені ними як судами першої інстанції.</p> <p>Стаття 24. Суд апеляційної інстанції</p> <p>1. Апеляційні суди переглядають в апеляційному порядку судові рішення місцевих судів, які знаходяться у межах відповідного апеляційного округу (території, на яку поширюються повноваження відповідного апеляційного суду).</p> <p>2. Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних судів, ухвалені ними як судами першої інстанції.</p> <p>3. Велика Палата Верховного Суду переглядає в апеляційному порядку як суд апеляційної інстанції судові рішення у справах, визначених частиною четвертою статті 23 цього Кодексу.</p>

46.	<p>Стаття 81. Обов'язок доказування і подання доказів</p> <p>...</p> <p>3. У справах щодо застосування керівником або роботодавцем чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або членом його сім'ї про порушення вимог Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою обов'язок доказування правомірності прийнятих при цьому рішень, вчинених дій покладається на відповідача.</p> <p>4. У разі посилання участника справи на невчинення іншим учасником справи певних дій або відсутність певної події суд може зобов'язати такого іншого участника справи надати відповідні докази вчинення цих дій або наявності певної події. У разі ненадання таких доказів суд може визнати обставину невчинення відповідних дій або відсутності події встановленою.</p> <p>5. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.</p> <p>6. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.</p> <p>7. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи, крім витребування доказів судом у випадку, коли він має сумніви у добросовісному здійсненні учасниками справи їхніх процесуальних прав або виконанні обов'язків щодо доказів, а також інших випадків, передбачених цим Кодексом.</p>	<p>Стаття 81. Обов'язок доказування і подання доказів</p> <p>...</p> <p>3. У справах щодо застосування керівником або роботодавцем чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або членом його сім'ї про порушення вимог Закону України "Про запобігання корупції" іншою особою обов'язок доказування правомірності прийнятих при цьому рішень, вчинених дій покладається на відповідача.</p> <p>4. У справах, визначеніх частиною четвертою статті 23 цього Кодексу, обов'язок доведення шкоди, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними актами Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України та рішеннями Кабінету Міністрів України, покладається на позивача.</p> <p>5. У разі посилання участника справи на невчинення іншим учасником справи певних дій або відсутність певної події суд може зобов'язати такого іншого участника справи надати відповідні докази вчинення цих дій або наявності певної події. У разі ненадання таких доказів суд може визнати обставину невчинення відповідних дій або відсутності події встановленою.</p> <p>6. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.</p> <p>7. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.</p> <p>8. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи, крім витребування доказів судом у випадку, коли він має сумніви у добросовісному здійсненні учасниками справи їхніх процесуальних прав або виконанні обов'язків щодо доказів, а також інших випадків, передбачених цим Кодексом.</p>
47.	Стаття 150. Види забезпечення позову	Стаття 150. Види забезпечення позову

...
4. Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на заробітну плату, пенсію та стипендію, допомогу по загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, яка виплачується у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю (включаючи догляд за хворою дитиною), вагітністю та пологами, по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, на допомогу, яка виплачується касами взаємодопомоги, благодійними організаціями, а також на вихідну допомогу, допомогу по безробіттю, на майно або грошові кошти неплатоспроможного банку, а також на майно або грошові кошти Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. Ця вимога не поширюється на позови про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, про відшкодування збитків, заподіяних злочином.

...

6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчинити певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України заборони або обов'язку вчинити певні дії.

8. Не допускається забезпечення позову шляхом заборони відповідачу вчинити певні дії за позовами власників або кредиторів неплатоспроможного банку до такого банку або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

9. Майно або грошові суми клієнта неплатоспроможного банку,

...
4. Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на заробітну плату, пенсію та стипендію, допомогу по загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, яка виплачується у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю (включаючи догляд за хворою дитиною), вагітністю та пологами, по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, на допомогу, яка виплачується касами взаємодопомоги, благодійними організаціями, а також на вихідну допомогу, допомогу по безробіттю, на майно (активи) або грошові кошти неплатоспроможного банку, банку, щодо якого прийняте рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», а також на майно(активи) або грошові кошти Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. Ця вимога не поширюється на позови про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, про відшкодування збитків, заподіяних злочином.

...

6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчинити певні дії Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, його посадовим особам, у тому числі уповноваженим особам Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дій рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії.

8. Не допускається забезпечення позову шляхом заборони відповідачу вчинити певні дії за позовами власників або кредиторів неплатоспроможного банку та банку, щодо якого прийняте рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77

на які судом накладено арешт до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, можуть бути передані приймаючому або перехідному банку чи спеціалізованій установі, утвореній Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передані майно або грошові суми залишаються обтяженими відповідно до ухвали суду про накладення арешту.

Закону України «Про банки і банківську діяльність», до таких банків або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

9. Майно(активи) або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку або банку, щодо якого прийняте рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», на які судом накладено арешт до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних або дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», можуть бути передані приймаючому або перехідному банку, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передані майно(активи) або грошові кошти залишаються обтяженими відповідно до ухвали суду про накладення арешту.

Господарський процесуальний кодекс України

48.

Стаття 24. Суд першої інстанції

1. Усі справи, що підлягають вирішенню в порядку господарського судочинства, розглядаються місцевими господарськими судами як судами першої інстанції, крім справ, визначених частинами другою та третьою цієї статті.

2. Справи щодо оскарження рішень третейських судів, про видачу наказів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними господарськими судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом.

3. Вищий суд з питань інтелектуальної власності розглядає як суд першої інстанції справи у спорах, визначених частиною другою статті 20 цього Кодексу.

Стаття 24. Суд першої інстанції

1. Усі справи, що підлягають вирішенню в порядку господарського судочинства, розглядаються місцевими господарськими судами як судами першої інстанції, крім справ, визначених частинами другою - четвертою цієї статті.

2. Справи щодо оскарження рішень третейських судів, про видачу наказів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними господарськими судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом.

3. Вищий суд з питань інтелектуальної власності розглядає як суд першої інстанції справи у спорах, визначених частиною другою статті 20 цього Кодексу.

4. Верховний Суд як суд першої інстанції розглядає справи

	<p>щодо відпікування шкоди, заподіяної визнаними противправними (незаконними) та скасованими:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) індивідуальними актами Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку, про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку; 2) індивідуальними актами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процедури ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-якими іншими індивідуальними актами, прийнятими на його виконання, а також індивідуальними актами щодо призначення уповноважених осіб Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, делегування їм повноважень; 3) рішеннями Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, а також індивідуальними актами Міністерства фінансів України, прийнятими на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України.
49.	<p>Стаття 25. Суд апеляційної інстанції</p> <p>1. Апеляційні господарські суди переглядають в апеляційному порядку судові рішення місцевих господарських судів, які знаходяться у межах відповідного апеляційного округу (території, на яку поширюються повноваження відповідного апеляційного господарського суду).</p> <p>2. Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних господарських судів, ухвалені ними як судами першої інстанції.</p> <p>3. Апеляційна палата Вищого суду з питань інтелектуальної власності переглядає в апеляційному порядку судові рішення, ухвалені Вищим судом з питань інтелектуальної власності.</p> <p>Стаття 25. Суд апеляційної інстанції</p> <p>1. Апеляційні господарські суди переглядають в апеляційному порядку судові рішення місцевих господарських судів, які знаходяться у межах відповідного апеляційного округу (території, на яку поширюються повноваження відповідного апеляційного господарського суду).</p> <p>2. Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних господарських судів, ухвалені ними як судами першої інстанції.</p> <p>3. Апеляційна палата Вищого суду з питань інтелектуальної власності переглядає в апеляційному порядку судові рішення, ухвалені Вищим судом з питань інтелектуальної власності.</p> <p>4. Велика Палата Верховного Суду переглядає в апеляційному</p>

		порядку як суд апеляційної інстанції судові рішення у справах, визначених частиною четвертою статті 24 цього Кодексу.
50.	<p>Стаття 74. Обов'язок доказування і подання доказів</p> <p>1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.</p> <p>2. У разі посилання участника справи на невчинення іншим учасником справи певних дій або відсутність певної події, суд може зобов'язати такого іншого участника справи надати відповідні докази вчинення цих дій або наявності певної події. У разі ненадання таких доказів суд може визнати обставину невчинення відповідних дій або відсутності події встановленою.</p> <p>3. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.</p> <p>4. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи, крім витребування доказів судом у випадку, коли він має сумніви у добросовісному здійсненні учасниками справи їхніх процесуальних прав або виконанні обов'язків щодо доказів.</p>	<p>Стаття 74. Обов'язок доказування і подання доказів</p> <p>1. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.</p> <p>2. У разі посилання участника справи на невчинення іншим учасником справи певних дій або відсутність певної події, суд може зобов'язати такого іншого участника справи надати відповідні докази вчинення цих дій або наявності певної події. У разі ненадання таких доказів суд може визнати обставину невчинення відповідних дій або відсутності події встановленою.</p> <p>3. У справах, визначених частиною четвертою статті 24 цього Кодексу, обов'язок доведення шкоди, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними актами Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України та рішеннями Кабінету Міністрів України, покладається на позивача.</p> <p>4. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи.</p> <p>5. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи, крім витребування доказів судом у випадку, коли він має сумніви у добросовісному здійсненні учасниками справи їхніх процесуальних прав або виконанні обов'язків щодо доказів.</p>
51.	<p>Стаття 137. Заходи забезпечення позову</p> <p>...</p> <p>6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 137. Заходи забезпечення позову</p> <p>...</p> <p>6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дій рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії.</p>
	<p>7. Не допускається забезпечення позову у справах, відповідачем у яких є неплатоспроможний банк або Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, шляхом:</p>	<p>7. Не допускається забезпечення позову шляхом:</p> <p>1) накладення арешту на майно(активи) Фонду гарантування</p>

	<p><u>1) накладення арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачу;</u></p> <p><u>2) заборони відповідачу, його посадовим особам вчиняти певні дії.</u></p> <p><u>8. Майно або грошові суми клієнта неплатоспроможного банку, на які судом накладено арешт до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, можуть бути передані приймаючому або перехідному банку чи спеціалізованій установі, утвореній Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передані майно або грошові суми залишаються обтяженими відповідно до ухвали суду про накладення арешту.</u></p> <p>...</p>	<p>вкладів фізичних осіб або банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", що належить або підлягає передачі або сплаті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" і знаходиться у нього чи інших осіб;</p> <p>2) заборони Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", їх посадовим особам вчиняти певні дії або заборони вчиняти певні дії іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна(активів) банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".</p> <p>8. Майно (активи) або грошові кошти клієнта банку, на які судом накладено арешт до дня віднесення цього банку до категорії неплатоспроможних, або прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію цього банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», можуть бути передані приймаючому або перехідному банку у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передані майно(активи) або грошові кошти залишаються обтяженими відповідно до ухвали суду про накладення арешту.</p>
52.	<p>Стаття 141. Зустрічне забезпечення</p> <p>...</p>	<p>Стаття 141. Зустрічне забезпечення</p> <p>...</p>

	<p>9. Ухвала про зустрічне забезпечення може бути оскаржена разом із ухвалою про забезпечення позову або окремо.</p> <p>відсутня</p>	<p>9. Ухвала про зустрічне забезпечення може бути оскаржена разом із ухвалою про забезпечення позову або окремо.</p> <p>10. Зустрічне забезпечення не застосовується щодо позовів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.</p>
Закон України «Про акціонерні товариства»		
53.	<p>Стаття 1. Сфера застосування Закону</p> <p>6. Особливості правового статусу, створення, діяльності, припинення, виділу акціонерних товариств, що провадять діяльність на ринках фінансових послуг, визначаються законами, що регулюють порядок надання фінансових послуг та здійснення банківської діяльності. У разі суперечності норм цього Закону з нормами законів, що регулюють порядок надання фінансових послуг та здійснення банківської діяльності, норми законів, що регулюють порядок надання фінансових послуг та здійснення банківської діяльності, мають перевагу.</p>	<p>Стаття 1. Сфера застосування Закону</p> <p>...</p> <p>6. Особливості правового статусу, створення, діяльності, припинення, виділу акціонерних товариств, у тому числі неплатоспроможного банку, переходного банку, створеного Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, що провадять діяльність на ринках фінансових послуг, визначаються законами, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку. У разі суперечності норм цього Закону з нормами законів, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку мають перевагу.</p>
54.	<p>Стаття 22. Ціна акцій</p> <p>1. Акціонерне товариство здійснює розміщення або продаж кожної акції, яку воно викупило, за ціною, не нижчою за її ринкову вартість, що затверджується наглядовою радою, крім випадків:</p> <p>розміщення акцій під час заснування товариства;</p> <p>розміщення акцій під час злиття, приєднання, поділу, виділу товариства.</p>	<p>Стаття 22. Ціна акцій</p> <p>1. Акціонерне товариство здійснює розміщення або продаж кожної акції, яку воно викупило, за ціною, не нижчою за її ринкову вартість, що затверджується наглядовою радою, крім випадків:</p> <p>розміщення акцій під час заснування товариства;</p> <p>розміщення акцій під час злиття, приєднання, поділу, виділу товариства;</p> <p>розміщення акцій під час виведення неплатоспроможного банку з ринку, у тому числі створення та приведення у відповідність до вимог банківського законодавства діяльності переходного банку.</p>
	Закон України «Про виконавче провадження»	

55.	<p>Стаття 4. Вимоги до виконавчого документа</p> <p>...</p> <p>4. Виконавчий документ повертається стягувачу органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем без прийняття до виконання протягом трьох робочих днів з дня його пред'явлення, якщо:</p> <p>...</p> <p>Відсутнія</p>	<p>Стаття 4. Вимоги до виконавчого документа</p> <p>...</p> <p>4. Виконавчий документ повертається стягувачу органом державної виконавчої служби, приватним виконавцем без прийняття до виконання протягом трьох робочих днів з дня його пред'явлення, якщо:</p> <p>...</p> <p>11) Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про початок процедури тимчасової адміністрації або ліквідації банку.</p>
56.	<p>Стаття 5. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання рішень</p> <p>2. Приватний виконавець здійснює примусове виконання рішень, передбачених статтею 3 цього Закону, крім:</p> <p>...</p> <p>4) рішень, за якими стягувачами є держава, державні органи;</p>	<p>Стаття 5. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання рішень</p> <p>2. Приватний виконавець здійснює примусове виконання рішень, передбачених статтею 3 цього Закону, крім:</p> <p>...</p> <p>4) рішень, за якими стягувачами є держава, державні органи (за винятком рішень Національного банку України);</p>
57.	<p>Стаття 9. Єдиний реєстр боржників</p> <p>3. Державні органи, органи місцевого самоврядування, нотаріуси, інші суб'екти при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, у разі звернення особи за вчиненням певної дії щодо майна, що належить боржнику, який внесений до Єдиного реєстру боржників, зобов'язані не пізніше наступного робочого дня повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із зазначенням відомостей про майно, щодо якого звернулася така особа.</p> <p>Банки у разі відкриття рахунку на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунку такою особою зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або</p>	<p>Стаття 9. Єдиний реєстр боржників</p> <p>3. Державні органи, органи місцевого самоврядування, нотаріуси, інші суб'екти при здійсненні ними владних управлінських функцій відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень, у разі звернення особи за вчиненням певної дії щодо майна, що належить боржнику, який внесений до Єдиного реєстру боржників, зобов'язані не пізніше наступного робочого дня повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із зазначенням відомостей про майно, щодо якого звернулася така особа.</p> <p>Банки у разі відкриття рахунку на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунку такою особою зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або</p>

	<p>приватного виконавця.</p> <p>Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно та (або) на кошти на рахунках боржника в банках у порядку, визначеному статтею 56 цього Закону, крім випадку, коли на таке майно арешт уже накладено з тих самих підстав.</p>	<p>приватного виконавця. Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням із Міністерством юстиції України.</p> <p>Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно та (або) на кошти на рахунках боржника в банках у порядку, визначеному статтею 56 цього Закону, крім випадку, коли на таке майно арешт уже накладено з тих самих підстав.</p>
Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»		
58.	<p>Стаття 27. Підстави для державної реєстрації прав</p> <p>1. Державна реєстрація права власності та інших речових прав проводиться на підставі:</p> <p>... відсутня</p>	<p>Стаття 27. Підстави для державної реєстрації прав</p> <p>1. Державна реєстрація права власності та інших речових прав проводиться на підставі:</p> <p>... 13²⁾ актів приймання-передачі нерухомого майна неплатоспроможного банку передільному банку, що створюється відповідно до статті 42 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».</p>
59.	відсутня	<p>Стаття 31¹. Особливості проведення реєстраційних дій щодо майна(активів) банків, що виводяться з ринку</p> <p>Державна реєстрація нерухомого майна банку, що виводиться з ринку , речові права на яке підлягають державній реєстрації, що було передано приймаючому або передільному банку здійснюється відповідно до цього закону з урахуванням вимог Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».</p>
Закон України «Про нотаріат»		
60.	<p>Стаття 55. Посвідчення угод про відчуження та заставу майна</p> <p>Після закінчення будівництва збудована нерухомість продовжує</p>	<p>Стаття 55. Посвідчення угод про відчуження та заставу майна</p> <p>Після закінчення будівництва збудована нерухомість продовжує</p>

бути предметом іпотеки відповідно до умов іпотечного договору. У цьому разі іпотекодержатель на підставі документа про право власності або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно,

на підставі відомостей з цього реєстру реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на збудовану нерухомість. Якщо іпотечним договором передбачено, нотаріус накладає заборону на відчуження нерухомості, яка є предметом іпотеки, за повідомленням іпотекодержателя. У разі зміни характеристик нерухомості, яка є предметом іпотеки (зміна площини нерухомості, зміни у плануванні приміщень тощо), нотаріус на підставі документа, який підтверджує право власності на нерухомість, або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, на підставі відомостей з цього реєстру зобов'язаний зробити відмітку на примірнику іпотечного договору, що належить іпотекодержателю. При цьому нотаріус не має права вимагати додаткових документів та згоди іпотекодавця.

відсутня

Договори про встановлення довірчої власності, об'єктом якої є нерухоме майно, яке належить третім особам і стане власністю довірчого засновника після укладення такого договору, посвідчуються до моменту оформлення встановленого законодавством документа про право власності довірчого засновника на нерухомість.

бути предметом іпотеки відповідно до умов іпотечного договору. У цьому разі іпотекодержатель на підставі документа про право власності або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно,

на підставі відомостей з цього реєстру реєструє у встановленому законом порядку обтяження прав власника на збудовану нерухомість. Якщо іпотечним договором передбачено, нотаріус накладає заборону на відчуження нерухомості, яка є предметом іпотеки, за повідомленням іпотекодержателя. У разі зміни характеристик нерухомості, яка є предметом іпотеки (зміна площини нерухомості, зміни у плануванні приміщень тощо), нотаріус на підставі документа, який підтверджує право власності на нерухомість, або, за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, на підставі відомостей з цього реєстру зобов'язаний зробити відмітку на примірнику іпотечного договору, що належить іпотекодержателю. При цьому нотаріус не має права вимагати додаткових документів та згоди іпотекодавця.

Посвідчення угод про відчуження майна(активів) банків, які виводяться з ринку, з приймаючим або переходним банком здійснюється відповідно до цього закону з урахуванням вимог Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Договори про встановлення довірчої власності, об'єктом якої є нерухоме майно, яке належить третім особам і стане власністю довірчого засновника після укладення такого договору, посвідчуються до моменту оформлення встановленого законодавством документа про право власності довірчого засновника на нерухомість.

Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»

61. Стаття 2. Визначення термінів

Стаття 2. Визначення термінів

	<p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>5) інвестор - особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;</p> <p>6²) недостатність майна банку — перевищення розміру зобов'язань банку відповідно до реєстру акцептованих вимог кредиторів над оціненою вартістю ліквідаційної маси банку, за винятком майна банку, що с предметом застави та використовується виключно для нозачергового задоволення вимог заставодержателя;</p> <p>11) приймаючий банк - банк, який не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного та який у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку приймає від неплатоспроможного банку частину або всі активи та зобов'язання, або всі зобов'язання, що гарантуються Фондом, з винадатою премії Фонду;</p> <p>13) продаж банку – продаж всіх акцій перехідного банку або неплатоспроможного банку;</p>	<p>1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>5) інвестор – держава в особі Міністерства фінансів, або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій, у разі прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, або особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку;</p> <p>виключити</p> <p>11) приймаючий банк - банк, який не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного, та який приймає участь у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку шляхом приймання від цього банку частини або всього майна(активів) та зобов'язань;</p> <p>...</p> <p>13) продаж банку – продаж інвестору всіх акцій або частини акцій, які йому не належать, перехідного банку або неплатоспроможного банку;</p> <p>...</p> <p>18) управління майном (активами) – вчинення Фондом юридичних та фактичних дій щодо володіння, користування та розпорядження (у тому числі дій щодо захисту прав власності) майном (активами) банку щодо якого здійснюється тимчасова адміністрація або ліквідація, за здійснення яких Фонд отримує плату у розмірі та порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.</p>
62.	<p>Стаття 4. Функції Фонду</p> <p>1. Основним завданням Фонду є забезпечення функціонування</p>	<p>Стаття 4. Функції Фонду</p> <p>1. Основним завданням Фонду є захист законних прав</p>

	<p><u>системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.</u></p> <p>2. На виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим Законом, здійснює такі функції:</p> <p>...</p> <p>8) здійснює процедуру виведення неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків, організовує відчуження всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку, продаж неплатоспроможного банку або створення та продаж переходного банку;</p> <p>...</p> <p>12) надає цільову позику банку для фінансування витрат для оплати роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 36, пунктів 7 і 8 частини другої статті 37 та частини четвертої статті 47 цього Закону, що здійснюються протягом дії тимчасової адміністрації;</p> <p>...</p> <p>відсутня</p>	<p>вкладників, забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, а також виведення неплатоспроможних банків з ринку, здійснення ліквідації банку.</p> <p>2. На виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим Законом, здійснює такі функції:</p> <p>...</p> <p>8) здійснює заходи щодо:</p> <p>підготовки до запровадження процедури виведення банку з ринку, у тому числі організаційні заходи щодо проведення відкритого конкурсу та визначення найменш витратного способу виведення банку з ринку;</p> <p>проведення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, у тому числі шляхом виконання плану врегулювання, здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків;</p> <p>...</p> <p>ВИКЛЮЧИТИ</p> <p>...</p> <p>15) під час виведення неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку вживає у визначеному Фондом порядку заходів, спрямованих на виявлення та документування діянь пов'язаних з таким банком осіб та інших осіб стосовно нього, дії або бездіяльність яких призвели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди та/або якими прямо або опосередковано отримано майнову вигоду.</p>
63.	<p>Стаття 9. Повноваження адміністративної ради Фонду та голови адміністративної ради Фонду</p> <p>1. Адміністративна рада Фонду здійснює такі повноваження:</p> <p>...</p> <p>6²⁾) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про обґрунтування вибору найменш витратного для Фонду способу виведення з ринку</p>	<p>Стаття 9. Повноваження адміністративної ради Фонду та голови адміністративної ради Фонду</p> <p>1. Адміністративна рада Фонду здійснює такі повноваження:</p> <p>...</p> <p>6²⁾) погоджує звіт виконавчої дирекції Фонду про обґрунтування вибору найменш витратного для Фонду способу виведення з ринку</p>

	<p>банку, що віднесений до категорії неплатоспроможних, та стан виконання плану врегулювання за попередній квартал до кінця першого місяця, що настає за звітним кварталом;</p> <p>...</p> <p>10) щорічно визначає аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;</p>	<p>...</p> <p>10) виконує функцію аудиторського комітету, у тому числі щорічно визначає аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду;</p>
64.	<p>Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду</p> <p>1. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення діяльності Фонду:</p> <p>...</p> <p>Відсутня</p> <p>...</p> <p>5. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері виведення неплатоспроможних банків з ринку:</p> <p>...</p> <p><u>8) погоджує умови відчуження всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань із урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону приймаючому банку, всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону з виплатою премії приймаючим банком, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або утворення переходіного банку, передачу йому всіх або частини активів та всіх або частини зобов'язань з урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону і його продажу інвестору;</u></p> <p><u>...</u></p> <p>відсутня</p> <p><u>10) затверджує звіт уповноваженої особи Фонду про виконання плану врегулювання і приймає рішення про припинення тимчасової адміністрації банку;</u></p>	<p>Стаття 12. Повноваження виконавчої дирекції Фонду</p> <p>1. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері забезпечення діяльності Фонду:</p> <p>...</p> <p><u>9¹) приймає рішення про звернення стягнення на заставлене майно (активи) банків за цільовою позикою Фонду або задоволення кредиторських вимог Фонду за рахунок майна (активів) банку;</u></p> <p>...</p> <p>5. Виконавча дирекція Фонду має такі повноваження у сфері виведення неплатоспроможних банків з ринку:</p> <p>...</p> <p><u>8) погоджує умови відчуження всіх або частини майна(активів) та всіх або частини зобов'язань, із урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону, приймаючому банку, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або утворення переходіного банку, передачу йому всіх або частини майна(активів) та всіх або частини зобов'язань, з урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону, і його продажу інвестору;</u></p> <p>...</p> <p><u>9¹) ухвалює рішення про надання кредиту переходіному банку відповідно до частини дванадцятої статті 41¹ цього Закону;</u></p> <p><u>10) затверджує звіт про виконання плану врегулювання;</u></p> <p><u>10¹) приймає рішення про припинення тимчасової</u></p>

	<p>Відсутня</p> <p>...</p> <p><u>15) затверджує ліквідаційний баланс та звіт уповноваженої особи Фонду про завершення ліквідаційної процедури;</u></p> <p>...</p> <p><u>17) за умови недостатності коштів у банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, проведенням заходів та залученням до роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 36, пунктів 7 і 8 частини другої статті 37 та частини четвертої статті 47 цього Закону, виконавча дирекція Фонду приймає рішення про надання цільової позики на покриття таких витрат банку за рахунок коштів Фонду.</u></p>	<p>адміністрації банку та затвердження звіту про здійснення тимчасової адміністрації;</p> <p>...</p> <p><u>15) затверджує ліквідаційний баланс та звіт про виконання ліквідаційної процедури;</u></p> <p>...</p> <p><u>17) затверджує висновок щодо фактів, дій, наслідком яких є настання неплатоспроможності банку, або його ліквідація, виявлених за результатами здійсненого аналізу фінансово-господарської діяльності такого банку.</u></p>
65.	<p>Стаття 16. Працівники Фонду</p> <p>....</p> <p>2. Працівникам Фонду за переліком посад, що затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:</p> <p>1) бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку (крім перехідного банку);</p> <p>...</p> <p>4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності.</p> <p>3. Працівники Фонду під час виконання покладених на Фонд функцій перебувають під захистом закону:</p> <p>2) образа працівника Фонду, опір його законним діям та/або вимогам, інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на працівника Фонду функцій, погроза вбивством, насильством та/або знищеннем чи пошкодженням його майна, а також погроза щодо його близьких родичів у зв'язку з виконанням цією особою посадових обов'язків тягнути за собою встановлену законом відповідальність.</p> <p>Майнова відповідальність Фонду, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки його працівників, може бути застрахована Фондом.</p>	<p>Стаття 16. Працівники Фонду</p> <p>....</p> <p>2. Працівникам Фонду за переліком посад, що затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:</p> <p>1) бути керівником, учасником або власником істотної участі банку, інших юридичних осіб, які є пов'язаними з банком особами (крім перехідного банку);</p> <p>...</p> <p>4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності, а також адвокатської діяльності.</p> <p>3. Працівники Фонду під час виконання покладених на Фонд функцій та в подальшому перебувають під захистом закону:</p> <p>2) образа працівника Фонду, опір його законним діям та/або вимогам, інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на працівника Фонду функцій, погроза вбивством, насильством та/або знищеннем чи пошкодженням його майна, а також погроза щодо його близьких родичів у зв'язку з виконанням цією особою посадових обов'язків тягнути за собою встановлену законом відповідальність.</p> <p>Майнова відповідальність Фонду, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки його працівників, може бути застрахована Фондом.</p>

	<p>застрахована Фондом.</p> <p>Життя та здоров'я членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду страхуються Фондом відповідно до законодавства, актів Фонду та договорів страхування.</p> <p>Шкода, заподіяна внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності Фонду (його працівників), у тому числі шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки членів виконавчої дирекції Фонду та/або уповноважених осіб Фонду, відшкодовується Фондом згідно із законодавством та страховими компаніями відповідно до умов договорів страхування (у разі їх укладення).</p> <p>норма відсутня</p> <p>5. Положення пунктів 1 і 2 частини третьої та частини четвертої цієї статті поширюються на консультантів та/або аудиторів, інших осіб, залучених Фондом та/або уповноваженою особою Фонду відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду до виконання функцій Фонду.</p>	<p>Фонд забезпечує правовий захист працівників Фонду, у тому числі після їх звільнення з Фонду або припинення цивільно-правових відносин з Фондом, шляхом надання їм правової допомоги адвокатами та іншими фахівцями у галузі права, у разі подання проти них позовів або їх участі в адміністративному чи кримінальному провадженні, що пов'язані з виконанням ними своїх повноважень у Фонді, за рахунок коштів Фонду;</p> <p>Фонд має право виступити застраводавцем за заставою як запобіжним заходом щодо його працівника (у тому числі після його звільнення з Фонду), підозрюваного чи обвинуваченого у вчиненні злочину.</p> <p>Фонд здійснює страхування від нещасних випадків, професійної відповідальності, членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду відповідно до законодавства, актів Фонду та договорів страхування.</p> <p>Шкода, заподіяна внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності Фонду (його працівників), у тому числі шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки членів виконавчої дирекції Фонду та/або уповноважених осіб Фонду, відшкодовується Фондом згідно із законодавством та страховими компаніями відповідно до умов договорів страхування (у разі їх укладення).</p> <p>Працівник Фонду зобов'язаний відмовитися від участі у прийнятті рішень (якщо він входить до колегіального органу Фонду)/приймати рішення (якщо він уповноважений на прийняття такого рішення), якщо конфлікт інтересів не дає йому змоги повною мірою виконувати свої обов'язки в інтересах Фонду.</p> <p>5. Положення пунктів 1 і 2 частини третьої та частини четвертої цієї статті поширюються на керівників переходного банку, створеного Фондом, консультантів та/або аудиторів, інших осіб, залучених Фондом та/або уповноваженою особою Фонду відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду до виконання функцій Фонду.</p>
66.	Стаття 18. Інформація для вкладників	Стаття 18. Інформація для вкладників

	<p>5. Фонд зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати, що передбачена законодавством для оформлення документа та/або надання інформації, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті неплатоспроможного банку таку інформацію щодо неплатоспроможного банку та банку, що знаходитьться в стадії ліквідації:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) річну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства; ... 7) про укладені договори між Фондом і третіми особами стосовно утримання і збереження активів банку, оцінки та реалізації майна банку, проведення аудиту, охорони майна та приміщеній банку. 	<p>5. Фонд зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати, що передбачена законодавством для оформлення документа та/або надання інформації, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті неплатоспроможного банку таку інформацію щодо неплатоспроможного банку та банку, що знаходитьться в стадії ліквідації:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) річну фінансову звітність відповідно до вимог законодавства; ... 7) про укладені договори між Фондом і третіми особами стосовно утримання і збереження активів банку, оцінки та реалізації майна банку, проведення аудиту, охорони майна та приміщеній банку. <p>6. Фонд, у встановленому ним порядку, розміщує на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті банку, що знаходиться в стадії ліквідації, відомості про боржників, які є пов'язаними із банком особами, що прострочили виконання зобов'язань (за основною сумою та відсотками) перед цим банком, а також вимоги банку до таких боржників. Опублікування таких відомостей не потребує отримання на це згоди боржника – фізичної особи, яка є пов'язаною із банком особою.</p>
67.	<p>Стаття 19. Джерела формування коштів Фонду</p> <p>1. Джерелами формування коштів Фонду є:</p> <p><u>10¹⁾) доходи від цільової позики, наданої банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, передбаченої пунктом 2 частини шостої статті 36, пунктами 7 і 8 частини другої статті 37 та частиною четвертою статті 47 цього Закону;</u></p> <p>Відсутня</p> <p>відсутня</p> <p>відсутня</p>	<p>Стаття 19. Джерела формування коштів Фонду</p> <p>1. Джерелами формування коштів Фонду є:</p> <p><u>10¹⁾) доходи від цільової позики, наданої банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та/або ліквідації;</u></p> <p><u>13¹⁾) доходи, отримані від надання кредиту переходному банку відповідно до частини дванадцятої статті 41¹ цього Закону;</u></p> <p>16) кошти, одержані Фондом в результаті стягнення шкоди (збитків) відповідно до частини п'ятої статті 52 цього Закону, відступлення права вимоги такої шкоди (вигоди);</p> <p>17) Кошти, що надійшли від банків, процедура тимчасової адміністрації або ліквідації здійснюється Фондом, в межах затверджених кошторисів витрат, на відшкодування витрат, понесених Фондом на виведення їх з ринку.</p>
68.	Стаття 20. Розпорядження коштами Фонду	Стаття 20. Розпорядження коштами Фонду

...
2. Кошти Фонду не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам коштів за вкладами відповідно до цього Закону;

2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі витрат Фонду, передбачених частиною воємою статті 39 цього Закону;

7) надання цільової позики банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності банку, передбачених пунктом 2 частини шостої статті 36, пунктами 7 і 8 частини другої статті 37 та частиною четвертою статті 47 цього Закону;

8) формування статутного капіталу переходного банку, спеціалізованої установи;

...

10) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом.

...
2. Кошти Фонду не включаються до Державного бюджету України, не підлягають вилученню і можуть використовуватися Фондом виключно для:

1) виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам коштів за вкладами відповідно до цього Закону;

2) покриття витрат, пов'язаних з виконанням покладених на Фонд функцій та повноважень, зокрема, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, у межах кошторису витрат Фонду, затвердженого адміністративною радою Фонду.

7) надання кредиту переходному банку, створеному з метою, визначену пунктом 2 частини шістнадцятої статті 42 цього Закону на підставі рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, у порядку та на умовах, визначених нормативно-правовими актами Фонду;

8) формування статутного капіталу переходного банку;

...

10) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом.

11) внесення застави як запобіжного заходу щодо працівника Фонду (у тому числі після його звільнення з Фонду), підозрюваного чи обвинуваченого у вчиненні злочину.

...

6. Кошти, одержані Фондом в результаті стягнення шкоди (збитків) відповідно до частини п'ятої статті 52 цього Закону, укладення мирової угоди або відступлення права вимоги такої шкоди (збитків), спрямовуються на задоволення вимог кредиторів банку, які виникли у зв'язку із нанесенням їм шкоди (збитків) внаслідок незадоволення їхніх вимог, у черговості та порядку, визначеними частинами першою та четвертою статті 52 цього Закону, після відшкодування витрат Фонду, понесених у

		зв'язку із стягненням шкоди, укладенням мирової угоди або у зв'язку з відступленням відповідних прав вимог.
69.	<p>Стаття 21. Початковий збір до Фонду</p> <p>1. Банк - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дати видачі банківецької ліцензії зобов'язаний сплатити до Фонду початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.</p>	<p>Стаття 21. Початковий збір до Фонду</p> <p>1. Банк - учасник Фонду протягом 30 календарних днів з дати набуття банком статусу учасника Фонду зобов'язаний сплатити до Фонду початковий збір у розмірі 1 відсотка свого статутного капіталу, крім випадків, передбачених цим Законом.</p>
70.	<p>Стаття 26. Гарантії за вкладом</p> <p>1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. <u>Фонд відшкодовує кошти в розмірі вкладу, включаючи відсотки, станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на цей день, незалежно від кількості вкладів в одному банку.</u> Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладами не може бути меншою 200000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладами.</p> <p>2. Вкладник має право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами.</p> <p>3. Фонд гарантує відшкодування коштів за вкладом, який вкладник має у банку, що в подальшому реорганізується шляхом перетворення, на тих самих умовах, що і до реорганізації.</p> <p>4. Фонд не відшкодовує кошти:</p> <p>4) розміщені на вклад у банку особою, яка є пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі прийняття Національним</p>	<p>Стаття 26. Гарантії за вкладом</p> <p>1. Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за його вкладом. Розрахунок суми відшкодування здійснюється на кінець дня, що передує дню початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на цей день, незалежно від кількості вкладів в одному банку. Сума граничного розміру відшкодування коштів за вкладами не може бути меншою 200 000 гривень. Адміністративна рада Фонду не має права приймати рішення про зменшення граничної суми відшкодування коштів за вкладами.</p> <p>2. Вкладник має право на одержання гарантованої суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду в межах граничного розміру відшкодування коштів за вкладами у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду.</p> <p>вилучається</p> <p>4. Фонд не відшкодовує кошти:</p> <p>4) розміщені на вклад у банку особою, яка є учасником банку, пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі</p>

	<p>банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - протягом року до дня прийняття такого рішення);</p> <p>11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.</p> <p>відсутнія</p> <p>5. Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до статті 36 цього Закону.</p> <p>6. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, на день початку процедури ліквідації банку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку.</p> <p>7. Фонд завершує виплату гарантованих сум відшкодування коштів за вкладами у день подання документів для внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб запису про ліквідацію банку як юридичної особи.</p>	<p>прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - протягом року до дня прийняття такого рішення);</p> <p>11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.</p> <p>^{11¹)} за вкладом, задоволення вимог за яким зупинено відповідно до законодавства у сфері запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження збройного знищенні.</p> <p>5. Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на кінець дня, що передує дню початку процедури виведення Фондом банку з ринку відповідно до статті 36 цього Закону.</p> <p>6. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, на кінець дня, що передує дню початку процедури ліквідації Фондом банку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку.</p> <p>вилючити</p>
71.	<p>Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами</p> <p>1. Уповноважена особа Фонду складає перелік рахунків вкладників та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за вкладами за рахунок коштів Фонду відповідно до вимог цього Закону</p>	<p>Стаття 27. Порядок визначення вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладами</p> <p>1. Фонд або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй відповідних повноважень складає перелік рахунків вкладників та визначає розрахункові суми відшкодування коштів за вкладами</p>

<p><u>та нормативно-правових актів Фонду станом на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку.</u></p> <p><u>Нарахування відеотків за вкладами припиняється у день початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - у день прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку).</u></p> <p>2. Уповноважена особа Фонду протягом 15 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку формує:</p> <p style="padding-left: 40px;">відсутнія</p> <p>3. Виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр відшкодувань вкладникам для здійснення виплат відповідно до <u>наданого уновноваженою особою Фонду</u> переліку рахунків, за якими вкладник має право на відшкодування коштів за рахунок коштів Фонду. <u>Фонд не пізніше ніж через 20 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку розмішує оголошення про нечаток відшкодування коштів вкладникам на офіційному веб-сайті Фонду.</u></p>	<p>за рахунок коштів Фонду відповідно до вимог цього Закону та нормативно-правових актів Фонду станом на кінець дня, що передує дню початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - станом на кінець дня, що передує дню початку процедури ліквідації Фондом банку).</p> <p>Нарахування процентів за вкладами припиняється з дня початку процедури виведення Фондом неплатоспроможного банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку).</p> <p>2. Фонд або уповноважена особа Фонду у разі делегуванні відповідних повноважень протягом 15 робочих днів з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку формує:</p> <p>4¹) перелік рахунків вкладників, фінансові операції по яких зупинено відповідно до законодавства у сфері запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;</p> <p>3. Виконавча дирекція Фонду затверджує реєстр відшкодувань вкладникам для здійснення виплат відповідно до переліку рахунків, за якими вкладник має право на відшкодування коштів за рахунок коштів Фонду. <u>Фонд не пізніше 20 робочого дня з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі ліквідації банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" – не пізніше 20 робочого дня з дня початку процедури ліквідації Фондом банку) розмішує оголошення про відшкодування коштів за вкладами у межах гарантованої суми відшкодування.</u></p>
72. Стаття 28. Розрахунки з вкладниками	Стаття 28. Розрахунки з вкладниками

	<p><u>1. Фонд розпочинає виплату відшкодування коштів у національній валюті України в порядку та у черговості, встановлених Фондом, не пізніше 20 робочих днів (для банків, база даних про вкладників яких містить інформацію про більше ніж 500000 рахунків, - не пізніше 30 робочих днів) з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку.</u></p> <p><u>2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування через банки-агенти, що здійснюють такі виплати в готівковій або безготівковій формі (за вибором вкладника).</u></p> <p><u>3. Фонд не пізніше наступного дня після закінчення визначеного цим Законом строку ліквідації банку розмішує на офіційному веб-сайті Фонду оголошення про завершення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування.</u></p>	<p><u>1. Фонд розпочинає відшкодування коштів у національній валюті України в порядку, встановленому Фондом, не пізніше 20 робочих днів (для банків, база даних про вкладників яких містить інформацію про більше ніж 500000 рахунків), - не пізніше 30 робочого дня з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі ліквідації банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" – не пізніше 20 робочого дня з дня початку процедури ліквідації банку).</u></p> <p><u>2. Фонд здійснює виплату гарантованих сум відшкодування або через банки-агенти, що здійснюють такі виплати в готівковій чи безготівковій формі (за вибором вкладника) або в інший спосіб, визначений Фондом, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.</u></p> <p><u>3. Фонд припиняє виплату гарантованих сум відшкодування коштів за вкладами у день подання документів для внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про припинення банку, але не пізніше спливу 1096 дня (у випадку ліквідації системно важливого банку не пізніше спливу 1830 дня) з дня початку процедури ліквідації банку та розмішує на офіційному веб-сайті Фонду оголошення про припинення Фондом виплат гарантованої суми відшкодування.</u></p>
73.	<p>Стаття 29. Набуття Фондом права кредитора банку</p> <p>1. Фонд набуває прав кредитора банку:</p> <p><u>1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку (включаючи пункти 3-5 частини другої статті 27 цього Закону) на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, у тому числі на суму цільової позики, наданої банку протягом дії тимчасової адміністрації, та на суму наданої Фондом приймаючому або переходільному банку фінансової підтримки;</u></p> <p><u>2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку, здійснених у межах кінторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів банку, що</u></p>	<p>Стаття 29. Набуття Фондом права кредитора банку</p> <p>1. Фонд набуває прав кредитора банку:</p> <p><u>1) на загальну суму, що підлягає відшкодуванню вкладникам такого банку (включаючи пункти 3-5 частини другої статті 27 цього Закону) на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, та на суму наданих Фондом приймаючому або переходільному банку фінансової підтримки, кредиту;</u></p> <p><u>вилучається</u></p>

	<p>ліквідується;</p> <p>2. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд набуває прав кредитора:</p> <p>2) на суму сплачених Фондом витрат, пов'язаних з процедурою ліквідації банку, які здійснені у межах канторису витрат, затвердженого адміністративною радою Фонду, у тому числі щодо консолідованого продажу активів банку, що ліквідується;</p> <p>3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до Фонду, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих до дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.</p>	<p>2. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", Фонд набуває прав кредитора:</p> <p>вилучається</p> <p>3) на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до Фонду, а також на суму заборгованості із сплати зборів, пені та/або штрафів до Фонду, нарахованих на кінець дня, що передує дню запровадження процедури ліквідації.</p>
74.	<p>Стаття 34. Запровадження тимчасової адміністрації</p> <p>...</p> <p>5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти банком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.</p>	<p>Стаття 34. Запровадження тимчасової адміністрації</p> <p>...</p> <p>5. Під час тимчасової адміністрації Фонд має повне і виняткове право управляти банком відповідно до цього Закону, нормативно-правових актів Фонду та вживати дії, передбачені планом врегулювання.</p> <p>6. Розпочата процедура виведення неплатоспроможного банку з ринку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних актів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку.</p>
75.	<p>Стаття 36. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації</p> <p>1. З дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку призупиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Фонд набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.</p> <p>...</p> <p>4. Початок тимчасової адміністрації не є підставою для</p>	<p>Стаття 36. Наслідки запровадження тимчасової адміністрації</p> <p>1. З дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку призупиняються всі повноваження органів управління та контролю банку. Фонд набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення.</p> <p>...</p> <p>4. Початок тимчасової адміністрації або будь-які дії, що</p>

припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують господарську діяльність банку, зокрема договорів про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

1) задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку;
....

5) нарахування відсотків за зобов'язаннями банку перед вкладниками та кредиторами.

6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо:

1) виплати коштів за вкладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Вклади в іноземній валуті перераховуються в національну валюту України за

вживаються Фондом на виконання плану врегулювання, не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують операційну та господарську діяльність банку, зокрема договорів з платіжними системами, на клірингові, розрахункові послуги, про оренду нерухомого майна, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони тощо.

Приймаючий/ перехідний банк є правонаступником неплатоспроможного банку за такими переданими договорами з моменту відчуження/передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку. Такі договори виконуються на тих саме умовах, які були укладені з банком до часу визнання його неплатоспроможним. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд, приймаючий/перехідний банк, неплатоспроможний банк мають право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

5. Під час тимчасової адміністрації не здійснюється:

1) задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку;
2¹) накладення нових обтяжень чи обмежень на майно(активи)
(у тому числі арештів, заборони прийняття рішень про продаж або про вчинення інших дій);
...

5) нарахування відсотків за зобов'язаннями банку перед вкладниками та кредиторами.

6) заміна кредитора у зобов'язанні банку на договірній основі, крім випадків передачі всіх або частини майна(активів) та зобов'язань приймаючому або перехідному банку.

6. Обмеження, встановлене пунктом 1 частини п'ятої цієї статті, не поширюється на зобов'язання банку щодо:

1) виплати коштів за вкладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Вклади в іноземній валуті перераховуються в

офиційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до цієї статті.

...

8. Дія Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» на банки не поширюється.

9. Протягом періоду виведення банку з ринку та/або ліквідації банку Фонд має право користуватися технічними можливостями такого банку (технічними засобами, серверами, кол-центром, приміщенням тощо) з метою мінімізації своїх витрат.

відсутні

національну валюту України за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на кінець дня, що передує дню початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених частиною другою статті 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - станом на кінець дня, що передує дню початку процедури ліквідації Фондом банку).

...

6¹. Обмеження, встановлені пунктами 1 та 5 частини п'ятої цієї статті, не поширюються на зобов'язання (крім зобов'язань перед пов'язаними з банком особами) системно важливого банку, віднесеноного Національним банком до категорії неплатоспроможних.

8. Дія Кодексу України з процедури банкрутства на банки не поширюється.

9. Протягом періоду виведення банку з ринку та/або ліквідації банку Фонд має право користуватися технічними можливостями такого банку (технічними засобами, серверами, кол-центром, приміщенням тощо) з метою мінімізації своїх витрат.

10. Визнання банку неплатоспроможним є підставою для зупинення, на строк тимчасової адміністрації та/або до дати укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку, внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку та/або відповідного власника цінних паперів неплатоспроможного банку, крім дій, які здійснюються на вимогу Фонду відповідно до цього Закону. На вимогу Фонду з метою виконання плану врегулювання внесення необхідних змін до системи депозитарного обліку цінних паперів такого банку здійснюється відповідними депозитарними установами невідкладно (негайно).

11. Відчуження або передача всіх або частини майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого/ перехідного банку, після затвердження плану

врегулювання, який передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 2,3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, здійснюється відповідно до статей 40 та 42 Закону, з такими особливостями:

дозволи, погодження, згоди, отримання яких передбачено законодавством та є необхідними в процесі відчуження або передачі майна(активів) на користь приймаючої сторони, крім тих які передбачені цим Законом, вважаються отриманими/наданими;

вимоги щодо обов'язкового нотаріального посвідчення правочинів з майном (активами) неплатоспроможного банку не застосовуються;

положення законодавства щодо обмеження строків внесення інформації до державних реєстрів про права на майно(актив) неплатоспроможного банку (у тому числі щодо накладених обтяжень на таке майно(активи) не застосовуються;

положення законодавства про переважне право на придбання частки не застосовується;

приймаючий/ переходний банк, якому були відчужені або передані майно(активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку має провести верифікацію та ідентифікацію осіб, майно(активи) та зобов'язання, яких були передані з неплатоспроможного банку, протягом 180 днів з дня передачі;

майно(активи), які включені у реєстри на передачу, але не були відчужені або передані на користь приймаючого/ переходного банку на підставі договору(ів)(змішаного договору /акту(ів) приймання-передачі, можуть передаватися на підставі договору(ів) в управління приймаючому/перехідному банку. У такому випадку таке майно(активи) не включаються до ліквідаційної маси неплатоспроможного банку протягом строку, визначеного таким(и) договором(ами). Приймаючий/перехідний банк, Фонд і неплатоспроможний банк вживають заходів для усунення причин, що перешкоджають відчуженню або передачі, та після їх усунення відчужують або передають майно(активи) на користь приймаючого/перехідного банку відповідно до

		<p>договору(ів) (змішаного договору), укладеного відповідно до статті 40 цього Закону або акту(ів) приймання-передачі; отримання приймаючим/перехідним банком дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію у разі передачі майна(активів) та зобов'язань не вимагається.</p> <p>Положення цієї частини не застосовуються у разі відчуження в подальшому приймаючим/перехідним банком переданих майна (активів).</p>
76.	<p>Стаття 38. Заходи щодо забезпечення збереження активів банку, запобігання втрати майна та збитків банку</p> <p>...</p> <p>2. Протягом дії тимчасової адміністрації Фонд зобов'язаний забезпечити перевірку правочинів (у тому числі договорів), вчинених (укладених) банком протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації банку, на предмет виявлення правочинів (у тому числі договорів), що є нікчемними з підстав, визначених частиною третьою цієї статті.</p> <p>3. Правочини (у тому числі договори) неплатоспроможного банку є нікчемними з таких підстав:</p> <p>...</p> <p>9) здійснення банком, віднесенним до категорії проблемних, операцій, укладення (переоформлення) договорів, що призвело до збільшення витрат, пов'язаних з виведенням банку з ринку, з порушенням норм законодавства.</p> <p>...</p> <p>8. Фонд припиняє протягом тимчасової адміністрації у банку здійснення операцій за правочином (у тому числі договором), вчиненим (укладеним) банком з окремим кредитором чи іншою особою, якщо такий правочин (у тому числі договір) спричиняє або може спричинити надання переваги одному кредитору перед іншим в частині задоволення вимог, зокрема за наявності однієї з таких умов:</p> <p>...</p> <p>відсутня</p>	<p>Стаття 38. Заходи щодо забезпечення збереження майна(активів) банку, запобігання втрати майна(активів) та збитків банку, в якому здійснюється тимчасова адміністрація або ліквідація</p> <p>...</p> <p>2. Протягом дії тимчасової адміністрації або ліквідації Фонд забезпечує перевірку правочинів (у тому числі договорів), вчинених (укладених) банком протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації або ліквідації банку, на предмет виявлення правочинів (у тому числі договорів), що є нікчемними з підстав, визначених частиною третьою цієї статті.</p> <p>3. Правочини (у тому числі договори) неплатоспроможного банку є нікчемними з таких підстав:</p> <p>...</p> <p>9) здійснення банком операцій, укладення (переоформлення) договорів, що призвело до збільшення витрат, пов'язаних з здійсненням тимчасової адміністрації або ліквідації банку, з порушенням норм законодавства.</p> <p>...</p> <p>8. Фонд припиняє протягом тимчасової адміністрації або ліквідації у банку здійснення операцій за правочином (у тому числі договором), вчиненим (укладеним) банком з окремим кредитором чи іншою особою, якщо такий правочин (у тому числі договір) спричиняє або може спричинити надання переваги одному кредитору перед іншим в частині задоволення вимог, зокрема за наявності однієї з таких умов:</p> <p>...</p>

		<p>^{8¹}. Фонд самостійно або шляхом залучення третіх осіб (за договором) проводить дослідження фінансово-господарської діяльності банку, що виводиться з ринку, або ліквідується з метою визначення розміру завданої банку шкоди (збитку) від дій пов'язаних з таким банком осіб та інших осіб, дії або бездіяльність яких привели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди та/або якими прямо або опосередковано отримано майнову вигоду.</p>
77.	<p>Стаття 39. План врегулювання</p> <p>...</p> <p>3. План врегулювання має, зокрема, містити:</p> <p>4) умови та строки ліквідації банку.</p> <p>4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.</p> <p>...</p> <p>відсутня</p> <p>...</p> <p>6. Фонд вживає будь-яких заходів на виконання плану врегулювання без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів (вкладників) банку. Учасники, кредитори (вкладники) банку не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання.</p>	<p>Стаття 39. План врегулювання</p> <p>...</p> <p>3. План врегулювання має, зокрема, містити:</p> <p>4) умови та строки виконання ліквідаційної процедури банку.</p> <p>4. Після затвердження плану врегулювання тимчасова адміністрація та/або ліквідація банку здійснюються на підставі і на виконання плану врегулювання.</p> <p>...</p> <p>Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, інші міністерства та державні установи, та підпорядковані їм підприємства та організації, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національний депозитарій України, Національний банк України та Фонд зобов'язані координувати свою діяльність та здійснювати відповідні дії у межах своїх повноважень з метою виконання плану врегулювання, у тому числі у разі участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку. Фонд має право здійснювати всі необхідні дії для виконання плану врегулювання, незважаючи на положення інших законів та кодексів.</p> <p>6. Незалежно від положень інших законів, нормативно-правових актів, статутів, договорів чи проспектів, Фонд здійснює свої повноваження та вживає необхідних заходів на виконання плану врегулювання, у тому числі за участі держави:</p> <p>без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів, контрагентів неплатоспроможного або приймаючого/перехідного банку за будь-якими договорами.</p>

	<p><u>9. У разі виконання плану врегулювання, що передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 2-4 частини другої цієї статті, виконавча дирекція Фонду може прийняти рішення про передачу залишків активів, що потенційно можуть бути реалізовані, та зобов'язань спеціалізованої установі. Рента активів спирається уповноваженою особою Фонду або передається іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності. У такому разі тимчасова адміністрація припиняється, а процедура ліквідації неплатоспроможного банку триває не більше трьох місяців.</u></p> <p><u>Протягом ліквідації банку Фонд вживає виключно заходів для збереження документів та припинення банку як юридичної особи. Проведення інвентаризації та інших дій від Фонду не вимагається.</u></p> <p><u>Спеціалізована установа зобов'язана вжити заходів до продовження поганення заборгованості кредиторів неплатоспроможного банку за рахунок отриманих активів.</u></p> <p><u>У разі якщо після закінчення трьох років з дня передачі активів та зобов'язань такі активи було неможливо реалізувати, вони спираються та/або передаються спеціалізованою установою іншим особам у порядку благодійної діяльності, а вимоги, не задоволені за недостатністю активів неплатоспроможного банку, вважаються поганеними, про що повідомляється Фонд.</u></p>	<p>Учасники, кредитори банку, контрагенти банку за будь-якими договорами не мають права вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання. виключити</p>
78.	<p>Стаття 39¹. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку</p> <p>1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами 3-5 частини другої статті 39 цього Закону, встановлюється актами Фонду.</p> <p>...</p> <p>7. Відкритий конкурс проводиться серед попередньо кваліфікованих осіб, включених до переліку, який формується Національним банком України, у порядку, встановленому</p>	<p>Стаття 39¹. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку</p> <p>1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами 2 - 5 частини другої статті 39 цього Закону, встановлюється нормативно- правовими актами Фонду.</p> <p>...</p> <p>7. Відкритий конкурс проводиться серед приймаючих банків, а також попередньо кваліфікованих осіб, включених до переліку, який формується Національним банком України, у порядку, встановленому</p>

	Національним банком України за погодженням з Фондом.	Національним банком України за погодженням з Фондом.
79.	<p>Стаття 40. Особливості передачі активів і зобов'язань неплатоспроможного банку</p> <p>...</p> <p><u>5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаочому банку за їх балансовою вартістю (з можливістю винести премії з боку покупця) на підставі договору про переведення боргу за реєстром договорів з відповідними кредиторами (вкладниками). Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.</u></p> <p>6. Передача прав грошової вимоги банку здійснюється на підставі договору про відступлення права вимоги за реєстром договорів про здійснення активних операцій та договорів забезпечення. При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо боржників, вимоги до яких передані відповідно до договору про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.</p> <p>7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи укладалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі....</p> <p>відсутнія</p>	<p>Стаття 40. Особливості передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку</p> <p>...</p> <p><u>5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаочому банку за їх балансовою вартістю на підставі договору про переведення боргу за реєстром зобов'язань. Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди осіб, зобов'язання перед якими передаються. При цьому внесення змін до договорів з цими особами не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед такими кредиторами неплатоспроможного банку.</u></p> <p>6. Передача майна (активів) неплатоспроможного банку здійснюється на підставі договорів про передачу майна(активів) та/або договорів про відступлення права вимоги за реєстром майна (активів). При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо майна(активів), яке передається відповідно до договорів про передані відповідно до договорів про передачу майна(активів) та/або про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається.</p> <p>7. Договори, визначені частинами п'ятою та шостою цієї статті, можуть бути укладені у вигляді одного документа (змішаного договору) і не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи укладалися договори, права і обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.</p> <p>З моменту підписання цих договорів приймаючий банк набуває всіх прав на майно(активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, права і обов'язки за якими передаються відповідно до укладених договорів.</p> <p>Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно</p>

	<p>(активи), у тому числі обтяжень на таке майно(активи) або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), здійснює державну реєстрацію на підставі цих договорів або витягів з них, засвідчених керівником приймаючого банку. Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи) не має права вимагати при здійсненні реєстрації інші документи, що підтверджують набуття права на майно(активи), ніж ті, які визначені цим Законом.</p> <p>8. Приймаючий банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким відчуженням.</p> <p>...</p> <p>10. Фонд наступного дня після підписання договорів відчуження майна (активів) та зобов'язань подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.</p> <p>...</p> <p>Після укладення договорів, визначених частиною п'ятою та шостою цієї статті:</p> <p>1) учасники, боржники, кредитори (крім Фонду) неплатоспроможного банку або його контрагенти за будь-якими договорами, у тому числі права і обов'язки щодо яких не передані приймаючому банку не можуть вимагати позбавлення приймаючого банку прав на передані йому майно(активи) або зменшення обсягу таких прав, та</p> <p>2) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від приймаючого банку відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь приймаючого банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.</p>
--	---

	<p>ринку.</p> <p>Зазначені в цій частині норми застосовуються у разі, якщо приймаючий банк прийняв активи та зобов'язання неплатоспроможного банку відповідно до вимог цього Закону.</p>	<p>ВИКЛЮЧИТИ</p>
80.	<p>Стаття 41. Особливості продажу неплатоспроможного банку</p> <p>...</p> <p><u>3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:</u></p> <p>1) Фонд відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником банку, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (пайі);</p> <p>2) Фонд зобов'язаний прийняти рішення про зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку у разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У разі від'ємного розміру регулятивного капіталу статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;</p> <p>3) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;</p> <p>4) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.</p>	<p>Стаття 41. Особливості продажу неплатоспроможного банку</p> <p><u>3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:</u></p> <p>1) Фонд відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником, пов'язаною з банком особою, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (пайі);</p> <p>2) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;</p> <p>3) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.</p> <p>4) Фонд зобов'язаний прийняти рішення та вжити заходів щодо зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку у разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У цьому випадку, статутний капітал банку визначається рівним одній гривні.</p> <p>5) Фонд має право прийняти рішення про проведення додаткової емісії акцій шляхом конвертації зобов'язань банку перед пов'язаними з банком особами, в акції банку</p> <p>6) Фонд здійснює зменшення/ збільшення статутного капіталу у випадках визначених цим Законом , у спрощеному порядку, та з урахуванням таких особливостей:</p> <p>повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів не здійснюється, проекти порядку денного не надсилаються і не розміщаються, повноваження загальних зборів виконуються</p>

Фондом одноосібно. Рішення Фонду з питань, що належать до компетенції загальних зборів, оформлюється ним письмово (у формі рішення). Таке рішення Фонду має статус протоколу загальних зборів акціонерного товариства.;

згода акціонерів, кредиторів або контрагентів неплатоспроможного банку за будь-якими договорами на зменшення/збільшення статутного капіталу такого банку не вимагається;

положення законодавства щодо переважного права акціонерів на придбання акцій, а також про максимальну кількість акціонерів приватного акціонерного товариства не застосовуються;

аудитор (аудиторська фірма) та суб'єкт оціночної діяльності не залишаються;

положення законодавства щодо обов'язковості визначення ринкової вартості майна(активів) банку та акцій банку не застосовуються;

копія зареєстрованого проспекту емісії акцій (або змін до нього) акціонерам та особам, які є учасниками розміщення акцій не надається;

банк звільняється від сплати державного мита;

Фонд здійснює конвертацію зобов'язань неплатоспроможного банку перед визначеними цим Законом кредиторами в акції без визначення їх ділової репутації та попереднього погодження набуття, збільшення істотної участі;

дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження Національним банком України та на реєстрацію державному реєстратору вважається датою погодження змін Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

дата фактичного подання документів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску акцій з урахуванням розміщених акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку вважається датою реєстрації випуску акцій неплатоспроможного банку. Підтвердженням фактичного

....

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку та їх передачі інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції банку, та такі акції не можуть бути витребувані у нього на користь попереднього власника; та

2) попередній власник акцій банку не має права вимагати від інвестора відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті придбання інвестором акцій банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.

~~Зазначені у цій частині норми застосовуються у разі, якщо інвестор здійснив придбання акцій неплатоспроможного банку відповідно до вимог цього Закону.~~

подання належних документів вважається наявність відмітки Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про прийняття документів (реєстраційний індекс);

дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційний індекс);

усі реєстраційні дії здійснюються державним реєстратором за місцезнаходженням Фонду.

...

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку та їх передачі інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції банку, та такі акції не можуть бути витребувані у нього на користь попереднього власника; та

2) попередній власник акцій банку не має права вимагати від інвестора відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті придбання інвестором акцій банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та виведення його з ринку.

Виключити

	<p>Відсутня</p>	<p>14. Усі або частина повноважень Фонду, визначених у цій частині, можуть бути делеговані Фондом уповноважений особі Фонду.</p>
81.	<p>Стаття 41¹. Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави</p> <p>1. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій (крім санаційного банку) (далі - державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям, визначенім Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України у спосіб, визначений пунктами 3-5 частини другої статті 39 цього Закону.</p> <p><u>Виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється протягом двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку. Фонд протягом двох календарних днів під час виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, за поданням Міністерства фінансів України призначає членів правління та ради банку.</u></p> <p><u>Положення статті 7 Закону України "Про банки і банківську діяльність" поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті, якщо держава набула право власності на 100 відсотків акцій такого банку, і починають застосовуватися через один рік після набуття державою права власності на 100 відсотків акцій такого банку.</u></p> <p><u>Держава набуває право власності на акції банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відсточення платежу в порядку, встановленому цією статтею.</u></p> <p><u>Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб зобов'язані своєчасно вжити всіх необхідних заходів та вчинити</u></p>	<p>Стаття 41¹. Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави</p> <p>1. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій (далі - державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям, визначенім Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України у спосіб, визначений пунктами 2- 5 частини другої статті 39 цього Закону та частини дванадцятої цієї статті.</p> <p><u>Виведення неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України, у разі підтвердження Радою з фінансової стабільності своїм рішенням наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи країни.</u></p> <p><u>Заходи, визначені планом врегулювання, в частині передачі всіх або частини майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку до переходного/приймаючого банку, та продаж акцій банку при виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюються у строк :</u></p> <p><u>не більше семи календарних днів з дня початку ліквідації неплатоспроможного банку, наступного за днем отримання Фондом рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у разі виведення банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 2 частини другої статті 39 Закону;</u></p> <p><u>не більше семи календарних днів з дня, наступного за днем отримання Фондом рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у</u></p>

всі необхідні дії для забезпечення належної комунікації між собою, іншими органами державної влади та установами (у тому числі учасниками депозитарної системи України), а також своєчасно підготувати документи та прийняти рішення, необхідні для забезпечення виконання вимог цієї статті.

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, держава виступає інвестором.

Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави здійснюється за рахунок державного бюджету та/або коштів державного банку.

2. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 3 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються обсяг активів і зобов'язань.

Для здійснення Фондом заходів щодо передачі активів та зобов'язань неплатоспроможного банку майно або грошові суми неплатоспроможного банку, на яке накладено обтяження (у тому числі публічні) та обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, передається з письмовим повідомленням особи, в інтересах якої накладено арешт, уповноваженою особою Фонду. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими.

3. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються спосіб виведення банку з ринку за участю держави та розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб на акції додаткової емісії. Ця пропозиція повинна також містити розрахунок

спосіб, визначений пунктами 3 та 4 частини другої статті 39 Закону;

не більше двох календарних днів з дня, наступного за днем отримання Фондом рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39.

2. Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави здійснюється за рахунок державного бюджету та/або коштів державного банку.

3. Вимоги, встановлені Національним банком України, щодо обов'язкових нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України до банку, акцій якого придбала держава відповідно до цієї статті, а також банку, який прийняв майно(активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку відповідно до цієї статті, застосовуються через 3 місяці після набуття державою права власності на акції такого банку або після прийняття майна(активів) та зобов'язань таким банком.

4. Держава набуває право власності на акції переходного або неплатоспроможного банку після укладення договору купівлі-продажу акцій, з оплатою акцій на умовах відстрочення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

5. Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, інші підпорядковані їм підприємства, установи та організації, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національний депозитарій України, Національний банк України та Фонд зобов'язані своєчасно вжити всіх необхідних заходів та вчинити всі необхідні дії для забезпечення належної комунікації між собою, іншими органами державної влади та установами (у тому числі учасниками депозитарної системи України), а також своєчасно підготувати документи та прийняти рішення, необхідні для забезпечення виконання вимог цієї статті.

Кабінет Міністрів України, у разі якщо наступні дні після

можливої потреби у додатковій капіталізації банку з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України

4. У день прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку копія рішення передається до Фонду. Про прийняте рішення Кабінет Міністрів України повідомляє на своєму офіційному веб-сайті не пізніше наступного дня після дня запровадження тимчасової адміністрації.

У день отримання такого рішення Фонд у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, повинен затвердити план врегулювання для виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений рішенням Кабінету Міністрів України, без пошуку інших інвесторів.

Фонд у день отримання рішення Кабінету Міністрів України перед здійсненням капіталізації банку за участю держави приймає рішення про застосування міжнародно визнаної аудиторської фірми для проведення у тримісячний строк оцінки фінансового стану банку, визначення капіталу банку та потреби у його додатковій капіталізації з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

5. У день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до пункту 4 частини другої статті 39 цього Закону Фонд вживає заходів для утворення перехідного банку відповідно до частини сімнадцятої статті 42 цього Закону, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи і видачі банківської ліцензії у строки і порядку, визначені статтею 42 цього Закону.

У разі якщо наступні дні після прийняття зазначеного рішення є вихідними, Кабінет Міністрів України забезпечує роботу протягом двох наступних календарних днів усіх юридичних та фізичних осіб (у тому числі працівників), необхідних для утворення перехідного банку, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи.

Оцінка майна (активів), що передається перехідному банку, і

прийняття рішення є вихідними, забезпечує роботу протягом цих вихідних днів усіх юридичних та фізичних осіб (у тому числі працівників), необхідних для підготовки та організації передачі всіх або частини майна(активів) та зобов'язань приймаючому/перехідному банку та продажу акцій банку державі.

6. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктами 2 та 3 частини другої статті 39 цього Закону, державний банк виступає приймаючим банком.

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, держава в особі Міністерства фінансів України, виступає інвестором.

7. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави на зобов'язання банку не поширюються обмеження, встановлені пунктом 1 частини 5 статті 36 цього Закону (крім обмежень щодо зобов'язань перед пов'язаними з неплатоспроможним банком особами), у тому числі не зупиняється виконання розрахункових та касових банківських документів банку в межах лімітів, визначених виконавчою дирекцією Фонду (крім операцій із пов'язаними з цим банком особами).

Фонд, у разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, має право на підставі окремого рішення Кабінету Міністрів України встановити за пропозицією Національного банку України обмеження, визначені пунктом 1 частини 5 статті 36 цього Закону.

Не обмежуючи положень статей 40 та 42, зокрема щодо придбання права власності на передані майно(активи) та зобов'язання, сторони, визначені у договорі(ах) (змішаному договорі)/актах, укладених відповідно до статей 40 та 42 цього Закону, забезпечують протягом двох місяців з дня відчуження/передачі внесення_відповідних змін до укладених договорів (змішаного договору)/актів, реєстрів відчужених

потреба банку у капіталі визначаються відповідно до положень та строків, зазначеніх у частині четвертій цієї статті.

Майно (активи) неплатоспроможного банку, що передається до перехідного банку, у разі, якщо його справедлива вартість, визначена за результатами оцінки аудиторською фірмою, є меншою, ніж його балансова вартість, може бути повернуто банком до неплатоспроможного банку протягом двох місяців після завершення оцінки. Фонд та банк можуть укласти договір про компенсацію різниці цієї вартості за рахунок передачі іншого майна (активів) такого неплатоспроможного банку, що буде погоджено банком, або шляхом надання неплатоспроможним банком компенсації різниці у вартості іншими фінансовими інструментами чи майном.

Фонд має право укласти договір з перехідним банком для управління майном (активами), що не передається перехідному банку, який повинен після набуття державою права власності на акції банку передбачати можливість Міністерства фінансів України змінювати умови та перелік активів, що передаються в управління.

6. У день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку відповідно до пункту 5 частини другої статті 39 цього Закону Фонд у строки, встановлені цією частиною, вживає заходів до додаткового розміщення акцій нової емісії за таких умов:

1) повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів не здійснюється;

2) у строк не пізніше двох робочих днів після прийняття загальними зборами рішення про збільшення статутного капіталу неплатоспроможного банку здійснюється укладення уповноваженою особою Фонду договорів від імені пов'язаних осіб такого банку про придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку;

3) повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів для прийняття рішень про затвердження результатів розміщення акцій не здійснюється;

4) дата подання рішення про розміщення акцій додаткової емісії та змін до статуту неплатоспроможного банку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації

майна(активів) та зобов'язань/передачі майна(активів) та зобов'язань, з урахуванням інформації про проведені операції, у тому числі отриманої від платіжних систем, та з урахуванням фактичних залишків на рахунках на дату їх відчуження.

У разі, якщо інформація про проведені операції свідчить про перевищення фактичних залишків на рахунках клієнтів або встановлених лімітів після дати відчуження/передачі, приймаючий/перехідний банк набуває право вимоги до відповідного клієнта, а клієнт набуває зобов'язання повернути визначену банком суму коштів.

У разі, якщо інформація про проведені операції свідчить про те, що зобов'язання приймаючого/перехідного банку перед клієнтом після дати відчуження/передачі є більшими, ніж фактично передані залишки на рахунках, приймаючий/перехідний банк набуває зобов'язання повернути відповідну суму коштів клієнту, а клієнт набуває право вимоги до приймаючого/перехідного банку на таку суму коштів.

8. Виведення з ринку неплатоспроможного банку за участі держави здійснюється з урахуванням наступного:

1) активи неплатоспроможного банку передаються на користь приймаючого/перехідного банку за вартістю, визначеною з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових активів Національного банку України;

2) зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому/перехідному банку з урахуванням черговості, встановленої статтею 52 Закону;

3) зобов'язання державного банку, який визнаний неплатоспроможним банку, перед державними підприємствами, підприємствами, у яких держава володіє часткою, органами державної влади та підвідомчими їм підприємствами та організаціями, іншими державними банками не вважаються зобов'язаннями перед пов'язаними з таким банком osobами.

Не підлягають передачі до приймаючого/перехідного банку:

випуску акцій;

5) дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження Національним банком України та на реєстрацію державному реєстратору вважається датою погодження змін Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

6) дата фактичного подання документів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску акцій з урахуванням розміщених акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку вважається датою реєстрації випуску акцій неплатоспроможного банку. Підтвердженням фактичного подання належних документів вважається наявність відмітки Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про прийняття документів (реєстраційний індекс);

7) дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційний індекс).

До здійснення внеску до статутного капіталу Фонд:

зобов'язаний повністю сформувати резерви банку на покриття збитків за активними банківськими операціями, у тому числі з урахуванням ризиків неповернення кредитів пов'язаними особами, ґрунтуючись на висновках та інформації, що надійшли від Національного банку України;

має право розпорядитися необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед пов'язаними особами, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб шляхом обміну зазначених зобов'язань на акції додаткової емісії банку.

Якщо капітал банку за результатами формування резервів та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку залишається від'ємним чи нульовим, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі за одну

зобов'язання неплатоспроможного банку перед особами, пов'язаними з цим банком, згідно з переліком, наданим Національним банком України;

фінансова допомога акціонерів, що включається до основного капіталу банку;

зобов'язання за субординованим боргом;

зобов'язання за капітальним інструментом з умовами списання/конверсії, який включається до додаткового капіталу;

зобов'язання, на передачу яких встановлені заборони у законодавстві України та/або у законодавстві інших країн.

4) додаткова потреба приймаючого/перехідного банку/неплатоспроможного банку (у разі його продажу в цілому) у капіталі визначається з урахуванням аудиторського звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом відповідно до частини дев'ятої цієї статті.

5) для здійснення Фондом заходів щодо відчуження/передачі майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку майно(активи), у тому числі грошових коштів неплатоспроможного банку, на яке накладено обтяження (у тому числі публічні) та/або обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, передається з письмовим повідомленням особи, в інтересах якої накладено обтяження та або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), перехідним/приймаючим банком. При цьому передане майно (активи), у тому числі грошові кошти, залишаються обтяженими.

6) відчуження майна(активів) та зобов'язань здійснюється на користь приймаючого банку відповідно до статей 36 та 40, а передача майна(активів) та зобов'язань перехідному банку відповідно до статей 36 та 42, з особливостями визначеними цією статтею.

7) висновок Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками та кредиторами не вимагається.

8) продаж акцій неплатоспроможного або перехідного банку

гривню. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Якщо капітал банку за результатами формування резервів та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку є позитивним, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України повністю або частково на умовах відсточення платежу. У такому разі ціна акцій визначається протягом трьох місяців за результатами проведеної за рахунок банку на вимогу Міністерства фінансів України оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань банку із залученням міжнародно визнаної аудиторської фірми.

З моменту набуття права власності на акції банку Міністерство фінансів України зобов'язане надавати кошти або облігації внутрішньої державної позики для забезпечення своєчасного виконання банком своїх зобов'язань з їх подальшим обміном на акції банку після завершення всіх розрахунків за акції банку з попередніми власниками у разі, якщо капітал банку є позитивним.

Після набуття права власності на акції банку державою банк протягом двох місяців проводить аналіз платоспроможності позичальників з урахуванням:

прозорості структури власності кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

відповідності фінансового стану юридичної особи - позичальника чи майнового стану фізичної особи - позичальника, їх надходжень та доходів обсягам отриманих кредитів, а також інших зобов'язань, у тому числі тих, що обліковуються на позабалансових рахунках;

прозорості їх фінансової та господарської діяльності;

ліквідності та вартості застави.

Критерії позичальників, щодо яких проводиться аналіз їх платоспроможності, затверджуються радою банку протягом двох днів з дня її призначення.

Якщо в результаті аналізу платоспроможності позичальників банку не вдалося встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або джерела надходжень та доходів для повернення кредитів є непрозорими чи недостатніми, або позичальники не надали банку достатньої інформації для проведення аналізу наведених даних,

Міністерству фінансів України чи державному банку, не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрацію.

9) фінансова підтримка приймаючому/перехідному банку у разі виведення неплатоспроможного банку за участі держави Фондом не надається.

10) приймаючий/перехідний банк, який отримав майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, за результатами проведеної аудиторською фірмою оцінки, у разі, якщо ця оцінка виявилась нижчою за вартість, визначену з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями , здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, або стан майна(активу) погіршився в період проведення аудиторської перевірки, має право звернутись до неплатоспроможного банку з пропозицією щодо повернення такого майна(активу) та отриманням компенсації або заміни його на інше.

Повернення такого майна(активу) та отриманням компенсації, або заміна його на інше майно(актив) може бути здійснено не пізніше двомісячного строку після отримання аудиторського висновку на підставі договору, який укладається між сторонами та погоджується Фондом. Розмір компенсації визначається як різниця між вартістю, визначеною з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями , здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, та вартістю визначеною аудиторською фірмою. Повернення майна(активу) або заміна його на інше є підставою для внесення змін до укладених договорів, активів, ліквідаційної маси неплатоспроможного банку, а обмеження, встановлені статтею 51 цього Закону, щодо майна (активів), які передаються на заміну,

банк формує резерви під такі кредити у розмірі до 100 відсотків і має право вимагати дострокового повернення зазначених кредитів. Аудиторська фірма під час проведення остаточної оцінки вартості акцій банку зобов'язана врахувати необхідність формування резервів під зазначені кредити.

У разі виявлення зобов'язань банку перед іншими особами, що не обліковувалися за балансовими та/або позабалансовими рахунками банку на момент набуття права власності на акції банку державою, правочини, за якими виникають такі зобов'язання, вважаються нікчемними, а зобов'язання не підлягають виконанню банком.

7. Держава може взяти участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку або шляхом сплати грошових внесків до статутного капіталу банку або шляхом обміну облігацій внутрішньої державної позики, розміщених на ринкових умовах, на акції неплатоспроможного, перехідного чи державного банку, що бере участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку.

Після придання державою акцій банку банк із залученням незалежних, у тому числі міжнародних, експертів чи аудиторів розробляє план реструктуризації банку з урахуванням найкращого світового досвіду для забезпечення його подальшої прибуткової діяльності.

8. Міністерство фінансів України і державні банки вважаються належними інвесторами та інвесторами, що виконують вимоги Фонду, з дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

Продаж акцій неплатоспроможного або перехідного банку Міністерству фінансів України чи державному банку не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрацію

не застосовуються.

11) Міністерство фінансів України з моменту укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку/неплатоспроможного банку зобов'язане забезпечити контроль за діяльністю такого банку, відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань банку.

Фонд не призначає куратора у банк, у разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави. Після продажу перехідного/неплатоспроможного банку державі банківський нагляд за таким банком здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України.

12) перехідний банк втрачає статус перехідного на наступний день після підтвердження результатами інспекційної перевірки Національного банку України інформації про приведення показників капіталу та ліквідності банку у відповідність до вимог банківського законодавства, про що Національний України повідомляє Фонд.

9. Не пізніше наступного дня після дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку копії рішення Кабінету Міністрів України та пропозиції Національного банку України передаються до Фонду. Про прийняті рішення Кабінет Міністрів України також розміщує інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

У день отримання такого рішення Фонд у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, повинен затвердити план врегулювання для виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений рішенням Кабінету Міністрів України, без пошуку інших інвесторів та приймаючих банків.

Фонд, під час процедури виведення банку з ринку за участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку,

приймає рішення про залучення міжнародно визнаної аудиторської фірми для надання у тримісячний строк аудиторського звіту, у тому числі висновків щодо фінансового стану банку, визначення розміру регулятивного капіталу банку та потреби у його додатковій капіталізації з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

Після отримання звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом, Кабінет Міністрів України вживає заходи з приведення діяльності банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності.

10. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 2 або 3 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицію Національного банку України, в якій зазначаються:

банк, який повинен прийняти всі або частину майна(активів) та зобов'язання;

вартість активів, з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями , здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

інформація про групи та обсяг майна(активів) та обсяг зобов'язань, які мають бути передані приймаючому банку ;

перелік зобов'язань неплатоспроможного банку перед пов'язаними з цим банком особами;

розрахунок мінімальної потреби у капіталізації державою приймаючого банку (у разі необхідності).

Банк, визначений Кабінетом Міністрів України як приймаючий, зобов'язаний забезпечити виконання такого рішення Кабінету Міністрів України.

11. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет

Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

мета створення переходного банку;

wartість активів, з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

інформація про групи та обсяг майна(активів) та обсяг зобов'язань, які мають бути передані переходному банку з урахуванням черговості, встановленої статтею 52 Закону;

перелік зобов'язань неплатоспроможного банку перед пов'язаними з цим банком особами;

розрахунки мінімальної потреби в капіталі.

розрахунок додаткової потреби у капіталі переходного банку, з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

12. Кабінет Міністрів України, у разі підтвердження Радою з фінансової стабільності своїм рішенням наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільноті банківської та/або фінансової системи країни, може прийняти рішення та звернутись до Фонду з пропозицією про створення переходного банку для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону.

Після отримання рішення Кабінету Міністрів України Фонд вживає заходів для утворення переходного банку, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи, видачі банківської ліцензії, відкриття рахунків, підключення до платіжних систем, у тому числі міжнародних, у строки і порядку, визначеному статтею 42 цього Закону .

Рішення, які мають бути прийняті Фондом, Національним банком України, Комісією з цінних паперів та фондового ринку іншими державними органами для створенням та забезпечення в подальшому діяльності такого переходного банку є банківською

таємницею до дня визнання відповідного банку неплатоспроможним.

Фонд, створивши переходний банк для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, в день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, вживає заходів щодо підготовки до передачі всіх або частини майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку до вже створеного переходного банку.

У такому випадку держава придбаває акції переходного банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відстрочення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

Фонд має право надати кредит переходному банку, створеному з метою, визначеною пунктом 2 частини 16 статті 42 цього Закону на підставі рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, у порядку та на умовах, визначених нормативно-правовими актами Фонду.

13. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

розмір корпоративних прав (кількість акцій) або розмір частки у статутному капіталі, які(а) не належить державі та має бути придбана державою;

рішення щодо необхідності обміну необтяжених грошових зобов'язань перед пов'язаними з банком особами, згідно з переліком, наданим Національним банком України, а також

необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, які не є пов'язаними з банком особами, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб на акції додаткової емісії; та

розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, які не є пов'язаними з банком особами, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб на акції додаткової емісії;

розрахунок додаткової потреби у капіталі банку з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

Фонд, не пізніше наступного дня після отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, забезпечує вжиття заходів відповідно до статті 41 Закону з урахуванням особливостей, зазначених у цій статті..

14. Прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку є підставою для зупинення внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку та/або відповідного власника цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку на строк, встановлений у частині 1 цієї статті, крім операцій, передбачених цим Законом.

15. До здійснення внеску до статутного капіталу неплатоспроможного банку Фонд:

зобов'язаний повністю сформувати резерви банку на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначити величину кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями, у тому числі з урахуванням ризиків неповернення кредитів особами, пов'язаними з цим банком, ґрунтуючись на пропозиції, поданій Національним банком України Кабінету

Міністрів України;

має право розпорядитися необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед учасниками та пов'язаними особами, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед пов'язаними з банком особами шляхом обміну зазначених зобов'язань на акції додаткової емісії банку.

Якщо регулятивний капітал банку розрахований з урахуванням сформованих резервів банку на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначення Національним банком України величини кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями, та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку (у разі здійснення такого обміну) залишається від'ємним чи нульовим, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі (або частку, яка не належить державі) за одну гривню. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Якщо регулятивний капітал банку, розрахований з урахуванням сформованих Фондом резервів на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначеної Національним банком України величини кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку (у разі здійснення такого обміну) є позитивним, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі (або частку, яка не належить державі) за ціною, що дорівнює розміру розрахованого регулятивному капіталу, на умовах відстрочення платежу. У такому разі ціна акцій коригується протягом трьох місяців після отримання звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом.

16. З моменту набуття державою права власності на акції неплатоспроможного або переходіального банку Міністерство

фінансів України зобов'язане надавати кошти та/або облігації внутрішньої державної позики для забезпечення своєчасного виконання банком своїх зобов'язань з їх подальшим обміном на акції банку після завершення всіх розрахунків за акції банку з попередніми власниками у разі, якщо капітал банку є позитивним.

Після набуття права власності на акції неплатоспроможного або переходного банку державою банк протягом двох місяців проводить аналіз платоспроможності позичальників з урахуванням:

прозорості структури власності кінцевих бенефіціарних власників (контролерів);

відповідності фінансового стану юридичної особи - позичальника чи майнового стану фізичної особи - позичальника, їх надходжень та доходів обсягам отриманих кредитів, а також інших зобов'язань, у тому числі тих, що обліковуються на позабалансових рахунках;

прозорості їх фінансової та господарської діяльності; ліквідності та вартості застави.

Критерії позичальників, щодо яких проводиться аналіз їх платоспроможності, затверджуються радою банку протягом двох днів з дня придбання державою акцій такого банку.

Якщо в результаті аналізу платоспроможності позичальників банку не вдалося встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або джерела надходжень та доходів для повернення кредитів є непрозорими чи недостатніми, або позичальники не надали банку достатньої інформації для проведення аналізу наведених даних, банк формує резерви під такі кредити у розмірі до 100 відсотків і має право вимагати дострокового повернення зазначених кредитів. Аудиторська фірма під час проведення остаточної оцінки вартості акцій банку зобов'язана врахувати необхідність формування резервів під зазначені кредити.

У разі виявлення зобов'язань банку перед іншими особами, що не обліковувалися за балансовими та/або позабалансовими рахунками банку на момент набуття права власності на акції

банку державою, правочини, за якими виникають такі зобов'язання, вважаються нікчемними, а зобов'язання не підлягають виконанню банком.

Правочини з обтяження грошових зобов'язань банку перед пов'язаними з банком особами, вчинені протягом одного місяця до дати прийняття рішення про участь держави у виведенні банку з ринку, та в період з дати прийняття такого рішення до дати набуття державою права власності на акції неплатоспроможного або переходіного банку включно, вважаються нікчемними

17. Держава може взяти участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку або шляхом сплати грошових внесків до статутного капіталу банку або шляхом обміну облігацій внутрішньої державної позики, розміщених на ринкових умовах, на акції неплатоспроможного, переходіного чи державного банку, що бере участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку.

Після придбання державою акцій банку банк із залученням незалежних, у тому числі міжнародних, експертів чи аудиторів розробляє план реструктуризації банку з урахуванням найкращого світового досвіду для забезпечення його подальшої прибуткової діяльності.

18. Міністерство фінансів України і державні банки, вважаються належними інвесторами та інвесторами, що виконують вимоги Фонду, з дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

19. Ціна переходіного банку визначається у договорі про купівлю - продаж акцій переходіального банку на рівні:

внесків, здійснених Фондом для формування статутного капіталу переходіального банку, та

понесених Фондом витрат, пов'язаних з його створенням та діяльністю, та

витрат Фонду, пов'язаних із здійсненням із здійсненням

ліквідаційної процедури неплатоспроможного банку, в межах кошторису витрат банку, затвердженого Фондом (у разі, якщо вартість непереданих приймаючому/перехідному банку майна(активів) менша за розмір витрат, визначений кошторисом витрат на ліквідацію неплатоспроможного банку).

20. Фонд, в процесі утворення перехідного банку за участі держави (крім перехідного банку, що створюється відповідно до частини дванадцятої цієї статті), за поданням Міністерства фінансів України призначає керівників та органи управління та контролю перехідного банку.

Міністерство фінансів, у разі прийняття участі державою у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39, або у разі придбання державою перехідного банку, створеного відповідно до частини дванадцятої цієї статті, самостійно призначає керівників та органи управління та контролю банку після укладення з Фондом договору купівлі-продажу акцій.

Міністерство фінансів України, у разі прийняття Кабінетом Міністрів рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, має право здійснити відбір кандидатів на посади керівників та до складу органів управління та контролю банку з числа керівників неплатоспроможного банку, який виводиться з ринку за участю держави.

Міністерство фінансів України пропонує Фонду/самостійно призначає таких кандидатів на посади керівників та створює органи управління та контролю банку, інвестором якого є держава, за умови:

відсутності фактів, інформації, що свідчать про недобросовісне виконання цими особами своїх посадових обов'язків та їх вплив на обставини, що привели до віднесення банку до категорії неплатоспроможних; та

участь особи в управлінні банку буде сприяти ефективності його діяльності;

відсутності інформації про істотні та/або систематичні порушення особою вимог банківського, фінансового, валютного,

	<p>податкового законодавства, законодавства з питань фінансового моніторингу, законодавства про цінні папери, акціонерні товариства та фондовий ринок;</p> <p>виконання особою фінансових зобов'язань, відповідність діяльності особи стандартам ділової практики та/або професійної етики.</p> <p>Фонд, у разі наявності інформації, що свідчить про невідповідність кандидата на посаду визначенням цією частиною умовам, має право звернутись до Міністерства фінансів України з пропозицією щодо заміни запропонованої кандидатури.</p> <p>Положення статті 7 Закону України "Про банки і банківську діяльність" поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті, і застосовуються через один рік після набуття державою права власності на акції такого банку.</p> <p>21. Кабінет Міністрів України за участі Національного банку України та Фонду має право прийняти рішення про зміну способу виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави.</p>
82.	<p>Стаття 42. Особливості утворення та продажу перехідного банку</p> <p><u>1. Фонд на підставі плану врегулювання приймає рішення про утворення перехідного банку із передачею всіх або частини активів і всіх або частини зобов'язань із збереженням черговості згідно із статтею 52 цього Закону одного або декількох неплатоспроможних банків. Перехідний банк утворюється у формі акціонерного товариства.</u></p> <p><u>Перехідний банк провадить свою діяльність у порядку та в межах вимог, встановлених для цього банку нормативно-правовими актами Фонду.</u></p> <p><u>Керівники перехідного банку, утвореного відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, розпочинають виконання своїх посадових обов'язків без письмової згоди на це Національного банку України. Погодження Національного банку України призначення</u></p> <p>Стаття 42. Особливості утворення та продажу перехідного банку</p> <p><u>1. Фонд приймає рішення про утворення перехідного банку із передачею всіх або частини майна (активів) і всіх або частини зобов'язань із збереженням черговості згідно із статтею 52 цього Закону одного або декількох неплатоспроможних банків на підставі:</u></p> <p><u>плану врегулювання, складеного відповідно до статті 39 цього Закону;</u></p> <p><u>плану врегулювання та рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 Закону;</u></p> <p><u>рішення Кабінету Міністрів України з пропозицією про створення Фондом перехідного банку для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4</u></p>

та/або визначення професійної придатності та/або ділової репутації кандидата на посади керівників такого перехідного банку, керівника служби внутрішнього аудиту, працівника, відповіального за проведення фінансового моніторингу, не вимагається.

Для утворення перехідного банку отримання Фондом погодження Національного банку України набуття істотної участі та дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію не вимагається.

На перехідний банк поширюються процедури та особливості, визначені абзацами четвертим - десятим частини третьої статті 41¹ цього Закону для банку, що виводиться з ринку.

частини 2 статті 39 цього Закону.

1¹. Фонд, за погодженням з Національним банком України, у разі виявлення у діяльності системно важливого банку фактів, які свідчать про можливість збільшення у подальшому потенційних витрат Фонду у разі виведення такого банку з ринку, у порядку встановленому нормативно-правовими актами Фонду, має право прийняти рішення про утворення перехідного банку для передачі всіх або частини майна(активів) та всіх або частини зобов'язань(із збереженням черговості згідно із статтею 52 цього Закону), яка буде здійснена після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Рішення, які мають бути прийняті Фондом, Національним банком України, Комісією з цінних паперів та фондового ринку іншими державними органами для створенням та забезпечення в подальшому діяльності такого перехідного банку є банківською таємницею до часу визнання банку неплатоспроможним.

1². Перехідний банк утворюється у формі акціонерного товариства. Перехідний банк провадить свою діяльність з дотриманням вимог цього Закону та у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

1³. Фонд, у разі створення перехідного банку з метою, визначеною пунктом 1 частини шістнадцятої статті 42 Закону (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41.1 цього Закону), призначає у такий банк керівника(директора) та головного бухгалтера та їх заступників (у разі необхідності), які виконують функції органів управління та контролю банку.

Фонд, у разі створення перехідного банку, з метою, визначеною пунктом 2 частини шістнадцятої статті 42 Закону (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону), призначає в такий банк керівників та створює органи управління та контролю банку відповідно до вимог банківського законодавства, за виключенням вимог щодо наявності у складі ради банку

2. Створення, реєстрація випуску акцій, видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільно Фондом, Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня недання нинішнього клопотання Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

...

6. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону.

незалежних директорів та функцій, які мають належати до виключної компетенції ради та правління банку. Перелік функцій, виконання яких належить до компетенції ради та правління перехідного банку визначається статутом перехідного банку.

Керівники перехідного банку, створеного Фондом, розпочинають виконання своїх посадових обов'язків без письмової згоди на це Національного банку України.

Погодження Національного банку України призначення та/або визначення професійної придатності та/або ділової репутації кандидата на посади керівників такого перехідного банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, не вимагається.

1⁴. Для утворення перехідного банку отримання Фондом погодження Національного банку України набуття істотної участі та дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію не вимагається.

2. Створення, реєстрація випуску акцій, видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається нормативно-правовим актом Фонду, погодженим з Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня отримання заяви Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

...

6. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення відкритого конкурсу в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону, та

<p>... 8. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду, <u>крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону.</u> Результати відкритого конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Рішенням виконавчої дирекції Фонду може бути передбачена обов'язковість проведення незалежної оцінки ціни перехідного банку суб'єктами оціночної діяльності (оцінювачами). Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду</p>	<p>пункту 1¹ частини першої цієї статті).</p> <p>...</p> <p>8. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону та утворення перехідного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону). Результати відкритого конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Рішенням виконавчої дирекції Фонду може бути передбачена обов'язковість проведення незалежної оцінки ціни перехідного банку суб'єктами оціночної діяльності (оцінювачами). Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.</p>
<p>9. Інвестор та/або учасники об'єднання інвесторів мають відповідати вимогам, встановленим Законом України "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду, та не бути <u>пov'язаними особами банку, активи</u> та зобов'язання якого передаються перехідному банку.</p> <p>Продаж перехідного банку інвестору та/або учасникам об'єднання інвесторів потребує отримання цими інвесторами погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.</p> <p>Отримання інвестором та/або учасниками об'єднання інвесторів погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію здійснюється протягом двох робочих днів у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. <u>Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог</u></p>	<p>9. Інвестор та/або учасники об'єднання інвесторів мають відповідати вимогам, встановленим Законом України "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду, та не бути <u>пov'язаними з банком особами, майно (активи)</u> та зобов'язання якого передаються перехідному банку.</p> <p>Продаж перехідного банку інвестору та/або учасникам об'єднання інвесторів потребує отримання цими інвесторами погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.</p> <p>Отримання інвестором та/або учасниками об'єднання інвесторів погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію здійснюється протягом двох робочих днів у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. <u>Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог</u></p>

України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" та вимог до ділової репутації.

За порушення зобов'язання інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами відкритого конкурсу.

10. Перехідному банку передаються всі або визначена відповідно до плану врегулювання частина активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись чергості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

11. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

12. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому активами (включаючи права за договорами забезпечення, у тому числі поруки), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими

законодавства у сфері запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та вимог до ділової репутації.

За порушення зобов'язань, визначених договором, інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами відкритого конкурсу.

10. Перехідному банку передаються всі або визначені відповідно до плану врегулювання майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку/ іншого перехідного банку, передача яких не заборонена відповідно до законодавства.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись чергості, передбаченої статтею 52 цього Закону, а також особливостей, встановлених статтею 41-1 Закону (у разі участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку), при цьому зобов'язання банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

Передача всіх або частини майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку до перехідного банку/від перехідного банку до перехідного не потребує отримання Фондом дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.

11. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням від неплатоспроможного банку/іншого перехідного банку або передачею іншому перехідному всіх або частини майна(активів) та зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

12. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому майном (активами) (включаючи права за договорами забезпечення, у тому числі поруки), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності

зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів. Фонд зобов'язаний повідомити боржникам і кредиторам про передачу активів і зобов'язань неплатоспроможного банку перехідному банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних веб-сайтах Фонду, неплатоспроможного та перехідного банку. Кожний боржник та/або кредитор має право отримати інформацію про себе у приміщенні неплатоспроможного та перехідного банку або за телефоном (після ідентифікації).

Після укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку, якому передані активи та зобов'язання неплатоспроможного банку, та передачі таких акцій інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбанім акції перехідного банку; та

2) у перехідного банку не можуть бути витребувані передані йому активи і зобов'язання на користь неплатоспроможного банку; та

3) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від інвестора та/або перехідного банку відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь перехідного банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування або визнання протиправними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та його виведення з ринку.

Зазначені у цій частині норми застосовуються у разі, якщо інвестор здійснив придбання акцій перехідного банку відповідно до вимог цього Закону.

...

внесення змін до відповідних договорів. Фонд зобов'язаний повідомити боржникам і кредиторам про передачу майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку перехідному банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних веб-сайтах Фонду, неплатоспроможного та перехідного банку. Кожний боржник та/або кредитор має право отримати інформацію про себе у приміщенні неплатоспроможного та перехідного банку або за телефоном (після ідентифікації).

Перехідний банк є правонаступником неплатоспроможного банку за переданими правочинами та договорами, які забезпечували операційну та господарську діяльність неплатоспроможного банку, зокрема договорів, укладених з працівниками банку, договорів про оренду нерухомого майна, ліцензійних договорів на нематеріальні активи, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони тощо. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку перехідний банк має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

Передача всіх або частини майна(активів) та зобов'язань банку може здійснюватися на підставі акту(ів) приймання-передачі, які не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того чи укладалися договори, права та обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

З моменту підписання акту(ів) приймання-передавання, перехідний банк набуває всіх прав на майно (активи) неплатоспроможного банку, які належали йому на момент передачі.

Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), у тому числі обтяжень на таке майно або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), здійснює державну акту(тів) приймання-передачі майна(активів) та зобов'язань або витягу з нього, засвідченого керівником перехідного банку. Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи) не має права вимагати для реєстрації інші документи, що

підтверджують набуття прав на майно(активи), ніж ті, які визначені цим Законом.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку, якому передані майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку/іншого перехідного банку, та передачі таких акцій інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції перехідного банку; та

2) учасники, боржники, кредитори (крім Фонду) неплатоспроможного банку або його контрагенти за будь-якими договорами, у тому числі права і обов'язки щодо яких не передані перехідному банку, банку, який втратив статус перехідного не можуть вимагати позбавлення такого банку прав на передані йому майно(активи) або зменшення обсягу таких прав;

3) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від інвестора та/або перехідного банку або банку, який втратив статус перехідного, відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь перехідного банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування, анулювання або визнання протиправними та нечинними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та його виведення з ринку.

...

13. Перехідний банк, утворений у спосіб, передбачений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону з метою, визначеною пунктом 1 частини шістнадцятої статті 42 Закону, втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону), а у разі продажу перехідного банку, утвореного як приймаючий, у спосіб, передбачений пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону з метою, визначеною пунктом 2 частини шістнадцятої

13. Перехідний банк, утворений відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, а у разі продажу перехідного банку, утвореного відповідно до частини вісімнадцятої цієї статті, - у день повідомлення Фонду про набуття права власності на акції перехідного банку інвестором. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу перехідного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами

Національного банку України. Протягом місяця банк, що втратив статус переходіного, зобов'язаний забезпечити подання до Національного банку України документів щодо погодження статуту (змін до статуту) переходіного банку, його керівників, керівника **єлужби** внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, відповідно до вимог законодавства.

14. Фонд подає Національному банку України пропозицію про ліквідацію неплатоспроможного банку не пізніше дня, наступного за днем передачі активів та зобов'язань переходіному банку.

...

16. Утворення переходіного банку здійснюється з метою:

1) реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на три місяці;

2) утворення переходіного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2 **та** 3 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на один рік з можливістю продовження строку до одного року.

17. У разі створення переходіного банку, передбаченого абзацом другим частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал переходіного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного

статті 42 Закону, - у день повідомлення Фонду про набуття права власності на акції переходіного банку інвестором. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу переходіного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України. Протягом місяця банк, що втратив статус переходіного, зобов'язаний забезпечити подання до Національного банку України документів щодо погодження статуту (змін до статуту) переходіного банку, його керівників, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, відповідно до вимог законодавства.

14. Фонд наступного дня після підписання договорів відчуження майна (активів) та зобов'язань подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку.

...

16. Утворення переходіного банку здійснюється з метою:

1) реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на три місяці;

2) утворення переходіного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на один рік з можливістю продовження строку до одного року.

17. У разі створення переходіного банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал переходіного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства;

2) на нього не поширяються вимоги, встановлені

товариства;

2) на нього не поширюються вимоги, встановлені Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування коштів на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України, формування резервів на покриття збитків від активів;

3) його утворення здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання перехідного банку та зарахування інвестором гарантійного внеску на рахунок Фонду, відкритий у Національному банку України, у розмірі, визначеному Фондом (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону). Національний банк України застосовує режим блокування таких коштів на зазначеному рахунку до укладення Фондом з інвестором договору купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку.

Після укладення зазначеного договору Фонд повертає гарантійний внесок або його залишок (Фонд може зараховувати гарантійний внесок у рахунок виконання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку);

4) перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах;

5) переможцем відкритого конкурсу є інвестор, конкурсна пропозиція якого відповідає принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку у найменш витратний для Фонду спосіб та який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю

Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, порядку формування та зберігання обов'язкових резервів, формування резервів на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначення величини кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями;

3) його утворення здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання перехідного банку та зарахування інвестором- переможцем конкурсу коштів у вигляді додаткового гарантійного внеску на рахунок Фонду, відкритий у Національному банку України, у розмірі, визначеному Фондом (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону).

Після укладення зазначеного договору Фонд повертає кошти у вигляді додаткового гарантійного внеску або його залишок (Фонд може зараховувати кошти у вигляді додаткового гарантійного внеску в рахунок виконання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку);

4) перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах;

5) переможцем відкритого конкурсу є інвестор, конкурсна пропозиція якого відповідає принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку у найменш витратний для Фонду спосіб та який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку, крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону;

6) після завершення процедури створення, видачі банківської

держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону;

6) після завершення процедури створення, видачі банківської ліцензії та передачі йому активів та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку зобов'язаний подати до Фонду план заходів (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону) з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності;

8) умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі не більше трьох місяців) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку. Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом трьох місяців з дня його створення.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків перехідний банк не продано інвестору, Фонд має право передати активи та

ліцензії та передачі йому майна(активів) та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор зобов'язаний виконувати план заходів з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, поданий до Фонду разом з конкурсною пропозицією, що передбачає придбання ним перехідного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону);

8) умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі не більше строку на який його створено) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону). Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку, створеного відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, протягом одного місяця після передачі майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону),

Якщо протягом зазначених у цій частині строків або строків, зазначених у статті 41¹ (у разі виведення банку з ринку за участі держави), перехідний банк не продано інвестору, Фонд має право

зобов'язання такого банку іншому перехідному банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

Після реєстрації прав власності на акції такого банку в депозитарній системі Фонд припиняє керівництво в такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право призупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів

передати всі або частину майна(активів) та зобов'язання такого банку іншому перехідному банку не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Передача майна(активів) та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного (крім випадків, визначених статтею 41-1 Закону). Фонд зобов'язаний забезпечити безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу, відповідне управління, формування та подання звітності у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

Після реєстрації інвестором прав власності на акції такого банку в депозитарній системі Фонд припиняє керівництво в такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону).

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право зупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів

необхідності отримання на це згоди керівників, органів управління та контролю перехідного банку, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю перехідного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю перехідного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє у відповідності до плану врегулювання, а також на нього поширяються обмеження, визначені у частинах п'ятій та шостій статті 36 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності куратор Фонду повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтovаних висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

управління та контролю перехідного банку, проданого інвестору, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю такого банку, а також працівниками банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю, працівники перехідного банку, проданого інвестору є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє у відповідності до плану врегулювання, а також на нього поширяються обмеження, визначені у частинах п'ятій та шостій статті 36 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності Фонд повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтovаних висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення Фонд має право передати активи та зобов'язання іншому перехідному банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

18. У разі утворення перехідного банку, передбаченого абзацом третім частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу банків;

1¹) перехідний банк утворюється за рішенням виконавчої дирекції Фонду;

2) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України;

3) до перехідного банку передається частина або всі активи та зобов'язання неплатоспроможного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення Фонд має право передати всі або частину майна (активів) та зобов'язання іншому перехідному банку. Передача всіх або частини майна (активів) та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

18. У разі утворення перехідного банку як приймаючого, з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає вимогам Національного банку України до статутного капіталу банку;

1¹) перехідний банк утворюється за рішенням виконавчої дирекції Фонду;

1²) на нього не поширяються вимоги, встановлені Національним банком України щодо нормативів капіталу та ліквідності;

2) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України з урахуванням особливостей та в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України;

3) до перехідного банку передаються всі або частина майна (активів) та зобов'язання неплатоспроможного/ іншого

4) сума переданих перехідному банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку є тотожними, а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, не можуть бути передані частково;

5) перехідному банку не передаються кредити неплатоспроможного банку, надані ним своїм пов'язаним особам;

6) перехідний банк звільняється від сплати початкового та регулярного зборів до Фонду. З дня втрати статусу перехідного банку такий банк сплачує збори до Фонду на загальних підставах.

Передумови утворення такого банку встановлюються нормативно-правовими актами Фонду.

До перехідного банку додатково можуть передаватися частина або всі активи та зобов'язання системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції - інших банків, що не належать до категорії системно важливих, на підставі їх планів врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

перехідного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;

4) сума переданих перехідному банку майна(активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку є тотожними (крім випадків виведення банку з ринку за участі держави), а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, не можуть бути передані частково;

5) перехідному банку не передаються (крім випадків передачі майна(активів) та зобов'язань іншому перехідному банку) майно(активи) та зобов'язання пов'язаних з неплатоспроможним банком осіб, за переліком, наданим Національним банком України;

6) перехідний банк звільняється від сплати початкового та регулярного зборів до Фонду. З дня втрати статусу перехідного банку такий банк сплачує збори до Фонду на загальних підставах.

До перехідного банку додатково, на підставі планів їх врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною, можуть передаватися всі або частина майна(активів) та зобов'язань системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції - інших банків, що не мають статусу системно важливих.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати всі або частину майна(активів) та зобов'язань такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про

Фонд має право передати частину або всі активи та всі або частину зобов'язань іншому приймаючому банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам з урахуванням положень статті 52 цього Закону.

19. Фонд як власник перехідного банку не несе відповідальності за нанесення збитків, моральної шкоди або інших збитків кредиторам такого банку, а також за дії або бездіяльність, що були здійснені відповідно до плану врегулювання неплатоспроможного банку.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

20. Банк зобов'язаний надати доступ куратору Фонду до всієї інформації (у тому числі до баз даних) для виконання Фондом його функцій, визначених законодавством. Перешкодження доступу куратора Фонду до будь-якої інформації щодо перехідного банку, його інсайдерів, контрагентів тощо є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

Особи, які навмисно перешкоджають доступу куратора Фонду до банку, його приміщен, інформації (операційних систем, активів, книг, записів, документів тощо), несуть відповідальність, визначену частиною четвертою статті 37 цього Закону.

відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

19. Фонд як власник перехідного банку не несе відповідальності за нанесення збитків, моральної шкоди або інших збитків кредиторам такого банку, а також за дії або бездіяльність, що були здійснені відповідно до плану врегулювання неплатоспроможного банку.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону). Фонд зобов'язаний забезпечити безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу, відповідне управління, формування та подання звітності у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

20. Банк зобов'язаний надати доступ куратору Фонду до всієї інформації (у тому числі до баз даних) для виконання Фондом його функцій, визначених законодавством. Перешкодження доступу куратора Фонду до будь-якої інформації щодо перехідного банку, його учасників, пов'язаних з банком осіб, контрагентів тощо є підставою для звернення Фонду до Національного банку України з пропозицією прийняти рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку.

		Особи, які навмисно перешкоджають доступу куратора Фонду до банку, його приміщень, інформації (операційних систем, активів, книг, записів, документів тощо), несуть відповідальність, визначену частиною четвертою статті 37 цього Закону.
83.	Стаття 42¹. Особливості відчуження зобов'язань неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, з винлатою премії приймаючим банком	Виключити
84.	<p>Стаття 44. Ліквідація банку і призначення уповноваженої особи Фонду</p> <p>... 5. Ліквідація банку має бути завершена не пізніше двох років з дня початку процедури ліквідації банку. Фонд має право прийняти рішення про продовження ліквідації банку на строк до двох років з можливістю повторного продовження на строк до одного року.</p>	<p>Стаття 44. Ліквідація банку і призначення уповноваженої особи Фонду</p> <p>... 5. Фонд, з дня початку процедури ліквідації банку на протязі трьох років (у випадку ліквідації системно-важливого банку – на протязі п'яти років), забезпечує виконання заходів щодо управління майном(активами) банку та задоволення вимог кредиторів.</p> <p>Фонд має право прийняти рішення про продовження строку управління майном (активами) банку та задоволення вимог кредиторів у разі виникнення обставин, що унеможлилюють здійснення продажу майна (активів) банку та задоволення вимог кредиторів, на весь час існування таких обставин.</p> <p>Підставами продовження Фондом строку є такі обставини:</p> <p>нemожливість доступу Фонду або уповноваженої особи Фонду до банку при здійсненні ліквідації, до його активів, книг, записів, документів, баз даних;</p> <p>набрання законної сили судовим рішенням про скасування або визнання нечинним рішення виконавчої дирекції Фонду про початок процедури ліквідації банку, якщо Фонд оскаржує таке судове рішення;</p> <p>нездоволення вимог усіх кредиторів банку за наявності майна (активів) банку, нереалізованого з причин рішень суду або іншого компетентного органу, яке мало наслідком неможливість продажу майна(активів) в порядку, визначеному частинами шостою – тринадцятою статті 51 цього Закону, або з причини відмови в наданні таких, що вимагаються законом, дозволу або згоди на вчинення правочину щодо відчуження майна(активів).</p>

	<p>6. Фонд у разі відсутності майна(активів)/або задоволення всіх вимог кредиторів, у порядку встановленому своїми нормативно-правовими актами, затверджує ліквідаційний баланс і звіт про виконання ліквідаційної процедури.</p> <p>7. У двомісячний строк з дня затвердження ліквідаційного балансу та звіту про виконання ліквідаційної процедури Фонд подає документи для внесення запису про припинення банку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.</p> <p>Фонд має право прийняти рішення про продовження строку подання документів для внесення запису про припинення банку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань у разі здійснення заходів, зазначених у частині шостій статті 52 цього Закону, на час, необхідний для їх повного здійснення.</p> <p>8. Розпочата процедура ліквідації банку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних активів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку.</p>	
85.	<p>Стаття 46. Наслідки початку процедури ліквідації банку</p> <p>...</p> <p>2. З дня початку процедури ліквідації банку:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) припиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, енкетережної ради і правління (ради директорів)) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Якщо в банку, що ліквідується, здійснювалася тимчасова адміністрація, з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку тимчасова адміністрація банку припиняється. Керівники банку звільняються з роботи у зв'язку з ліквідацією банку; 2) банківська діяльність банку завершується закінченням технологічного циклу конкретних операцій у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси; 3) строк виконання всіх грошових зобов'язань банку та зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) 	<p>Стаття 46. Наслідки початку процедури ліквідації банку</p> <p>...</p> <p>2. З дня початку процедури ліквідації банку:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) припиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, наглядової ради і правління) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Якщо в банку, що ліквідується, здійснювалася тимчасова адміністрація, з дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку тимчасова адміністрація банку припиняється. Керівники банку звільняються з роботи у зв'язку з ліквідацією банку; 2) банківська діяльність банку завершується закінченням технологічного циклу конкретних операцій у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси; 3) строк виконання всіх грошових зобов'язань банку та зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів)

зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) вважається таким, що настав;

4¹) нарахування відсотків, комісійних, штрафів, інших очікуваних доходів за активними операціями банку може припинятися у терміни, визначені договорами з клієнтами банку у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси;

5) відомості про фінансове становище банку перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю;

6) укладення правочинів, пов'язаних з відчуженням майна банку чи передачею його майна третім особам, допускається в порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону;

7) втрачають чинність публічні обтяження чи обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) будь-яким майном (коштами) банку. Накладення нових обтяжень чи обмежень на майно банку не допускається;

8) забороняється зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірного списання), пронення боргу, поєднання боржника і кредитора в одній особі внаслідок укладення будь-яких правочинів з іншими особами, крім банку, зарахування на вимогу однієї з сторін.

вважається таким, що настав;

4¹) нарахування відсотків, комісійних, штрафів, інших очікуваних доходів за активними операціями банку може припинятися у терміни, визначені договорами з клієнтами банку у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси;

5) відомості про фінансовий стан банку, боржників, які прострочили виконання зобов'язань (за основною сумою та відсотками) перед банком, а також вимоги банку до таких боржників перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю;

6) Фонд здійснює заходи із виконання плану врегулювання, який передбачає виведення банку з ринку у спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 39 Закону, протягом 30 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. Укладення правочинів, пов'язаних з відчуженням майна банку чи передачею його майна третім особам, допускається в порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону;

7) втрачають чинність публічні обтяження чи обмеження на розпорядження (у тому числі арешти, заборони прийняття рішень про продаж або про вчинення інших дій з продажу) будь-яким майном(активами), у тому числі коштами банку. Накладення нових обтяжень чи обмежень (у тому числі арештів, заборони прийняття рішень про продаж або про вчинення інших дій з продажу) на майно(активи), у тому числі кошти банку не допускається;

8) забороняється зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних однорідних вимог, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін (у тому числі шляхом договірного списання), поєднання боржника і кредитора в одній особі внаслідок укладення будь-яких правочинів з іншими особами, крім угод на міжбанківському валютному ринку України, зокрема міжбанківські кредити/депозити, у тому числі гарантовані міжбанківські депозити, угоди про обмін майна(активів), процентних виплат, процентних ставок або

~~Обмеження, встановлені цим пунктом, не поширюються на зобов'язання банку щодо зарахування зустрічних однорідних вимог, крім обмежень, прямо передбачених законом, у разі, якщо боржник банку одночасно є кредитором цього банку і грошові кошти спрямовуються на погашення зобов'язань за кредитом цього боржника перед цим банком за кредитними договорами та/або за емітованими цим боржником борговими цінними паперами, виключно з урахуванням того, що:~~

~~за кредитним договором не було здійснено заміни застави, а саме не відбувалося зміні будь-якого з предметів застави на предмет застави, яким виступають майнові права на отримання коштів боржника, які розміщені на відповідних рахунках у неплатоспроможному банку, протягом одного року, що передус даті початку процедури виведення Фондом банку з ринку;~~

~~кошти перебували на поточних та/або депозитних рахунках такого боржника на дату початку процедури виведення Фондом банку з ринку та договірне списання з цих рахунків передбачено умовами договорів, укладених між боржником і банком.~~

~~Зазначені операції у будь-якому разі заборонені за договорами, укладеними з пов'язаними з банком осібами.~~

Відсутній

3. Під час здійснення ліквідації у банку не виникає жодних додаткових зобов'язань (у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із

інших характеристик, вказаних в угодах;
Виключити

9) заміна кредитора у зобов'язанні банку не змінює черговості задоволення акцептованих вимог кредиторів, визначених статтею 52 цього Закону.

2¹. Припинення зобов'язань шляхом зарахування зустрічних однорідних вимог боржника, який одночасно є кредитором банку, що ліквідується, здійснюється після початку задоволення Фондом відповідної черги акцептованих вимог кредиторів, до якої віднесені вимоги такого кредитора, за заявою кредитора і в сумі, що підлягає задоволенню вимог.

3. Під час здійснення ліквідації у банку не виникає жодних додаткових зобов'язань (у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури.

	<p>здійсненням ліквідаційної процедури.</p> <p>Вимоги за зобов'язаннями банку із сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), що виникли під час проведення ліквідації, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури та погашаються у сьому чергувідно до статті 52 цього Закону.</p>	<p>Вимоги за зобов'язаннями банку із сплати податків і зборів, що виникли під час проведення ліквідації, пред'являються тільки в межах ліквідаційної процедури та погашаються у сьому чергувідно до статті 52 цього Закону.</p>
86.	<p>Стаття 47. Організація роботи уповноваженої особи Фонду</p> <p>3. Усі або частина повноважень Фонду, визначених цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим osobам Фонду, крім організації реалізації майна банку, що ліквідується. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим osobам Фонд чітко зазначає межі повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.</p> <p>4. Виконавча дирекція Фонду своїми розпорядчими актами затверджує порядок організації передпродажної підготовки та консолідованих продажу майна банку (кількох банків), розподілу функцій з ліквідації банків між уповноваженими osobами Фонду та іншими працівниками Фонду</p>	<p>Стаття 47. Організація роботи уповноваженої особи Фонду</p> <p>3. Усі або частина повноважень Фонду, визначених цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим osobам Фонду, крім організації реалізації майна банку, що ліквідується та звернення з вимогами та позовами, зазначеними в частині п'ятій статті 52 цього Закону. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим osobам Фонд чітко зазначає межі повноважень кожної з них.</p> <p>Виключити</p>
87.	<p>Стаття 48. Повноваження Фонду під час здійснення ліквідації банку</p> <p>1. Фонд безпосередньо або шляхом делегування повноважень уповноваженій особі Фонду з дня початку процедури ліквідації банку здійснює такі повноваження:</p> <p>...</p> <p>8) здійснює повноваження, що визначені частиною другою статті 37 цього Закону;</p> <p>...</p> <p>10) повертає ініціатору переказу кошти, що надійшли на кореспондентський рахунок банку для зарахування на поточні рахунки клієнтів банку або для виплати переказів протягом процедури ліквідації до дня відкриття банком накопичувального рахунка в Національному банку України (крім коштів, призначених на платежу за якими є погашення зобов'язань перед банком).</p> <p>...</p>	<p>Стаття 48. Повноваження Фонду під час здійснення ліквідації банку</p> <p>1. Фонд безпосередньо або шляхом делегування повноважень одній або кільком уповноваженим osobам Фонду з дня початку ліквідаційної процедури банку здійснює такі повноваження:</p> <p>...</p> <p>8) здійснює повноваження, що визначені частинами другою та сьомою статті 37 цього Закону;</p> <p>...</p> <p>10) повертає ініціаторам переказу коштів їх кошти, що надійшли на накопичувальний рахунок або кореспондентський рахунок банку протягом процедури тимчасової адміністрації та ліквідації, у разі їх помилкового переказу або в разі, якщо їх перерахування пов'язано з виплатами пенсій, зарплатами державних службовців, поверненням платежів від державних органів (установ, організацій) або соціальними виплатами (лікарняні, декретні тощо);</p>

	<p>2. Фонд може здійснювати інші повноваження, що є необхідні для завершення процедури ліквідації банку</p> <p>3. Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одиній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд чітко визначає межі повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженній особі.</p> <p>...</p> <p>5. Фонд має право здійснювати реструктуризацію кредитної заборгованості на строк, що не перевищує строк ліквідації банку.</p>	<p>10¹) повертає орендареві майна(активу) банку надміру внесену ним плату за користування майном(активом) у разі розривання договору оренди Фондом або уповноваженою особою Фонду на ліквідацію банку (у разі делегування їй Фондом відповідних повноважень);</p> <p>10²) повертає ініціатору переказу кошти, що надійшли на накопичувальний рахунок банку протягом процедури ліквідації банку, якщо такий переказ здійснений з метою виконання зобов'язання ініціатора переказу, у якому внаслідок продажу майна (активу) банку відбулася заміна кредитора.</p> <p>2. Фонд може здійснювати інші повноваження, що є необхідні для завершення ліквідаційної процедури банку, у тому числі вчинити дії щодо зміни характеристик майна(активу) банку з метою його реалізації за найвищою вартістю у найкоротший строк.</p> <p>3. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд чітко визначає межі повноважень кожної з них.</p> <p>...</p> <p>5. Фонд має право здійснювати реструктуризацію заборгованості клієнта банку, що ліквідується, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонд, у тому числі:</p> <ul style="list-style-type: none"> зміни строку користування майном (активом), у тому числі на строк, що перевищує строк ліквідації банку; прощення частини боргу; зміни процентної ставки за кредитом; зміни виду забезпечення, що збільшить вартість майна(активу); незастосування штрафних санкцій/пені, неустойки.
88.	<p>Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів</p> <p>1. Фонд припиняє приймання вимог кредиторів після закінчення 30</p>	<p>Стаття 49. Заходи з підготовки задоволення вимог кредиторів</p> <p>1. Фонд припиняє приймання вимог кредиторів після закінчення 30</p>

	<p>днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. Будь-які вимоги, що надійшли після закінчення цього строку, вважаються погашеними, крім вимог вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладами.</p> <p>2. Протягом 90 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону Фонд здійснює такі заходи:</p> <p>...</p> <p>3) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.</p> <p>...</p> <p>7. Фонд зобов'язаний у 60-денний строк з дня початку процедури ліквідації банку надіслати новідомлення всім клієнтам, які користуються послугами відновідалнього зберігання, про необхідність вилучити свої цінності протягом одного місяця з дня новідомлення. Матеріальні цінності, що перебували на відновідалному зберіганні банку і не були вилучені власниками в зазначений у повідомленні строк, вважаються фондами, на які не можуть претендувати кредитори банку. Такі цінності переходят у розпорядження Фонду для повернення законним власникам.</p>	<p>днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. Будь-які вимоги, що надійшли після закінчення цього строку, вважаються погашеними, крім вимог вкладників у межах гарантованої Фондом суми відшкодування за вкладами та вимог Фонду.</p> <p>Фонд включає до реєстру акцептованих вимог кредиторів вимоги спадкоємців кредитора, який не включений до реєстру, протягом 90 днів з дня звернення до Фонду, але не довше граничного строку ліквідації банку.</p> <p>2. Протягом 90 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону Фонд здійснює такі заходи:</p> <p>...</p> <p>3) складає реєстр акцептованих вимог кредиторів та вносить зміни до його відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Фонду.</p> <p>...</p> <p>Виключити</p>
89.	<p>Стаття 50. Формування ліквідаційної маси банку</p> <p>1. З дня початку процедури ліквідації банку Фонд приступає до інвентаризації та оцінки майна банку з метою формування ліквідаційної маси банку.</p>	<p>Стаття 50. Формування ліквідаційної маси банку</p> <p>1. З дня початку процедури ліквідації банку Фонд приступає до інвентаризації та оцінки майна банку з метою формування ліквідаційної маси банку.</p> <p>Інвентаризація майна(активів) банку, який було віднесено до категорії неплатоспроможних, не проводиться у разі якщо вона була закінчена під час здійснення тимчасової адміністрації або закінчується не пізніше другого місяця після початку ліквідаційної процедури банку, (системно-важливого банку - не</p>

	<p>...</p> <p>3. Майно банку, що включається до ліквідаційної маси, підлягає оцінці Фондом <u>у порядку, встановленому Фондом</u>. <u>Перелік майна банку, що підлягає оцінці суб'єктами оціночної діяльності, встановлюється Фондом</u>.</p> <p>Для проведення оцінки майна Фонд має право залучати суб'єктів оціночної діяльності з оплатою їх послуг за рахунок ліквідаційної маси банку.</p> <p><u>4. Інвентаризація майна банку та формування ліквідаційної маси мають бути завершені у строк до шести місяців з дня прийняття рішення про ліквідацію банку та відкликання банківської ліцензії. Результати інвентаризації та формування ліквідаційної маси відображаються в акті, який підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.</u></p>	<p>пізніше п'ятого місяця після початку ліквідаційної процедури банку).</p> <p>Фонд має провести інвентаризацію майна(активів) банку у разі, якщо щодо такого банку розпочато ліквідаційну процедуру на підставі частини другої статті 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», у строк, що не перевищує 3 місяці з дня початку ліквідаційної процедури банку (системно-важливого банку - не пізніше шостого місяця з дня початку ліквідаційної процедури банку).</p> <p>...</p> <p>3. Майно (активи) банку, що включається до ліквідаційної маси, підлягає оцінці Фондом відповідно до нормативно-правових актів Фонду</p> <p>Для проведення оцінки майна (активів) Фонд має право залучати суб'єктів оціночної діяльності з оплатою їх послуг за рахунок ліквідаційної маси банку.</p> <p>4. Формування ліквідаційної маси має бути завершено у строк встановлений Фондом, який не може перевищувати чотирьох місяців з дня початку Фондом ліквідаційної процедури банку (системно-важливого банку - не пізніше шостого місяця з дня початку ліквідаційної процедури банку). Результати формування ліквідаційної маси відображаються в акті, який підлягає затвердженню виконавчою дирекцією Фонду.</p>
90.	<p>Стаття 51. Продаж майна банку, що ліквідується</p> <p>...</p> <p><u>2. Після затвердження виконавчою дирекцією Фонду результатів інвентаризації майна банку та формування ліквідаційної маси Фонд передпродажну підготовку та реалізацію майна банку у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, за найвищою вартістю у найкоротший строк.</u></p> <p>...</p> <p>6. Майно (активи) банку або кількох банків (пули активів) може бути реалізоване у такий спосіб:</p>	<p>Стаття 51. Продаж майна банку, що ліквідується</p> <p>...</p> <p><u>2. З дня початку ліквідаційної процедури банку Фонд розпочинає передпродажну підготовку та реалізацію майна (активів) банку у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, за найвищою вартістю у найкоротший строк.</u></p> <p>...</p> <p>6. Майно (активи) банку або кількох банків (пули активів) може бути реалізоване у такий спосіб:</p>

	<p>1) на відкритих торгах (аукціоні); 2) шляхом продажу безпосередньо юридичній або фізичній особі.</p> <p>Відсутня</p> <p>...</p> <p><u>10. Фонд організовує продаж цінних паперів (у тому числі похідних цінних паперів) через професійного учасника фондового ринку в порядку, визначеному законодавством згідно з договором, укладеним між Фондом і торговцем цінними паперами.</u></p> <p>11. Продаж акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою чи додатковою відповідальністю, що належать банку, здійснюється з урахуванням <u>законів України "Про акціонерні товариства" та "Прогенадарські товариства"</u></p> <p>12. Фонд продає майно банку у вигляді цілісного майнового комплексу. <u>У разі якщо продати майно банку у вигляді цілісного майнового комплексу не вдається, Фонд продаває майно банку частинами.</u></p> <p>...</p> <p>17. Фонд зобов'язаний оприлюднювати інформацію про майно (активи), що продається, <u>у друкованих засобах масової інформації, визначених виконавчою дирекцією Фонду</u>, на веб-сайті банку та офіційному веб-сайті Фонду. Вимоги до змісту та строків оприлюднення інформації про продаж майна банків регламентуються нормативно-правовими актами Фонду.</p> <p>Відсутня</p>	<p>1) на відкритих торгах (аукціоні); 2) шляхом продажу безпосередньо юридичній або фізичній особі; 3) шляхом продажу відповідно до частини сьомої статті 52 цього Закону.</p> <p>...</p> <p><u>10. Фонд здійснює продаж цінних паперів (у тому числі похідних цінних паперів) в порядку, визначеному законодавством України.</u></p> <p>11. Продаж акцій приватного акціонерного товариства, часток товариства з обмеженою чи додатковою відповідальністю, що належать банку, здійснюється з урахуванням <u>вимог законодавства України</u>.</p> <p>12. Фонд має право продати майно банку у вигляді цілісного майнового комплексу або частинами.</p> <p>...</p> <p>17. Фонд зобов'язаний оприлюднювати інформацію про майно (активи), що продається, на веб-сайті банку та офіційному веб-сайті Фонду. Вимоги до змісту та строків оприлюднення інформації про продаж майна (активів) банків регламентуються нормативно-правовими актами Фонду.</p> <p>18. Не допускається скасування призначених відкритих торгів (аукціону) або їх результатів під час продажу Фондом у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, майна (активів) банків, крім випадків такого скасування виключно на підставі відповідного рішення Фонду.</p>
91.	<p>Стаття 52. Черговість та порядок задоволення вимог до банку, оплата витрат та здійснення платежів</p> <p>1. Кошти, одержані в результаті ліквідації та продажу майна (активів) банку, спрямовуються Фондом на задоволення вимог</p>	<p>Стаття 52. Черговість та порядок задоволення вимог до банку, оплата витрат та здійснення платежів</p> <p>1. Кошти, одержані в результаті ліквідації та продажу майна (активів) банку, спрямовуються Фондом на задоволення вимог</p>

<p>кредиторів у такій черговості:</p> <p>1) зобов'язання, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;</p> <p>2) грошові вимоги щодо заробітної плати, що виникли із зобов'язань банку перед працівниками до прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;</p> <p>3) вимоги Фонду, що виникли у випадках, визначених цим Законом, у тому числі покриття витрат Фонду, передбачених пунктом 7 частини другої статті 20 цього Закону, витрат, пов'язаних із консолідованим продажем активів Фондом;</p> <p><u>4) вимоги вкладників - фізичних осіб (у тому числі фізичних осіб - підприємців), які не є пов'язаними особами банку, у частині, що перевищує суму, виплачену Фондом;</u></p> <p>...</p> <p><u>7) вимоги інших вкладників, які не є пов'язаними особами банку, юридичних осіб - клієнтів банку, які не є пов'язаними особами банку;</u></p> <p>...</p> <p>10) вимоги за субординованим боргом.</p> <p>Відсутні</p> <p><u>Вимоги до банку, незадоволені за недостатністю його майна, вважаються погашеними, що не позбавляє Фонд або уповноважену особу Фонду права звертатися з вимогами до пов'язаної з банком особи у порядку, визначеному частиною п'ятою цієї статті.</u></p> <p><u>2. Оплата витрат, пов'язаних із здійсненням ліквідації, проводиться позачергово протягом усієї процедури ліквідації банку в межах копіторису витрат, затвердженого Фондом. До таких витрат,</u></p>	<p>кредиторів при умові достатності коштів для забезпечення ліквідаційної процедури у такій черговості:</p> <p>1) зобов'язання, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;</p> <p>2) грошові вимоги щодо заробітної плати, що виникли із зобов'язань банку перед працівниками до прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку;</p> <p>3) вимоги Фонду, що виникли у випадках, визначених цим Законом;</p> <p><u>4) вимоги вкладників - фізичних осіб (у тому числі фізичних осіб - підприємців), які не є учасниками банку/пов'язаними з банком особами, у розмірі, що перевищує суму, виплачену Фондом;</u></p> <p>...</p> <p><u>7) вимоги інших вкладників, які не є пов'язаними особами банку, юридичних осіб - клієнтів банку, які не є пов'язаними особами банку; довірителів фондів фінансування будівництва (ФФБ) та фондів операцій з нерухомістю (ФОН), вимоги за зобов'язаннями банку із сплати податків та зборів;</u></p> <p>...</p> <p>10) вимоги за субординованим боргом;</p> <p><u>11) вимоги за інструментами з умовами списання/конверсії.</u></p> <p><u>Вимоги до банку, незадоволені в результаті ліквідаційної процедури та продажу майна (активів) банку на дату складання ліквідаційного балансу, вважаються погашеними. Це не позбавляє Фонд – права звертатися з вимогами та позовами до пов'язаної з банком особи у разі наявності незадоволених вимог кредиторів, зазначених у пунктах 1 – 8 частини першої цієї статті, про відшкодування шкоди, заподіяної цим кредиторам, на користь Фонду для подальшого спрямування кредиторам (колишнім кредиторам) в порядку, визначеному цим Законом.</u></p> <p><u>2. Оплата витрат банку, пов'язаних із здійсненням ліквідації, у</u></p>
---	---

<p><u>зокрема, належать:</u></p> <p>...</p> <p>Відсутній</p> <p>3. Майно банку, що є предметом застави, включається до складу ліквідаційної маси, але використовується виключно для позачергового задоволення вимог заставодержателя. Заставодержатель має право звернути стягнення на заставлене майно у порядку, встановленому законодавством або договором застави, та отримати задоволення своїх вимог за рахунок заставленого майна за ціною, визначеною суб'єктом оціночної діяльності, який визначений Фондом.</p> <p><u>У разі продажу Фондом заставленого майна (активів) кошти, отримані від реалізації такого майна (активів), спрямовуються на погашення вимог заставодержателя у розмірі не більше основної суми заборгованості за забезпеченням таким майном (активами) зобов'язанням разом з нарахованими процентами після відшкодування Фонду витрат на утримання та продаж такого майна.</u></p> <p>У разі якщо обсяг коштів від продажу Фондом заставленого майна недостатній для задоволення вимог заставодержателя, незадоволені вимоги підлягають задоволенню в порядку черговості, встановленої цим Законом.</p> <p>...</p> <p><u>5. Фонд або уповноважена особа Фонду у разі недостатності майна банку звертається до пов'язаної з банком особи, дії або бездіяльність якої призвели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди, та/або пов'язаної з банком особи, яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо чи опосередковано отримала майнову вигоду, з вимогою про відшкодування шкоди, заподіяної банку. Фонд або уповноважена особа Фонду також має право заявити вимоги до небанківської фінансової установи, якою від фізичних осіб залучені як позики або</u></p>	<p>тому числі витрат Фонду, пов'язаних із здійсненням ліквідації банку (управління майном (активами), продажом майна (активів) та іншими витратами) проводиться позачергово протягом усієї процедури ліквідації банку в межах кошторису витрат банку, затвердженого Фондом. До таких витрат, зокрема, належать:</p> <p>...</p> <p>7) витрати Фонду, пов'язані з процедурою виведення неплатоспроможного банку з ринку.</p> <p>3. Майно банку, що є предметом застави, включається до складу ліквідаційної маси, але використовується виключно для позачергово задоволення вимог заставодержателя. Заставодержатель має право звернути стягнення на заставлене майно у порядку, встановленому законодавством або договором застави, та отримати задоволення своїх вимог за рахунок заставленого майна за ціною, визначеною суб'єктом оціночної діяльності, який визначений Фондом.</p> <p>У разі здійснення Фондом заходів з управлінням заставленим майном (активами), отримані кошти, спрямовуються на позачергове погашення вимог заставодержателя, але не більше суми акцептованих вимог, визначених відповідно до пункту 1 статті 49 цього Закону, що забезпечені таким майном (активами). Сума до перерахування забезпеченному кредитору зменшується на суму витрат Фонду, розрахованих відповідно до нормативно-правових актів Фонду.</p> <p>У разі якщо обсяг коштів від продажу Фондом заставленого майна недостатній для задоволення вимог заставодержателя, незадоволені вимоги підлягають задоволенню в порядку черговості, встановленої цим Законом.</p> <p>...</p> <p>5. Фонд, у разі виявлення операцій, що привели до заподіяння шкоди банку та/або його кредиторам, та осіб, які брали участь у таких операціях та/або отримали від них майнову вигоду, і розміру заподіяної шкоди звертається з вимогою про відшкодування заподіяної шкоди (збитків), на користь Фонду (для подальшого спрямування кредиторам (колишнім кредиторам) в порядку, визначеному цим Законом) до:</p>
--	--

вклади кошти, що згідно з цим Законом прирівнюються до вкладів.

Кошти, стягнуті з пов'язаних із банком осіб як відшкодування шкоди, а також з небанківських фінансових установ, зазначених в абзаці першому цієї частини, включаються до ліквідаційної маси банку.

У разі невиконання зазначених вимог Фонд звертається з такими вимогами до суду. Такі вимоги забезпечуються накладенням арешту на грошові кошти та майно осіб, до яких вони заявлені, у порядку забезпечення позову.

Ліквідація неплатоспроможного банку не є підставою для закінчення судового розгляду на підставі поданого Фондом позову до пов'язаної з банком особи та не є підставою для звільнення від відповідальності пов'язаної з банком особи, дії або бездіяльність якої привели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди, та/або пов'язаної з банком особи, яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо чи опосередковано отримала майнову вигоду.

Відсутня

пов'язаної з банком особи, дії або бездіяльність якої привели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди (збитків), та/або пов'язаної з банком особи, яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо чи опосередковано отримала майнову вигоду;

будь-якої іншої особи, дії або бездіяльність якої привели до заподіяння кредиторам та/або банку шкоди (збитків), та/або яка внаслідок таких дій або бездіяльності прямо чи опосередковано отримала майнову вигоду.

У разі невиконання зазначених вимог, Фонд звертається до судів належної юрисдикції (в тому числі в іноземних судів) з позовом про відшкодування шкоди, заподіяної банку та/або його кредиторам, колишнім кредиторам зазначенним у пунктах 1 – 8 частини першої цієї статті, на користь Фонду (для подальшого спрямування кредиторам (колишнім кредиторам) в порядку, визначеному цим Законом) з моменту виявлення операцій, що привели до заподіяння шкоди банку та/або його кредиторам, та осіб, які брали участь у таких операціях та/або отримали від них майнову вигоду, і розміру заподіяної шкоди протягом процедури ліквідації банку та протягом трьох років після внесення запису про припинення банку як юридичної особи (спеціальна позовна давність).

Кошти, стягнуті Фондом з осіб, зазначених в абзацах другому – третьому цієї частини, спрямовуються Фондом на задоволення вимог кредиторів (колишніх кредиторів) банку, зазначених у пунктах 1 – 8 частини першої цієї статті, які виникли у зв'язку із нанесенням їм шкоди (збитків) внаслідок незадоволення їхніх вимог, у черговості та порядку, визначеними частинами першою та четвертою цієї статті, після відшкодування витрат Фонду понесених у зв'язку із стягненням.

Припинення банку як юридичної особи не є підставою та не призводить до закінчення чи припинення процесів, позовів чи проваджень, що були ініційовані відповідно до цієї частини Фондом, та не є підставою для звільнення від відповідальності та/або припинення відповідальності осіб, проти яких такі

<p>Відсутня</p>	<p>процеси, позови чи провадження були ініційовані. Всі вимоги Фонду у зв'язку із такими процесами, позовами або провадженнями, у тому числі всі вимоги про відшкодування шкоди (збитків), заподіяної кредиторам банку, не припиняються з припиненням банку.</p> <p>6. Фонд або уповноважена особа Фонду, діючи від імені та в інтересах банку як інвестора, має право до завершення ліквідаційної процедури банку ініціювати процеси, позови чи провадження (цивільні, адміністративні, кримінальні чи арбітражні) у будь-яких судах та/або арбітражах належної юрисдикції (в тому числі у іноземних та міжнародних судах), у тому числі арбітражні чи інші процеси проти держав відповідно до міжнародних договорів України, у тому числі міжнародних договорів про заохочення та взаємний захист інвестицій, щодо шкоди (збитків), що була заподіяна банку фізичними чи юридичними особами (приватного чи публічного права) та державами, внаслідок:</p> <ul style="list-style-type: none"> — прямої чи непрямої націоналізації чи експропріації майна (інвестицій) банку, піддання таких інвестицій мірам, рівним по наслідках експропріації; — реквізицій, руйнування, шкоди або знецінення майна (інвестицій) банку внаслідок військових дій, збройних конфліктів, громадських заворушень або інші подібних дій. <p>Кошти, одержані в результаті зазначених у цій частині процесів, позовів та проваджень, включаються до ліквідаційної маси банку, а у разі надходження таких коштів після затвердження ліквідаційного балансу спрямовуються на задоволення вимог кредиторів банку, які виникли у зв'язку із нанесенням їм шкоди (збитків) внаслідок незадоволення їхніх вимог, у черговості та порядку, визначеними частинами першою та четвертою цієї статті, після відшкодування витрат Фонду на ведення таких процесів, позовів та проваджень, а також усіх пов'язаних з ними виконавчих процесів.</p> <p>7. Виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення: про відступлення прав вимоги, зазначених у частинах п'ятій та</p>
------------------------	--

	<p>шостій цієї статті;</p> <p>про укладення мирової угоди з особами, зазначеними в абзатах другому – третьому частини п'ятої цієї статті, зокрема шляхом зменшення обсягу позовних вимог до них, продажу без проведення відкритих торгів(аукціону) прав вимог банку до пов'язаних з банком боржників, або осіб, зазначених в абзатах другому – третьому частини п'ятої цієї статті, із затвердженням такої мирової угоди судом;</p> <p>не звертатися до суду з позовами до осіб, зазначених в абзатах другому і третьому частини п'ятої цієї статті, у випадках, визначених нормативно-правовим актом Фонду.</p> <p>У випадку укладання мирової угоди, яка передбачає зменшення розміру зобов'язань з відшкодування шкоди, така мирова угода має містити умови щодо обов'язкового повного відшкодування розміру шкоди, у разі її невиконання в обумовлені в ній строки.</p> <p>Рішення про укладення мирової угоди з особами, зазначеними в абзатах другому – третьому частини п'ятої цієї статті, має прийматися з урахуванням висновку аудиторської фірми, залученою Фондом для здійснення оцінки спроможності таких осіб забезпечити своєчасне та в повному обсязі виконання взятих на себе зобов'язань по мировій угоді та визначення строку для виконання цих зобов'язань.</p> <p>Фонд зобов'язаний не пізніше третього дня після підписання мирової угоди з особами, зазначеними в абзатах другому – третьому частини п'ятої цієї статті, розміщувати на своєму офіційному веб-сайті інформацію про її підписання.</p>
92.	Стаття 52². Спеціалізована установа
93.	<p>Стаття 53. Завершення ліквідації банку</p> <p>1. Рішення про передачу майна (активів та зобов'язань) неплатоспроможного банку спеціалізований установі приймається виконавчою дирекцією Фонду не пізніше двох місяців до завершення строку ліквідації банку. Передача майна (активів та зобов'язань) спеціалізований установі повинна бути завершена не пізніше строку</p>
	<p>Виключити</p> <p>Стаття 53. Завершення ліквідаційної процедури банку</p> <p>1. Для завершення ліквідаційної процедури банку Фонд має право:</p> <p>виставити на реалізацію майно (активи) банку, що залишилися нереалізованими шляхом проведення відкритого конкурсу (аукціону) без обмеження мінімальної ціни продажу, що</p>

	<p><u>ліквідації банку.</u></p> <p>...</p> <p><u>3. Ліквідація банку вважається завершеною, а банк ліквідованим з моменту внесення запису про це до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців.</u></p> <p><u>4. У день внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців повноваження Фонду як ліквідатора щодо такого банку припиняються і Фонд надсилає Національному банку України звіт про завершення ліквідації банку.</u></p> <p><u>5. Не пізніше наступного робочого дня після внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців про ліквідацію банку Фонд оприлюднює на офіційному веб-сайті Фонду інформацію про завершення процедури ліквідації банку та припинення банку як юридичної особи.</u></p>	<p>передбачено цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду;</p> <p>передати майно (активи) банку у порядку благодійної діяльності.</p> <p>...</p> <p><u>3. Ліквідаційна процедура банку вважається завершеною з моменту затвердження ліквідаційного балансу, а банк ліквідованим з моменту внесення запису про припинення банку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.</u></p> <p><u>4. У день внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань Фонд надсилає Національному банку України звіт про виконання ліквідаційної процедури та ліквідаційний баланс.</u></p> <p><u>5. Не пізніше наступного робочого дня після внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань про припинення банку Фонд оприлюднює на офіційному веб-сайті Фонду інформацію про завершення ліквідаційної процедури банку та припинення банку як юридичної особи.</u></p>
94.	<p>Стаття 54. Оскарження рішень</p> <p>1. Рішення, що приймаються відповідно до цього Закону Національним банком України, Фондом, працівниками Фонду, що виконують функції, передбачені цим Законом, у тому числі у процесі здійснення тимчасової адміністрації, ліквідації банку, виконання плану врегулювання, можуть бути оскаржені до суду.</p> <p>2. Оскарження рішень, визначених частиною першою цієї статті, не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дій.</p>	<p>Стаття 54. Оскарження рішень</p> <p>1. Рішення, що приймаються відповідно до цього Закону Національним банком України, Кабінетом Міністрів України та Міністерством фінансів України, Фондом, працівниками Фонду, що виконують функції, передбачені цим Законом, у тому числі у процесі здійснення тимчасової адміністрації, ліквідації банку, виконання плану врегулювання, можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення їх законності.</p> <p>2. Оскарження рішень, визначених частиною першою цієї статті, не зупиняє виконання оскаржуваного рішення або дій.</p> <p>3. Особливості оскарження рішень (індивідуальних активів) Фонду, зокрема, але не виключно про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процедури ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-які інші рішення,</p>

	<p>прийняті на його виконання, а також рішення щодо призначення уповноважених осіб Фонду, делегування їм повноважень, рішень (індивідуальних актів) Національного банку України про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, а також рішень (індивідуальних актів) Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, встановлюються Кодексом адміністративного судочинства України.</p> <p>4. Загальний розмір шкоди, що може бути стягнуто з Фонду, Національного банку України, Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, у разі визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення (індивідуального акта), зазначеного у частині третьій цієї статті, обмежується розміром реальних збитків.</p>	
95.	<p>Розділ X. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>...</p> <p>6. Дія цього Закону не поширюється на акціонерне товариство "Державний ощадний банк України" (до прийняття відповідного закону щодо участі такого банку у Фонді).</p>	<p>Розділ X. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>...</p> <p>6. Виключити</p>

Міністр

«09» листопада 2019 р.

Денис МАЛЮСЬКА